

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XV legislatura · segon període · sèrie P · núm. 13

Ple del Parlament

Sessió 11, tercera i darrera reunió, dijous 7 de novembre de 2024

Presidència del M. H. Sr. Josep Rull i Andreu

Dossier

TAULA DE CONTINGUT

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de seguretat 302-00002/15	3
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació del català 302-00003/15	13
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques per a atendre l'emergència d'habitatge 302-00001/15	24
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el transport ferroviari 302-00004/15	35
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el sistema ferroviari 302-00005/15	45
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques d'habitatge i la de- fensa de la sobirania i l'autogovern 302-00006/15	56
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els macroprojectes i el model de país 302-00007/15	67
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de seguretat (con- tinuació) 302-00002/15	77
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació del català (continuació) 302-00003/15	77
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques per a atendre l'emergència d'habitatge (continuació) 302-00001/15	78
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el transport ferroviari (continuació) 302-00004/15	79
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el sistema ferroviari (continuació) 302-00005/15	80
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques d'habitatge i la de- fensa de la sobirania i l'autogovern (continuació) 302-00006/15	80

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els macroprojectes i el model de país (continuació)

302-00007/15

81

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques d'habitatge i la defensa de la sobirania i l'autogovern (continuació)

302-00006/15

82

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7984 (sèrie P)
DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 11.3

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les nou del matí. Presideix el president del Parlament, acompanyat de la vicepresidenta primera, la secretària primera, el secretari segon i la secretària quarta. Assisteixen la Mesa el secretari general i el lletrat Ramon Eudald Torrents Munt.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la consellera d'Economia i Finances, la consellera d'Interior i Seguretat Pública, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera d'Educació i Formació Professional, la consellera de Drets Socials i Inclusió, la consellera d'Igualtat i Feminisme, el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, el conseller d'Esports i el conseller de Política Lingüística.

El president

Bon dia. Es reprèn la sessió.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de seguretat

302-00002/15

Obrim el capítol de mocions subsegüents a les interpellacions, i el tretzè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de seguretat. Presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, per exposar-la té la paraula el diputat senyor Alberto Villagrasa Gil.

Alberto Villagrasa Gil

Buenos días, *president*. *Consellera*, diputados, primero quería mostrar, ¿cómo no?, nuestra solidaridad con todos los afectados por la DANA de Valencia, Castilla - La Mancha y Andalucía, y nuestro más sincero pésame a las familias de las personas fallecidas. Y también, en este caso, agradecer el trabajo que están realizando todos los servicios de emergencias, todos los cuerpos de bomberos que hay desplazados, también de Cataluña; agradecer el trabajo a todos los cuerpos y fuerzas de seguridad que están también trabajando en Valencia –muchas policías locales también son de aquí, de Cataluña– y a todos los miembros de las Fuerzas Armadas ahí desplazados que están trabajando, ayudando a nuestros amigos de Valencia.

Y, en esta línea, y en la línea también de la interpelación, presentamos esta moción, porque la moción va de cuidar a los que nos cuidan, señora *consellera*. Cuidar a los que nos cuidan, los que velan por nuestros derechos y libertades, los que velan por nuestra seguridad. Y también va en la línea de afrontar el problema de seguridad que tiene Cataluña. Usted sabe muy bien que los datos de seguridad en Cataluña no son nada buenos.

Por eso la moción –y la explico brevemente– va dirigida a mejorar el modelo policial de Cataluña, basado en la proximidad y la descentralización y adaptado a las nuevas necesidades que tenemos, a las nuevas realidades delictivas; mejorar los medios de trabajo de la policía, por ejemplo, con más y mejor formación, que hasta ahora ha sido prácticamente testimonial, valorando las medidas materiales que necesitan para realizar su trabajo con mayor seguridad y mejor eficacia; por ejemplo, y algo que usted conoce bien, mejorar el servicio de atención en situaciones de estrés y de salud mental para los cuerpos de seguridad, un servicio que existe pero que se puede mejorar acercándolo al territorio y con más profesionales.

Algunos cambios solicitamos, como, por ejemplo, órdenes de servicio o algunos operativos. Por ejemplo, la Brimo, que se desplace a Zona Franca, porque el ochenta por ciento de sus servicios se producen en Barcelona y área metropolitana. O, por ejemplo, que las pistolas eléctricas estén en los coches de la policía de servicio y no

que las tenga en servicio el sargento de guardia, que al final puede estar a una hora de la necesidad y puede ser que llegue tarde en su necesidad.

¿Y por qué solicitamos estos cambios de órdenes de servicio o de ubicaciones de operativos? Sencillamente para que los operativos y los recursos sean mucho más eficientes.

Y para todo ello, para que el trabajo sea más eficaz, también hacen falta reformas legislativas. Por eso instamos a que el Parlament apoye la reforma del Código penal que se está trabajando en el Congreso de los Diputados y que el Parlament inste al Gobierno de España y al Congreso de los Diputados a reformar la ley de extranjería. Una persona que está en nuestro país que comete graves delitos o que es multirreincidente ha de saber que puede ser expulsada.

Reformar la ley penal del menor. Endurecer las leyes contra la okupación ilegal. No seguir con la reforma de la ley de seguridad ciudadana, porque al final lo que va a pasar con esta reforma es que la persona que cumple con las leyes se va a sentir más insegura y los cuerpos y fuerzas de seguridad –Mossos d'Esquadra, por ejemplo– van a tener una inseguridad jurídica brutal.

Y, además, las reformas legislativas son importantes. Primero porque al final va a dar la sensación al ciudadano de que, por mucho que actúe la policía, aquí no pasa nada. Y también va a pasar que la frustración de la policía va a ir en aumento. Cuando un policía actúa, detiene a una persona cinco veces y la ve cinco veces en la calle, es evidente que la frustración de la policía aumente y que vea que su trabajo no va acorde con las necesidades que necesitamos, con unas leyes que respalden su trabajo.

En ese sentido va nuestra moción, señora *consellera*. Le solicitamos que a su grupo le inste a que apoye estas medidas, esta moción, porque de lo que se trata es de cuidar a los que nos cuidan, de mejorar las situaciones laborales de la policía de Cataluña, de mejorar los medios que tienen para poder trabajar con mayor seguridad y mayor eficacia. Y al final, como le digo, para mejorar la seguridad de Cataluña, que es mejorar la seguridad de todos los ciudadanos de Cataluña.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat. Tot seguit, obrim el torn per defensar les esmenes presentades. En primer lloc, per defensar les esmenes que ha presentat el Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Sergio Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Gràcies, president. Señoras y señores diputados, *consellera*, consejeros... Mire, echamos en falta en esta moción del PP, en primer lugar, una referencia expresa al principio de autoridad policial, que está siendo permanentemente pisoteado por socialistas y por separatistas. Lo hacen en Granollers, donde el Gobierno del PSC tolera que se enseñe a los críos a lanzar cócteles molotov a la policía. Y también lo hemos visto en Sant Cugat, donde Esquerra y Junts permiten una gincana bajo el lema de «apunta al facha» o «rompe el cordón policial». Miren, al PSC, a Esquerra y a Junts hay que recordarles que la disyuntiva es muy sencilla: o se está con los delincuentes o se está con los garantes del orden, porque parece que muchas veces ustedes no lo tienen nada claro.

Miren, respecto de las tres enmiendas que hemos planteado, le agradecemos al grupo proponente que nos las haya aceptado y hayamos podido transaccionar una de ellas en la lucha contra la okupación ilegal, con el objeto de que, además de que se endurezcan las penas contra los okupas, se garantice el desalojo inmediato de los mismos para proteger eficazmente a las víctimas de la okupación.

En cuanto a la ley de extranjería, para que, además de la multirreincidencia delictiva, se considere como causa de expulsión de los extranjeros multirreincidentes también la comisión de cualquier delito grave previsto en el Código penal, aunque

sea solo uno, porque el extranjero que reside en España ha de respetar nuestras leyes y, si no, a la calle. (*Alguns aplaudiments.*)

Y, en relación con la responsabilidad penal de los menores, para estudiar la rebaja de la edad penal y adecuarla a la realidad imperante, porque no puede ser que queden impunes los delitos cometidos por menores de catorce años, que, por desgracia, cada vez son más habituales.

También me quiero referir a una cuestión que centró el debate de la interpelación del pasado Pleno, la relación entre inmigración y delincuencia. La consejera Parlon, que hoy está aquí presente, volvió a negar que exista esa relación y citó al director general de la Policía, el señor Francisco Pardo Piqueras, un socialista de carné cuyo mérito es haber sido secretario general del PSOE en Albacete o diputado socialista en Castilla - La Mancha. A mí, señora Parlon, permítame que le diga que, si me ha de citar a alguien, cíteme a algún experto en ciencia policial, a algún policía que haya patrullado en la calle, pero no a un político socialista al que también ustedes han colocado a dedo, como han hecho en el CIS, en la fiscalía, en el Tribunal Constitucional o en el Banco de España, porque esto empieza a ser ya marca de la casa.

Y es evidente que la inmigración masiva y descontrolada tiene relación directa con el aumento de la delincuencia que estamos padeciendo en Cataluña y también en el resto de España, y lo diremos las veces que haga falta. Hasta la señora Parlon ha reconocido recientemente en una entrevista telefónica que la mayoría de los delincuentes en Cataluña no tienen DNI. Y es que los datos sobre la delincuencia extranjera son irrefutables: seis de cada diez detenidos en Cataluña son extranjeros, y si vamos a la ciudad de Barcelona, ocho de cada diez. Los datos hablan por sí solos.

La inmigración masiva y descontrolada impacta en la seguridad por muchos motivos, pero, entre otros, por dos. Porque, en primer lugar, con la inmigración masiva e ilegal importamos la cultura criminal de otros países. Y por eso han aumentado las violaciones en manada, las bandas criminales o los matrimonios forzados, que, por cierto, son una realidad que hace diez años era desconocida en Cataluña y hoy los *mossos*, en esta década, ya han detectado más de doscientos casos.

Y es que si ustedes traen a cien mil inmigrantes ilegales procedentes de países en los que la violencia es una forma habitual de resolver conflictos o en los que la mujer es denigrada o tratada como un objeto, yo me pregunto qué esperan que suceda en Cataluña. Desde luego, la integración en esos casos se convierte en una auténtica quimera, porque ¿qué van a hacer aquí? Pues van a replicar los mismos patrones, los modelos fallidos de sus estados y de sus sociedades fracasadas.

Y, en segundo lugar, porque cuando la inmigración es ilegal y es descontrolada no sabemos quién entra, no conocemos nada, ni sus antecedentes penales ni si ha formado parte de un grupo terrorista ni si ha formado parte de una célula yihadista. Y les voy a poner un ejemplo. En febrero la Policía Nacional detuvo en Terrassa a un fugitivo marroquí que llevaba siete años en Cataluña y que había llegado en patera en 2017 después de haber asesinado a su mujer en Marruecos en presencia de sus dos hijos. En fin, este es el tipo de delincuencia, el tipo de criminales que entran en Cataluña con esa política de puertas abiertas que ustedes practican.

En definitiva, señora Parlon, para poner fin al aumento de la delincuencia en Cataluña solo hay una solución, que es reconocer que la inmigración ilegal tiene un impacto evidente en cuestiones de seguridad y, en segundo lugar, combatir la inmigración ilegal, porque, se lo voy a decir desde este atril, no se trata solo de que haya más policías en las calles, sino de que haya menos delincuentes.

Muchas gracias.

El president

Per defensar les esmenes –i subratllo «defensar les esmenes»– que ha presentat el Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada senyora Mercè Esteve i Pi.

Mercè Esteve i Pi

Gràcies, president Rull. Consellera Parlon, diputats i diputades... Abans d'entrar en matèria, i com no pot ser d'una altra manera, des de Junts, des de la Comissió d'Interior, volem també traslladar tot el suport i tot l'escalf al nostre poble germà, el País Valencià, i a tots els cossos d'emergència i seguretat, municipis, voluntariats, ciutadania, que s'estan abocant incansablement per fer front als efectes devastadors del pas de la DANA.

Ens trobem amb una moció que, a grans trets, sembla que tingui la intenció de posar l'accent en la millora de les polítiques de seguretat, però des de Junts tenim molts matisos i moltes diferències de model que volem destacar.

Quan vostès, senyors del Partit Popular, diuen que s'ha de revisar el model de seguretat, els volem recordar que aquest Parlament ja ha portat a terme la seva revisió en dues ocasions, una conclosa en l'informe de la comissió d'estudi l'any 2013 i l'altra l'any 2022. El que toca ara és fer la feina i, en tot cas, exigir al Govern de la Generalitat el compliment d'aquestes conclusions acordades pels diferents grups parlamentaris, perquè si no és així la política perd credibilitat.

I, tanmateix, des de Junts el que volem és remarcar que el nostre model de la policia no està en qüestió, però el que sí que li volem dir, consellera, és que cal una adaptació tecnològica i una acceleració de la digitalització perquè la feina pugui ser més òptima, i també un nou redimensionament d'efectius i d'espais a les comissaries per adaptar-les a les noves incorporacions. D'aquesta manera, considerem que així hi haurà més proximitat i més presència.

Respecte a la petició del punt 3, considerem que el Govern actual hauria de manifestar-se, en primer lloc, sobre l'actual decret d'estructura. La passada legislatura el Partit Socialistes va demanar la seva retirada i Junts vam transaccionar amb vostès obrir un procés de reflexió i de debat a través de la creació d'una taula de treball que quasi no es va veure. Així doncs, li preguntem, consellera, què en pensa ara d'aquest actual, d'aquest vigent decret d'estructura que es va aprovar en l'anterior Govern?

Respecte a la Brimo, sí, ja vam votar a favor d'una proposta de resolució també que va presentar el Partit Socialistes d'instar el Govern d'aquell moment a l'emissió d'un informe abans de finalitzar el 2023, però encara no l'hem vist enlloc.

Quant als punts 5 i 6, caldria que el Govern ens presenti la seva estratègia per a la utilització de les pistoles elèctriques en el Cos de Mossos i també l'estratègia per lluitar contra les armes de foc a Catalunya, i a partir d'aquí decidirem.

En el punt setè, ens hem de remetre a les conclusions d'aquesta última comissió d'estudi. I és per això que Junts hem presentat una esmena respectuosa i coherent amb el redactat que es va aprovar, esmena que no s'ha acceptat. Sembla que hi hagi interès en que les conclusions de més d'un any de treball quedin esvaïdes en el no-res, com si no hagués existit aquesta comissió. Des de Junts estem d'acord en ampliar el servei de salut mental per donar suport, millor suport, als agents, efectuant controls psicofísics i de supervisió del que pot implicar portar armes de foc.

I, amb relació a la resta de punts que fan referència a exigir al Govern d'Espanya, els volem recordar que Junts ha liderat al Parlament, i ara ho està fent al Congrés, noves lleis i noves iniciatives que no van d'endurir les penes, sinó de que la justícia sigui més àgil, restituint als propietaris víctimes de les ocupacions delinqüencials i il·legals les seves propietats en el menor temps possible.

Pel que fa a la proposta d'expulsió per als multireincidentes, s'ha de dir que l'article 89 del Codi penal ja ho contempla, substituint la pena de presó per expulsió. El problema està en els tràmits administratius, que són tan lents que els converteixen en multireincidentes. I aquí tornem a tenir la justícia sobre la taula, i cal que aquesta faci la seva feina de manera àgil.

Quant als menors responsables de delictes greus, caldria una nova conceptualització de la llei del menor, sí, donat que, possiblement, no per posar les penes més

elevades reduïrem aquests delictes, que moltes vegades queden impunes. Des de Junts creiem que cal una anàlisi profunda i un debat més a fons.

I, finalment, han de saber que els impulsors de la reforma del Codi penal i de la llei d'enjudiciament criminal hem estat Junts a les Corts Generals, i en aquesta línia continuarem treballant.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. A continuació, obrim torn per fixar la posició dels diversos grups que no han presentat esmenes. I, en primer terme, en representació del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Laia Cañiguerol Olivé.

Laia Cañiguerol Olivé

Moltes gràcies, president. Diputats, diputades... Senyor Villagrasa, analitzant la seva moció, fins i tot podríem estar d'acord en alguns dels primers punts: més efectius, més recursos materials i tecnològics, perquè just això és el que hem estat fent nosaltres, però llegint el text global ja li puc anunciar el vot contrari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

No descobrirem avui aquí que el PP i Esquerra són forces antagòniques, i sobre tot en temes de seguretat, perquè, de fet, els nostres punts de partida són oposats. I, abans d'entrar en les qüestions concretes de la moció, vull referir-me a les diferències de perspectiva. El model del PP i de la dreta i extrema dreta en general és un model que es basa en parlar molt de seguretat, generar crispació social, fer créixer la sensació d'inseguretat i dividir la societat per aconseguir rèdits electorals.

Realment els importa, la seguretat? O el seu únic objectiu és guanyar vots? Perquè a l'hora de la veritat, quan les dretes estan al capdavant dels governs, el seu llegat es tradueix en poca inversió, poca ambició i retallades en tots els àmbits, fins i tot el de seguretat, de què tant s'omplen la boca. Perquè, tot i que no han estat mai al Govern de Catalunya, sí que han donat suport a un govern, al govern de les retallades, i han estat al capdavant del Govern espanyol. Per això podem analitzar les seves actuacions; no els seus discursos avui aquí, sinó la seva feina.

És sorprenent que ens parlin de més efectius, de més inversió en el parc mòbil, en equipaments o en formació. Des d'Esquerra treballem tant a govern com a l'oposició per un model de seguretat policial i d'emergències amb visió d'estat independent, un model basat en garantir drets i llibertats, no en utilitzar les polítiques de seguretat per eliminar drets. I la nostra actuació s'ha traduït en un augment d'inversió en nombre d'efectius i en competències.

I, un cop constatat que partim de perspectives molt diferents, vull posar algun exemple concret. Primer: demanen canviar el model de seguretat, però obliden absolutament els cossos de policies locals, un oblit que es repeteix al llarg de tot el text de la moció. Cap referència a la necessària homogeneïtzació dels cossos de policies locals, ni una paraula sobre la necessitat del treball conjunt, conjunt i coordinat.

Segon: no incorporen per a res la prevenció i la proactivitat, que són elements bàsics del model policial de proximitat.

Tercer: parlen de formació continuada, però no fan cap referència a temes que per nosaltres són essencials en els cossos policials europeus del segle XXI –formació amb perspectiva en violències masclistes, amb perspectiva LGTBI, per exemple.

Quart: llei mordassa. Des d'Esquerra defensem que les polítiques de seguretat democràtiques han de garantir l'exercici de llibertats i drets fonamentals de la ciutadania. Vostès no volen assegurar la seguretat i el benestar de la gent. El que volen és silenciar les persones que reivindiquen pacíficament drets nacionals i socials. En un estat democràtic del segle XXI no hauria d'haver existit mai, aquesta llei. I Esquerra en volíem la derogació i ens alegrem que per fi estiguem posant fi a eliminar-ne as-

pectes que vulneren drets. Segurament el seu partit no parteix de la mateixa tradició democràtica que nosaltres.

Cinquè: reincidència. No la solucionarem a base de modificar el Codi penal. L'última reforma del Codi penal per reduir la reincidència no ha solucionat el problema. Ja tenim una figura en el Codi penal que defineix la reincidència. I el que volem és defensar-ho i abordar-ho amb rigor i responsabilitat. Calen recursos i eines necessàries en l'àmbit de la justícia, però també mesures preventives en els àmbits educatiu i comunitari. I en aquest punt també volem aprofitar per fer una petició a Junts: no comprin el discurs de la dreta i l'extrema dreta espanyola i catalana.

I vull acabar aquesta primera intervenció en el Ple per donar les gràcies a tots els i les professionals dels diferents cossos de seguretat i d'emergències que treballen de manera vocacional per defensar el benestar de la ciutadania. I aquests últims dies, per desgràcia, hem pogut veure la importància de tenir uns bons serveis públics en aquest àmbit. Quin cinisme que el PP ens parli de solidaritat i suport a aquests cossos, perquè la solidaritat i el suport a aquests cossos es demostra invertint, i no tancant unitats d'emergència.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Tot seguit, té la paraula la diputada senyora Maria Pilar Castillejo Medina, del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra... *(Veus de fons.)* Ah, doncs, Laia Estrada Cañón, del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra. *(Veus de fons.)* Sí, perdoni, perdoni. Doncs primer Comuns. Disculpi, ho teníem mal endreçat. Disculpi. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Comuns, el diputat senyor Andrés García Berrio.

Andrés García Berrio

Gràcies, president. Conselleres, consellers, diputats, diputades, bon dia. El mes d'agost passat, i segurament ho recorden, van tenir lloc una sèrie d'atacs racistes molt greus al Regne Unit fruit d'una campanya orquestrada per l'extrema dreta a les xarxes socials que basava principalment la culpabilització sistemàtica de tots els problemes de seguretat a la població d'origen migrant. Els greus disturbis van generar un greu problema de seguretat al Regne Unit i van alertar a tota la societat europea.

Les organitzacions de drets humans fa molt que van avisant dels perills que té sistemàticament anar vinculant migració amb delinqüència. I, de fet, es diu que estan pujant els delictes d'odi contra persones segons el perfil ètnic racial.

També és un greu perill que hi hagi persones que s'agafin la justícia per la seva mà. I és que aquí ho sabem molt bé, perquè hi han empreses de l'odi que es dediquen a fer desallotjaments de manera extrajudicial, sense cap mena d'amparo legal, en moltes ocasions. I cal actuar amb tota la contundència, consellera, i sabem que ha de ser una absoluta prioritat. Com es va fer, per exemple, amb l'empresa Antiokupa Tarraco després d'una investigació, això sí, de sis mesos. I molts d'ells, després de sis mesos, es va detectar que van cometre una infinitat de delictes.

Vostès avui presenten una moció sobre seguretat pública amb alguns punts raonables, però ho fan després de que en els últims mesos hagin abraçat directament l'estratègia de l'extrema dreta amb relació a les polítiques de seguretat, després fins i tot dels greus fets del Regne Unit d'aquest passat estiu.

I és que, mirin, el 7 de maig, a un acte de campanya a Cornellà de Llobregat, el líder del seu partit a nivell estatal, Alberto Núñez Feijóo, va dir –i cito literalment–: «Le pido el voto a aquellos que no admiten que la inmigración ilegal se deje en nuestras casas, okupando nuestros domicilios, y nosotros no pudiendo entrar en nuestras propiedades.» A vore, acabaran dient demà passat que els migrants es mengen les mascotes de la gent que viu aquí?

El passat 12 de setembre, tan sols un mes després dels greus fets del Regne Unit, un dels principals alcaldes del seu partit, a la xarxa social X, va assenyalar, després

de dir la nacionalitat d'un detingut –i cito textualment–: «El día que un grupo de vecinos se canse y linche a uno de estos sinvergüenzas no seré yo quien se sorprenda. Lo que ocurre en España con esta gente no tiene nombre.»

En aquest Parlament hi ha un pacte contra l'extrema dreta, un pacte antidemocràtic, i entenem per què no en formen part: perquè tenen part de l'extrema dreta al seu partit. (*Remor de veus.*) I els hi diria: «¿Qué quiere, que cada vez que vea un color distinto de piel pensemos que es un delincuente? Por votos es capaz de denigrar a personas de nuestro país, esto es un disparate.» Aquesta frase no és meva, és del senyor Moreno Bonilla. La deia a VOX. I *ojalá* li haguessin dit això vostès a VOX amb les seves esmenes, i han acceptat unes esmenes que són absolutament racistes; de fet, de la mateixa manera que van exposar l'altre dia la seva interpellació i també amb plantejaments que tenen a la seva moció.

Creiem que per abordar les polítiques de seguretat pública és imprescindible que deixin de soscavar la credibilitat de les nostres institucions i de generar problemes de seguretat i de convivència.

Per tot això, ens oposarem a la *totalidad* de la seva moció.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Tot seguit, ara sí, per defensar la posició del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la senyora Maria Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Bon dia. Salutacions a tots i totes. El nostre grup, com no pot ser d'una altra manera, votarem en contra d'aquesta moció, perquè els models de seguretat que tenim a la CUP amb el model que tenen els senyors del Partit Popular..., hi ha una distància tan abismal, doncs, que és impossible trobar punts d'encontre en els que poguéssim dir: «Ens agafem aquí i ens abstenim en alguna cosa» –impossible.

I podria acabar aquí la meva intervenció, però crec que és un moment també interessant per poder aprofundir en aquesta moció que avui han presentat i que té una mica un esquema com de pel·lícula de por de sèrie B, aquestes pel·lícules de baix pressupost que ja veus que són dolentes però que no pots deixar de mirar per veure fins on són capaços d'arribar.

I comença amb una escena d'aquestes tranquil·les, en una casa al camp, de cap de setmana, tot suau, tot tranquil, amb tots els personatges que se'n van allà, i és quan vostès comencen a parlar amb termes com «polícia de proximitat», «ciutadania i les seves necessitats», «formació continuada», «nous vehicles», «nous equipaments», «ajustar el nombre d'agents a les necessitats»... Però, clar, aquests conceptes depenen tant de com s'interpreten... Perquè quan parlem de formació nosaltres entenem formació i igualtat, i segurament vostès estan pensant en Desokupa, que és el que a la realitat estem veient.

I és que no tot es pot resoldre amb més policia, i nosaltres creiem que cal evitar un redimensionament a l'alça dels efectius policials. A la diversitat de causes que hi han, hi hem de posar sempre respostes i actors adequats a cada fenomen, a cada situació, a cada context. I sí que hi ha alguns factors vinculats a la seguretat o a la inseguretat en que cal requerir un abordatge policial –el crim organitzat, les màfies–, però tota la resta, la immensa majoria, el que requereix és abordar el fenomen des de l'arrel.

En la majoria dels casos, la funció policial ha de ser realment anecdòtica o inexistent, i el que cal és realment anar a buscar les solucions. I estem parlant de reconèixer certs professionals com a actors de seguretat: educadors socials, mediadors, treballadors socials.

La segona part és on arriba el cos de la pel·lícula, on comencen a aparèixer els cadàvers i comencem ja a veure que això realment..., aquí hi ha la por. El seu primer

cadàver, la central de la Brimo, i a partir d'aquí van caient un a un: pistoles elèctriques a tots els vehicles, aturar la supressió dels projectils de *foam*. El seu model d'ordre públic, senyors del PP, realment és una pel·lícula de por.

La nostra posició és que cal dissoldre les unitats actuals d'ordre públic de Mossos d'Esquadra, Brimo i els ARRO, i que cal repensar tot aquest model, perquè..., no només com un mantra que anem repetint des de la CUP de dissoldre això, sinó que realment, del cent per cent dels efectius, el temps que dediquen realment a l'ordre públic és només un dotze per cent. Per tant, cal repensar i veure com ho fem més adequadament.

I, a més a més, creiem que les seves actuacions no responen de cap manera als estàndards d'una societat democràtica: es vulneren drets amb les intervencions; els ciutadans i ciutadanes ferides, cada vegada que ho fan..., és insuportable per a una societat democràtica; es persegueix el dret a protesta. Tota aquesta suma..., nosaltres creiem que el que cal és repensar seriosament aquest model d'ordre públic.

I, finalment, hi ha la part final de la pel·lícula de por, que és aquella part de l'*slasher*, sang i fetge, aquella part que et fa fàstic de mirar però que continues per veure fins on són capaços d'arribar amb aquest fàstic. Doncs aquí és quan vostès, amb les aportacions que han fet de VOX, acaben de trobar aquest final rodó per a la seva moció, en què parlen d'enduriment de penes, enduriment del Codi penal, de multireincidència, de l'edat penal dels menors i de desallotjaments immediats, la part que ja..., nosaltres aquí ens tapem els ulls i no podem mirar.

Perquè en teoria la policia la tenim per acabar amb la criminalitat; és l'objectiu de la policia, no?, erradicar la criminalitat. Però nosaltres sabem molt bé que l'objectiu real és contenir aquesta criminalitat fins a un nivell sostenible per a la ciutadania, perquè aquesta criminalitat és resultat de les desigualtats socials que el propi sistema capitalista genera i que necessita per al seu funcionament com a sistema econòmic. I d'això nosaltres en diem «populisme punitiu»: propugnar intervenció policial repressiva en l'espai públic. Però amb això no garanteixen més seguretat; lo que fan és agreujar-la, perquè ho converteixen en un instrument per castigar els pobres, les minories, els migrants, els joves, amb l'únic objectiu de cercar rèdit polític i electoral.

I no es tracta, per tant, de donar seguretat i resposta penal quan sigui l'opció més adequada, sinó que sabem que l'única garantia de seguretat real és la d'assegurar unes condicions de vida dignes per a tothom. I vostès, que tant promulguen la seguretat i que tant defensen la policia..., allà on governen, com és a València, el que veiem és a la policia amb els uniformes nets.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Tot seguit, en nom del Grup parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Evidentment, compartim la totalitat del text presentat i la preocupació en que es fonamenta. Perquè la inseguretat no és una percepció ni el relat fantasiós de quatre eixelebrats que vulguin treure rèdit polític d'una fallàcia, és una realitat, una realitat amb la que ens obliguen a conviure i que de tan quotidiana gairebé hem acabat per normalitzar.

Els cossos de seguretat batallen dia rere dia per garantir l'ordre arriscant la seva pròpia integritat física, però veuen amb desmotivació com les lleis els qüestionen i fiscalitzen més a ells que als delinqüents que emmanillen. Per això és tan necessària la reforma del Codi penal, perquè les lleis han de fer valença a les actuacions policials, no pas desacreditar-les.

A la moció es parla de garantir l'assistència psicològica als agents. Ens sembla perfecte. De fet, no entenem que les policies locals hagin de passar un test psicotècnic cada dos anys i els mossos no. No té cap sentit. De la mateixa manera que no té

cap sentit que les policies locals hagin de fer dues o tres tirades anuals obligatòries per llei i els mossos només una, i que, per contra, els mossos puguin dur armes llargues i les policies locals no. És totalment incoherent. No hauríem de canviar tant la llei com els reglaments respectius de policies locals i Mossos per equiparar els drets i deures dels dos cossos policials, atès que d'ençà de l'any 89 fan exactament la mateixa formació a l'escola de policies de Mollet?

Si ens centrem en el Cos de Mossos d'Esquadra, per força haurem de parlar dels quadrants. No caldria modificar-los per garantir la cobertura dels tres torns? Perquè ara mateix el torn de dematí està sobredimensionat, però el de tarda i el de nits amb prou feines tenen efectius. Els comandaments no operatius, els oficinistes i els agents exempts de servei nocturn treballen als dematins, deixant, per tant, descoberts els horaris més crítics. No cal replantejar-ho per distribuir els recursos humans de manera coherent, equitativa i eficient, perquè els agents que cobreixen el torn de tarda i de nit no restin desprotegits per manca d'efectius?

I, per altra banda, com és possible que un camioner no pugui conduir més de quatre hores seguides i s'obligui els mossos que patrullen a treballar-ne dotze de manera ininterrompuda? No és un risc per a la seva pròpia seguretat? No és un perill tenir agents patrullant, esgotats físicament i mentalment, després de set dies de treball intens i d'un torn inhumà de dotze hores els caps de setmana?

Tampoc té cap sentit que la majoria de comandaments es concentrin a la central d'Egara ni que les comissaries esbarriades pel territori tinguin com a cap la figura del sotsinspector. S'adonen que això provoca que els caps de torn siguin agents o caporals sense la formació necessària per a tanta responsabilitat i sense la retribució econòmica que correspondria a aquesta responsabilitat? A cada comissaria hi hauria d'haver comandaments operatius superiors. No es pot desdibuixar la jerarquia policial, perquè fent-ho posen en risc la seguretat i l'eficiència operativa del cos.

En aquesta moció es fa referència també a l'actualització i millora de vehicles policials. Segons el Govern del 155, a Ripoll vivim ancorats a l'edat mitjana, però els vehicles de la nostra policia local són de zero emissions. A veure si en pren exemple aquest Govern tan modern i progressista.

Votarem a favor d'aquesta moció, però reivindiquem que el sistema policial requereix una revisió molt més profunda. No és només qüestió de garantir més mitjans materials als agents. Es tracta d'oferir-los condicions laborals dignes pel que fa a sou, horaris i càrrega de responsabilitat. Es tracta de garantir la seva seguretat perquè ells puguin salvaguardar la nostra.

El president

Gràcies, diputada. Tot seguit, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat senyor Christian Soriano García.

Christian Soriano García

Gràcies, president. Diputats i diputades, avui aquesta cambra manifesta la necessitat de millorar la seguretat a Catalunya i, al mateix temps, també la necessitat de reforçar el model policial del país. El Govern, igual que aquest grup parlamentari que avui represento, coincideix en aquesta necessitat.

I aquesta necessitat no només no ha quedat en paraules buides, sinó que també s'ha convertit en mesures concretes que estem començant a veure, com ha sigut l'ampliació de la convocatòria d'aquest any 2024 del Cos d'agents de Mossos d'Esquadra fins a arribar als 1.300 i també la intensificació del pla contra armes blanques a l'espai públic, que està començant a donar els seus resultats. Això és el que fa aquest Govern: no només analitzar la situació, no només diagnosticar quins són els problemes que tenim, sinó també adoptar mesures concretes que ajudin a millorar la seguretat del país.

Entrant ja una miqueta en matèria, en la moció que ens presenta el Grup Parlamentari Popular, nosaltres no estem d'acord en això que es qüestiona de la necessitat d'haver de revisar el model policial, sinó que nosaltres creiem que s'ha d'apostar

per la policia de Catalunya. I apostar per la policia de Catalunya vol dir confiar en el Cos d'agents dels Mossos d'Esquadra.

I nosaltres aquí serem molt previsibles, perquè vam començar així la legislatura i així l'acabarem. El nostre principal objectiu és el de recuperar la confiança cap al Cos d'agents de Mossos d'Esquadra. I això què vol dir? En primer lloc, valorar la vocació de servei públic dels agents del Cos de Mossos d'Esquadra. En segon lloc, treure els agents del focus mediàtic. Tercer, ampliar la plantilla. Quart, confiar en els seus criteris operatius i policials. I cinquè, dotar-los de les eines i els recursos necessaris per dur correctament la seva tasca.

Recuperar el principi de confiança per restituir la convivència als carrers i barris de Catalunya. I, en aquest sentit, senyors i senyores diputats del Partit Popular, per recuperar la confiança i per restituir la convivència cal no fer trampes al solitari. Perquè vostès en aquesta moció barregen coses. I en aquesta moció, mentre parlen de formació, barregen delinqüència i immigració. I mentre parlen de renovar vehicles policials, pacten amb l'extrema dreta més radical. Al final, alguns podrien pensar que el que vostès pretenen amb aquesta moció és colar-nos en forma de moció el que en realitat és un resum de les seves contradiccions. I, en aquest sentit, aquest grup parlamentari no hi contribuirà. I els informo també que la consellera no forma part com a diputada... A qui hauran de convèncer és aquest grup parlamentari i, en aquest sentit, si segueixen en aquesta línia tindran algunes dificultats.

I, en aquest sentit, jo crec que sí que és important parar-se i analitzar que hem vist de manera progressiva com el Partit Popular ha anat comprant a poc a poc i legitimant el discurs de l'extrema dreta, barrejant immigració i delinqüència. Senyors i senyores del Partit Popular, no tenim un problema amb la immigració. Tenim un problema amb la inseguretat, i els esforços del Govern i d'aquest grup parlamentari estan en revertir la inseguretat als carrers i barris de Catalunya. I vostès aquí han de decidir, han de decidir si volen tornar d'aquest perillós viatge que han emprès de la mà de l'extrema dreta, si volen seguir contribuint a l'incendi social que els partits d'extrema dreta estan intentant fer als carrers de Catalunya a través de les flames dels seus discursos, on només quedaran cendres de racisme i xenofòbia. I també els convido a intentar no cremar-se amb un foc que ja ha calcinat alguns partits que ja no són en aquest hemicicle.

En aquest sentit, mirin, quan parlem d'immigració i de delinqüència, que vostès volen barrejar –al meu entendre, almenys– de manera totalment injustificada, a mi em ve al cap una frase de Pau Casals –a mi la veritat és que em fa molta il·lusió, com a vendrellenc, poder citar el mestre en aquest hemicicle– que deia que el respecte al dret de les minories és la més elevada expressió de civilització. I en això estem el Grup Parlamentari Socialistes, en dotar-nos de valors, de principis i d'idees que fonamentin els principis de convivència, solidaritat i empatia que ha de tenir aquest país.

Així doncs, el nostre posicionament és i serà durant aquesta legislatura molt clar: voluntat d'entesa per parlar i dialogar sobre aquelles mesures que ens ajudin a millorar la seguretat a Catalunya, però també total ferma contra els partits que volen intentar barrejar immigració i inseguretat, i també contra els partits que amb la seva convivència adopten aquest discurs.

Acabo, president. El nostre model és clar: recuperar la confiança cap al Cos d'agents de Mossos d'Esquadra per restituir la convivència als carrers i barris de Catalunya.

I als diputats del Partit Popular –ara sí, per acabar– els hi dic que la contundència contra la inseguretat no es demostra cridant, sinó actuant, i no es demostra tuitant, sinó legislant. Si decideixen tornar d'aquest perillós viatge, aquí els esperem amb la mà estesa. Mentrestant, aquest grup parlamentari seguirà fent el que ha fet fins ara: posar el cap, el cor i l'ànima en valorar i en cuidar el més preuat que tenim en aquest país, que són els ciutadans i ciutadanes de Catalunya i la seva seguretat.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Alberto Villagrasa Gil. (*Veus de fons.*) Dos minuts.

Alberto Villagrasa Gil

Pues, rápidamente, bueno, agradecer las enmiendas presentadas. Básicamente las enmiendas de VOX eran muy muy de detalle, tampoco eran nada en profundidad que cambiase de forma sustancial la moción.

A Junts le agradezco el tono, pero sí que es verdad que la alegación que ustedes han presentado es suprimir las balas de *foam* sin tener alternativa, y eso no lo podemos consentir.

Al representante de los Comuns, nada, un tema de detalle. Las declaraciones... No fue en Cornellà. Las declaraciones del señor Feijóo fueron en Mataró. Simplemente para que lo anote.

Señores del PSC, eso de la mano tendida ha tenido menos recorrido que el balón de oro de Vinícius, vamos. Mucha mano tendida, mucha mano tendida, pero ni voluntad de transaccionar ni una enmienda ni capacidad de diálogo. Ustedes se han posicionado al final con los Comunes y con la CUP, y ya le dije, señora *consellera*, que aquí no nos va a encontrar. Por lo tanto, nosotros tenemos la puerta abierta, pero por ahí no vamos.

Y a la representante de Esquerra Republicana, oiga, mire, nosotros donde gobernamos aumentamos votos y concejales: Badalona, Castelldefels... Miren las políticas de seguridad que se desarrollan en Badalona y en Castelldefels. Mírenlo. El resultado de sus políticas de seguridad, ¿saben cuál es? Yo le doy un dato, simplemente: treinta y dos por ciento de victimización en Cataluña. El resultado de sus políticas de seguridad: treinta y dos por ciento..., treinta y dos catalanes de cada cien han sufrido un delito en Cataluña en el último año. Eso es su herencia.

Y sobre la tradición democrática, mire, nosotros nacimos en democracia –nosotros nacimos en democracia. Otros..., en los procesos internos de elección de dirigentes la verdad es que ustedes no son un ejemplo, porque van a cuchillo, entre ustedes. Y, como le decía –y para acabar–, nosotros nacimos en democracia y ustedes nacieron dirigiendo checas.

El president

Hi ha expressions que saben perfectament que són inadequades, però, en qualsevol cas... (*Remor de veus.*) Inadequades. I em refereixo a molts diputats i diputades, malauradament.

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà avui, un cop substanciat el punt 19 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre la situació del català 302-00003/15

El catorzè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre la situació del català. Presentada pel Grup Parlamentari de Junts, per exposar-la té la paraula la diputada senyora Carme Renedo i Puig.

Carme Renedo i Puig

Moltes gràcies, president. Consellers, conselleres, diputats i diputades, bon dia a tothom. Ara fa tres setmanes que interpe·llàvem en aquesta cambra el conseller de Política Lingüística –a qui li agraeixo la presència–, i ho fèiem, en primer lloc, sobre el col·lectiu de persones sordes que tria expressar-se en la llengua de signes catalana i de les associacions i professions que els presten serveis.

Les persones sordes d'aquest col·lectiu necessiten un suport que ara com ara és tan migrat que els suposa conculcació de drets elementals o la impossibilitat de rea-

litzar activitats anodines i imprescindibles de la vida quotidiana. Pel mig, unes entitats de suport desbordades que pateixen d'infrafinançament, quan el tenen –en el millor dels casos, doncs–, i d'uns professionals, uns intèrprets, que no veuen reconeguda com pertocaria i en cap aspecte la seva professionalitat.

Vam denunciar que hi havia un estudiant gironí mancat d'un intèrpret de llengua de signes a temps complet per poder seguir el curs amb normalitat. Continua sense intèrpret, però ara li faciliten un mediador comunicatiu, i no és el mateix. Aquest noi, en Francesc, aquest estudiant, i la seva família i nosaltres contenim la respiració a l'espera que aquest mediador tingui un nivell de llengua de signes superior al B2, que s'exigeix quan acaben el cicle formatiu.

Amb els casos que vam exposar vam intentar fer palès que el tractament de la llengua de signes diu molt poc de la sensibilitat d'un govern en qüestions lingüístiques, diu molt poc de la nostra societat en termes d'igualtat i inclusivitat i diu molt de com a casa nostra, ara mateix, la discapacitat converteix les persones en ciutadans de segona o de tercera categoria. Ens vam centrar en la llengua de signes perquè és la comunitat més petita, la que té més dificultats per arribar a aquesta cambra, però el col·lectiu de persones sordes inclou també les que s'expressen en català, i també treballarem per a elles.

La compareixença va servir també per exigir que l'ús social, la normalització del català, comenci pel Govern, però constatem que el Govern no ens va sentir o no ens escolta. El molt honorable president ha tornat a negligir el català i va expressar en castellà la solidaritat catalana envers els afectats de la DANA, menystenint-nos una vegada més a nosaltres i menystenint aquesta vegada, a més a més, els germans valencians. El president Macron, en canvi –ves per on–, ha manifestat que estava *touché*, la presidenta Meloni estava *colpita*, el president Luis Montenegro ha parlat del seu *maior pesar* i de la seva *solidariedade*. On el Govern hi veu bona educació nosaltres hi veiem abdicació, renúncia i provincianisme, i no ens cansarem de denunciar-ho. Sort que l'Aitana Bonmatí no n'és, de provinciana, i utilitzava el català per comunicar-se al món des de París. L'onada catalanòfoba que va produir la seva intervenció no va tenir cap eco ni cap denúncia ni del president del nostre Govern ni del nostre conseller, almenys que nosaltres hàgim vist, i ho trobem lamentable.

Vam demanar en la compareixença de desplegar la legislació de l'escola catalana sense coaccions judicials i sense cap paràlisi preventiva. I vam demanar una dotació adequada per al nou Departament de Política Lingüística, perquè ens fa patir que passar d'una secretaria a un departament no sigui només un canvi d'estatus i una coartada perfecta per fer passar bou per bèstia grossa.

Tots aquests temes es recollen en tretze punts de la nostra proposta de moció. A la moció que presentem avui, gràcies a les aportacions dels diferents grups parlamentaris, en són dinou. Moltes gràcies de tot cor a tots els que hi heu aportat el vostre gra de sorra.

Per acabar, només una pregunta. El conseller de Política Lingüística en la comissió va dir que volia que la llengua estigués lliure, protegida de la lluita partidista. Si el Govern creu això, sap com podrien demostrar-ho? Sap com podrien arribar a ser creïbles? Els proposo que donin llibertat de vot, que els diputats i diputades del PSC votin aquesta moció al dictat de la seva consciència; que votin a favor dels catalans sords que opten per la llengua de signes, pels intèrprets, per l'escola catalana, per la llengua i pel país; que votin, com ha dit abans el diputat Christian Soriano, amb el cap, amb el cor i l'ànima. Tots hi sortiríem guanyant molt. Els ho garanteixo.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Hi ha sis grups parlamentaris que han presentat esmenes. Tot seguit, per defensar-les, obrim aquest torn de paraules. I, en primer terme, la té, la paraula, la diputada senyora Imma Ferret Raventós, en representació del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Imma Ferret Raventós

Gràcies, president. Diputats, diputades, consellers, conselleres, molt bon dia a tots i totes. La situació de la llengua és diversa, complexa i delicada, i s'enfronta a uns reptes de gran envergadura que reclamen una intervenció liderada pels poders públics que impliqui tota la ciutadania i que tingui com a objectius incrementar el coneixement social de la llengua, fer fàcil l'ús del català, garantir el català com la llengua d'ús normal de les institucions del país, incentivar el compromís amb la llengua, generar acords, estendre actituds, implantar hàbits d'ús favorables al català i garantir els recursos humans i materials necessaris.

Des de la conselleria de Política Lingüística, tal com va expressar en la seva compareixença en comissió l'honorable conseller Vila, són aquestes les línies d'intervenció a assolir durant la legislatura. Per tant, per a la seva consecució caldrà el màxim de consens per assegurar un futur per a la llengua catalana. En aquest sentit, des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar reivindiquem la tasca fonamental del treball parlamentari per afrontar els reptes del present i del futur.

És per això que, davant la moció que el Grup Parlamentari de Junts ha presentat per a aquest Ple, des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar voldríem articular la nostra intervenció en dos grans eixos sobre els quals vol incidir: d'una banda, la realitat lingüística de les persones sordes de Catalunya i, de l'altra, els usos i foment del català. No cal dir que trobem més que pertinent abordar aquestes qüestions, sobretot tenint en compte que la llengua catalana és un tema central d'aquesta legislatura. Bona prova d'això és que el Govern ha creat una conselleria de Política Lingüística per primera vegada a la història.

Pel que fa a la realitat lingüística de les persones sordes de Catalunya, deixin-me començar afirmant que el nostre grup comparteix la idea que la Generalitat ha de donar suport, tal com ha fet i més encara, als col·lectius sords, tant oralistes com signants, per tal que puguin desenvolupar les seves activitats i viure la seva vida quotidiana en termes d'equitat i plenitud de drets. Ara bé, les propostes que Junts ha portat a aquest Ple a l'entorn d'aquesta qüestió plantegen concrecions diverses, algunes de les quals compartim, mentre que d'altres creiem que poden abordar-se millor per altres vies.

Així, per exemple, compartim la idea que és necessari endegar una reflexió sobre com ha de ser el model públic de suport als col·lectius sords, i estem recollint les seves necessitats i prioritats precisament perquè som conscients de la diversitat de parers i opinions en el si de les comunitats sordes. En aquest sentit, ens consta que el Govern ja està treballant en temes com estendre la interpretació a l'atenció en la llengua de signes catalana als serveis d'emergència, particularment al 112, i Drets Socials i Inclusió està impulsant la concertació dels serveis d'interpret de llengua de signes.

Per contra, divergim, per motius diversos, que van des de l'eficiència fins a l'organització de l'Administració, en altres propostes, com és ara la creació d'un cos públic d'interprets de llengua de signes catalana. Cal tenir present que a Catalunya no existeix un cos d'aquestes característiques en cap altra llengua.

Tampoc coincidim plenament en la forma com s'han de materialitzar les propostes sobre polítiques de suport a aquests col·lectius, no pas perquè no creguem que són àmbits en els quals no calgui avançar, sinó perquè la formulació de les propostes no encerta la millor fórmula per aconseguir-ho.

D'altra banda, pel que fa als usos lingüístics dels membres del Govern de Catalunya i de foment del català, compartim l'esperit que cal que el català, i a l'Aran l'aranès, sigui la llengua utilitzada per les institucions públiques i els seus representants en la seva activitat institucional, i més encara quan aquestes llengües es troben en una situació complexa i delicada, i convé que les institucions tinguin un paper exemplar en aquest sentit. Tanmateix, és una obvietat que poden donar-se excepcions que requereixin l'ús d'altres llengües en determinades situacions puntuals sense que això

distorsioni el model general, com és el cas del que el president va fer esment aquests dies expressant-se en un petit paràgraf en castellà, donat que es dirigia no només a la Comunitat Valenciana, sinó al conjunt de totes les comunitats autònomes de la resta del país que van patir els efectes i estralls d'aquesta DANA.

Per acabar, pensem que cal continuar vetllant per garantir l'aplicació de la llei d'educació de Catalunya, que estableix que el català, com a llengua pròpia de Catalunya, és la llengua normalment emprada com a llengua vehicular i d'aprenentatge del sistema educatiu i que els currículums han de garantir el ple domini de les llengües oficials en finalitzar l'ensenyament obligatori.

En aquesta mateixa línia, acceptem que cal multiplicar les opcions d'aprenentatge del català, propòsit que recull el pla de relançament del Consorci per a la Normalització Lingüística, que inclou l'increment i la millora dels cursos, així com el reforç pressupostari i de personal.

Per tal de transmetre aquests matisos, hem presentat diverses esmenes, algunes de les quals han estat acceptades i d'altres no. En aquest sentit, votarem a favor d'aquelles formulacions que, a parer nostre, reflecteixin el millor que necessita el país.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Comencem legislatura amb la primera interpellació i moció sobre la situació del català, que agraïm al Grup de Junts per Catalunya. Saben que tindrem, segurament, moltes altres oportunitats per parlar-ne. Crec que la majoria dels grups aquí presents partim d'aquesta preocupació compartida sobre la situació del català, l'endarreriment sobretot en el seu ús social i les necessitats de fer mesures per protegir-lo, per impulsar-lo i per, d'alguna manera, tornar a sentir que hi ha un orgull per l'ús de la pròpia llengua a Catalunya.

Crec que els treballs que es van fer pel pacte nacional pel català, i que ja han pogut tenir una darrera versió en la qual podem fer aportacions els grups per acabar-la de tancar i que esperem, com va dir el conseller, que es pugui aprovar abans d'acabar aquest any, són un primer pas endavant. I són un primer pas endavant que nosaltres considerem que és important que tingui el suport de la majoria de grups d'aquesta cambra.

Creiem que la recuperació del català i el seu ús social i el dret de les persones catalanoparlants a utilitzar la seva llengua, que es va fer a finals dels anys setanta, als anys vuitanta, va ser un gran consens de societat que hauríem de tornar a recuperar, i que hauríem de tornar a recuperar intentant fer tot el possible per evitar la politització i utilitzar i continuar utilitzant la llengua com una arma llancívola entre grups polítics i entre partits polítics. Perquè això, finalment, l'únic que fa és dividir més la ciutadania, polaritzar més la ciutadania i posar més en risc l'ús de la pròpia llengua.

Per tant, compartim aquesta preocupació, compartim la necessitat de mesures específiques i urgents sobretot per recuperar-ne l'ús social. Des del nostre grup estem molt preocupats per l'ús social del català entre la joventut, també entre nens i nenes. Creiem que s'ha de fer una revisió, i és una de les qüestions que volem treballar al llarg d'aquesta legislatura, per tal de garantir que les classes que s'han de fer en català a les escoles es facin efectivament en català.

Tenim la preocupació de que pugui haver-hi molts nens i nenes que finalitzin la seva educació primària i la seva educació secundària sense tenir un bon coneixement de la llengua pròpia del país en el qual viuen, i és un bon coneixement que necessitaran i que hem d'aconseguir que torni a ser sinònim d'ascens i de progrés social, el coneixement i l'ús correcte de la pròpia llengua. I nosaltres tenim alguns dubtes de que això en determinades zones de Catalunya s'estigui aconseguint. I en-

tenem que hi han moltes dificultats, que s'han de fer..., i s'hi han de posar més recursos des del departament, que no pot caure tota la càrrega en els equips directius i en els equips docents, però està clar que hi hem de fer una reflexió al voltant.

Jo soc d'un barri de Badalona, que és el barri de la Pau, on el català, quan jo vaig créixer, brillava per la seva absència. És a dir, jo vaig aprendre el català estudiant-lo ja directament els últims anys de l'EGB i del batxillerat, i fins que no vaig arribar a la universitat jo no em vaig fer una persona catalanoparlant. Però gràcies al coneixement que tenia a la universitat vaig poder formar-me i expressar-me, i ara soc una persona bilingüe en català. Jo no sé si molts dels nens i nenes que ara estudien al barri en el qual jo vaig néixer i vaig créixer tenen garantit aquest dret i aquesta possibilitat, i això sí que és un fracàs com a societat i un fracàs del sistema educatiu.

Per tant, crec que és important fer èmfasi en això. És important garantir que tothom que vulgui estudiar i aprendre el català, ja d'adult, tingui accés als cursos de normalització lingüística. Mirem la flexibilitat, mirem com s'ha de fer. Mirem quin ha de ser el paper dels formadors, quin ha de ser el nivell de català que tinguin els formadors per poder estendre'ns al màxim pel territori i, sobretot, també per poder flexibilitzar els horaris i les modalitats d'aprenentatge. Perquè moltes d'aquestes persones tenen feines molt precàries, tenen feines en horaris que no els hi permeten accedir als horaris que habitualment fa el Consorci per a la Normalització Lingüística, i necessitem que pugui haver-hi cursos al vespre, però també els caps de setmana. I això és una demanda que fa molt de temps que posem sobre la taula.

L'altra part de la moció, que és sobre la llengua de signes catalana i els drets de les persones sordes..., creiem que és important posar aquest tema sobre la taula. Creiem que la primera moció està molt centrada només en les persones signants i era necessari fer una ampliació a totes les persones de la comunitat sorda, també a aquelles que s'expressen oralment. Moltes de les mesures que es plantegen tenen molt de sentit. És veritat que tenim dubtes d'altres, com per exemple –ja s'ha comentat– la creació del cos públic i, per tant, nosaltres en aquests punts no hi podrem donar suport.

Però, sobretot, és important posar sobre la taula –i crec que molts ens hem reunit amb l'associació de familiars i persones sordes– que no es pot avançar en aquest tema si no hi ha un consens majoritari entre totes les persones sordes. No només parlar del set per cent que utilitza la llengua de signes catalana, sinó parlar de totes les persones sordes.

I, per exemple, una de les coses que ens feien evident és que al Parlament hem fet un gran esforç en tenir un intèrpret en llengua de signes per interpretar tot el que fem aquí, en aquest Ple; en canvi, no subtitulem. I per a moltes persones sordes la subtitulació –per a moltíssimes, per a gairebé el noranta-tres per cent– és la via d'entendre millor allò que estan dient al Parlament de Catalunya.

Per tant, tot el suport a la llengua de signes catalana, però que cap avenç en una de les modalitats suposi un retrocés en els drets de les altres.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Tot seguit, per defensar les esmenes del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Maria Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí. Bon dia de nou. Primer de tot, agrair poder haver transaccionat bé totes les esmenes que hem presentat amb la diputada, perquè ens ha facilitat la tasca i l'entesa. Com comentaven, ha estat una moció centrada sobretot tota la primera part en les persones cegues, sordes i sordcegues, en el suport públic, en el suport a les entitats que hi donen suport, en com millorar aquesta situació, en el reconeixement professional dels intèrprets, de les entitats, en aquesta proposta de creació d'un servei

públic amb el que nosaltres hi estem molt d'acord, tant d'interpretació virtual com d'interprets de la llengua de signes.

Per tant, en aquesta primera part en general hi estem molt d'acord. Sí que hi ha un punt en el que no votarem a favor, perquè parlaven d'avançar cap a models de concertació i nosaltres estem molt més d'acord amb el que diu en uns altres punts, de parlar de creació d'aquest cos públic, i, per tant, en aquesta part de concertació no hi hem acabat d'estar d'acord. Però al final aquí del que estem parlant és una mica també del que parlàvem ahir mateix, no?, d'acabar de desplegar lleis, però del que estem parlant és de complir lleis que ja tenim aprovades.

Ahir parlàvem de la llei de canvi climàtic i, per exemple, avui una de les esmenes que nosaltres hem fet anava en aquesta línia que està recollida, que dèiem que la llengua de signes catalana és un sistema lingüístic propi del territori de Catalunya. Per tant, cal garantir el respecte dels drets lingüístics de les persones sordes i sordcegues que l'utilitzen amb el desplegament real i efectiu de la Llei 17/2010, del 3 de juny, de la llengua de signes catalana. O sigui, del que estem parlant al final és de com acabem de desplegar aquells instruments que ja tenim, i ho fem donant-hi tot el suport, respectant el que ja existeix i donant el valor al servei públic, que és el que ho acabarà fent realitat.

Després hi ha tota una part que fa relació..., que ja no parla tant de les persones sordes i sordcegues, sinó d'aquests usos més amplis del català. Totalment d'acord en que creiem que, per coherència amb aquest model, en aquest moment en el que la llengua es troba en un moment d'emergència, el que és necessari és que es parli sempre en català. I que ho facin els nostres representants polítics allà on es trobin és important, perquè, al final, forma part de la nostra identitat, de la nostra cultura com a país. I, per tant, també en aquest punt és important que tirem endavant.

I la resta d'esmenes que hem presentat han anat en la línia de concretar aquells punts que ja es proposaven, però que tinguin una concreció real perquè no quedin només en «anem a millorar...», «anem a acceptar...». Per exemple, creiem que la nova conselleria de Política Lingüística és important que tingui els mitjans... Nosaltres proposàvem una dotació pressupostària d'un mínim d'un zero i mig per cent del pressupost perquè sigui una quantitat concreta, perquè, si no, sí, crearem una conselleria, però l'hem de dotar d'eines perquè pugui desenvolupar la seva tasca.

I la seva tasca és que tot allò que estigui en la mà del Govern perquè el català sigui una realitat, doncs, ho sigui –en els àmbits de justícia, de salut, de drets socials–, i que sigui un requisit per accedir a llocs de treball dintre del sector públic, administracions i empreses, que s'incorporin clàusules lingüístiques en la contractació o per a l'atorgament de subvencions.

També parlaven de prioritzar la defensa de la llengua arreu del territori del domini lingüístic per visualitzar aquesta unitat i pluralitat de la llengua, arreu de tot el domini lingüístic del català. Estem parlant del País Valencià, estem parlant de les Illes, la Catalunya Nord i la Franja.

També hi ha un punt que nosaltres no hi hem pogut estar d'acord, que és el tema de l'ensenyament, perquè sí que la moció no esmenta que... Bé, fa referència a l'informe del Consell d'Europa per desplegar la llei d'educació de Catalunya, però creiem que cal anar una mica més enllà perquè això es pugui complir realment. I nosaltres el que demanàvem era la derogació de la Llei 8/2022, perquè realment amb aquesta llei es qüestiona la vehicularitat única del català i es posa en risc la immersió lingüística a les escoles.

També demanàvem, en aquest punt, que hi hagués una inspecció que permetés que realment..., lo mateix, el compliment de les lleis que ja existeixen. Perquè si diem que la vehicularitat ha de ser el català però, després, independentment de les necessitats lingüístiques o socials d'aquella aula, el mestre o professor decideix parlar en castellà, doncs, això no serveix de res. Per tant, també un cos d'inspecció que això ens ho garanteixi.

Per últim, en el tema de l'aprenentatge del català com un dret i els recursos per a la normalització lingüística, també hem apuntat esmenes amb la idea de concretar-ho en quins punts, en quins moments del món local..., és necessari fer-ne més esment.

Ja està. Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Tot seguit, per defensar les esmenes del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada senyora Irene Aragonès Gràcia.

Irene Aragonès Gràcia

Gràcies, president. Bon dia, conseller, conselleres. La passada legislatura es va donar un gran impuls per començar a revertir la greu situació que pateix la llengua catalana. De fet, es va fer un dels passos més importants: reconèixer el greu retrocés de l'ús social del català. Un retrocés que s'explica per no haver pogut comptar amb un estat favorable durant bona part de la història contemporània i per haver patit també un procés de minorització.

Aquestes circumstàncies han generat, per tant, dinàmiques adverses cap a la llengua, com bosses importants de persones que desconeixen la llengua i percentatges elevats de ciutadans que no la utilitzen. A més, per a molts joves i molts adolescents el contacte amb el català es limita al que reben a l'escola, i la seva presència continua sent escassa en molts àmbits, com poden ser la justícia, la sanitat, l'etiquetatge, el cinema i els videojocs.

També es van començar a traçar les línies d'actuació respecte a l'occità, aranès a l'Aran, i la llengua de signes catalana a través de la proposta del pacte nacional per la llengua.

I precisament per això, per no retrocedir ni un sol mil·límetre en aquest context, Esquerra Republicana va condicionar l'acord d'investidura a la creació d'un departament de política lingüística amb la capacitat de liderar un pla d'acció transversal que involucrés tots els departaments del Govern, a més d'altres mesures, mesures fonamentals per avançar cap a la normalització lingüística i, sobretot, també cap a l'accessibilitat.

Aquest compromís ens permet enfortir el català com a llengua comuna i d'igualtat d'oportunitats, assegurant que el català actuï com a eix de cohesió i també com a progrés social. Ara bé, una moció que només tingui en compte una part de les persones amb sordesa que es comuniquen en català i que només plantegi constatacions de la llengua de signes catalana, pensem que no ajuda a construir un relat real de la situació de l'ús del català amb el col·lectiu de les persones amb sordesa.

És urgent que les polítiques lingüístiques incloguin, evidentment, la llengua de signes catalana i també els drets lingüístics de les persones amb sordesa que es comuniquen oralment en català. No podem ignorar aquesta diversitat dins d'un col·lectiu de persones amb sordesa que inclou persones amb diferents nivells socioeducatius, gustos i preferències i, a més a més, amb capacitat de comunicació pròpia. Aquest col·lectiu divers, molt divers, necessita, per tant, una informació pública sistematitzada per atendre adequadament les seves necessitats i assegurar una plena participació i una participació també en igualtat d'oportunitats.

És per això que a Esquerra Republicana hem volgut incorporar aquesta visió, la visió de les persones sordes que es comuniquen oralment en català, que no oblidem que representen el noranta-set per cent del col·lectiu.

Amb les esmenes acceptades i les transaccions s'ha enriquit el contingut de la moció. Ara es parla de la situació del català en la llengua de signes catalana, i hem volgut posar en valor el consens lingüístic assolit, basat en el respecte, la llibertat d'aprenentatge i també la llibertat d'ús.

Si el que volem és garantir el reconeixement, el suport i els drets lingüístics, ho repeteixo, de les persones amb sordesa que es comuniquen oralment en català, és fonamental que es despleguin les lleis 17/2010, de la llengua de signes catalana, i

13/2014, d'accessibilitat. Només amb el desplegament complet d'aquestes normati-
ves es garantirà el dret a les persones amb sordesa a triar la modalitat oral i també a
fer-la accessible.

Des d'Esquerra Republicana no reculem ni un mil·límetre en la defensa del ca-
talà. Aquesta legislatura continuarem treballant en polítiques lingüístiques per ga-
rantir que el català no només es mantingui, sinó que recuperi i ampliï el seu espai
social. Ens assegurarem que el català sigui una eina de cohesió, una eina de llibertat
i una eina d'igualtat d'oportunitats, i que ningú, per condicions personals o de diver-
sitat funcional, es quedi fora d'aquesta realitat.

La llengua és una qüestió de país, i a Esquerra Republicana hi serem per garantir
aquest reconeixement i aquest respecte i hi seguirem treballant.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Tot seguit, per defensar les esmenes del Grup Parla-
mentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Cristian Es-
cribano Ramírez.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, president. Jo crec que hi ha vegades que alguns diputats quan parlen no
s'escolten. Perquè ha fet vostè referència durant el seu discurs a la DANA que ha
succeït a València, però no ha sigut per mostrar el condol ni el recolzament del seu
grup parlamentari o seu personal al que ha passat, sinó per criticar que algú que ho
va fer, en aquest cas el president de la Generalitat, ho fes en un idioma que a vostè
no li agrada. Això per nosaltres és indignència moral (*alguns aplaudiments*) –és indi-
gència moral.

Vostès porten una moció que teòricament parla sobre els drets de les persones
signants, però aquest no és el títol de la moció; la moció parla sobre la situació del
català. Aquesta és la importància que vostès els hi donen als drets de les persones
signants, ni tan sols titular aquesta moció com el que realment hauria de ser.

Totes les persones, siguin de la condició que siguin, tinguin les capacitats que
tinguin, tenen tot el dret a poder exercir amb plenes capacitats tots els drets que te-
nim la resta de les persones: l'educació, el món de l'oci, el món laboral... Hi tenim tot
el dret. I l'Administració ha de treballar per garantir-ho.

Des del Grup Popular estem plenament compromesos amb els drets de les per-
sones signants. I és per això que en anteriors exercicis el Partit Popular ha demanat
que s'incrementi el pressupost per poder destinar-lo a les persones signants i per ga-
rantir els seus drets.

És evident que necessitem més intèrprets que facilitin la vida a aquestes persones
i per fer més fàcil la seva accessibilitat, però hi ha una diferència i una discrepància
principal, per nosaltres, i és que vostès ho centren tot en aquelles persones que s'ex-
pressin en català. Que no tenen dret, les persones signants que s'expressin en caste-
llà? Per a vostès no tenen dret? Que no tenen prou barreres en l'exercici diari de la
seva vida, que vostès els hi volen posar la barrera ideològica i del sectarisme? Això...
L'hi repeteixo: no tenen prou barreres?

El meu grup ha demanat, com a esmenes, que a la seva moció s'hi incloguin les
garanties pels drets de les persones signants en català i en castellà, i ens ho han re-
butjat. Ens ho han rebutjat quan no té cap tipus de sentit que rebutgin garantir els
drets de les persones que s'expressen en les llengües oficials de Catalunya. És una
moció sobre els drets de les persones signants on vostès parlen de l'anomalia que su-
posa expressar-se en castellà a Catalunya. No és cap anomalia, parlar en la llengua
més utilitzada dels catalans i en la llengua oficial de Catalunya. (*Remor de veus.*) No
és cap anomalia, senyors de Junts. No ho és.

Fins aquí arriba la seva mesquinesa i el seu sectarisme. No creuen que de sec-
tarisme ja n'ha tingut prou, Catalunya? No n'estan farts, vostès, com sí que ho està

la societat catalana? No han fet prou mal a la societat catalana? No han escoltat tampoc com la societat catalana a les darreres eleccions va parlar i els va relegar a vostès, els independentistes, a la minoria en aquesta cambra? Però sembla que, com sempre, vostès no en fan cas.

També, senyor conseller, el vull interpellar a vostè, com ho vaig fer a la seva compareixença. Tenen l'oportunitat ara, vostè i el seu Govern, de passar pàgina; de passar pàgina d'una dècada on, lingüísticament parlant, s'ha imposat el sectarisme. Nosaltres serem molt bel·ligerants per garantir el dret de les persones a expressar-se en català i en castellà. L'hi vaig dir en la seva compareixença i ho mantinc. Treballi pels drets lingüístics de tots els catalans, de tots, parlin la llengua oficial que parlin. I mentre vostè ho faci tindrà el nostre recolzament.

Hem intentat aportar en aquesta moció de Junts una mica de sentit comú parlant dels drets de *tots* els catalans. Vostès només defensen els drets d'una part dels catalans, d'aquells catalans que els voten a vostès. Nosaltres volem garantir els drets de tots, votin a qui votin. És per això que a molts punts no els hi podrem donar recolzament.

El president

Gràcies, diputat. La darrera esmena l'ha presentada el Grup Mixt. Per defensar-la, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Si els catalans no reivindicuem, utilitzem, transmetem i salvem la nostra llengua, qui ho farà? Castella? França? No. Som els únics interessats en aquesta causa. És el nostre llegat, el nostre tresor. Si no fem que el català sigui necessari i imprescindible per viure i desenvolupar-se a Catalunya es morirà. Saben aquella expressió popular tan nostrada d'«aquest mal no vol fressa»? Doncs aquest sí que en vol, vol molta fressa, i n'haurem de fer molta per trobar el remei adequat i aplicar-lo sense dilacions ni recances, perquè el temps se'ns esgota.

Aliança Catalana sempre farà costat a qualsevol moció, campanya o iniciativa que pretengui revifar la nostra identitat. Per això votarem a favor d'aquesta moció per més que Junts continuï obstinat a aplicar-nos el cordó sanitari agafat de bracet del PSOE. Nosaltres votarem sempre pensant en la nació.

La llengua catalana és el nostre tret diferencial, és allò que ens fa singulars i únics i, en conseqüència, mereixedors d'un estat propi. Si perdem la llengua, la lluita per l'alliberament nacional ja no tindrà cap sentit.

El text que presenten fa referència a la llengua de signes catalana, reconeguda oficialment com a llengua d'ús de ple dret però relegada sempre a la penombra per desídia i manca d'interès de l'Administració. No s'hi han invertit ni els recursos econòmics ni els recursos formatius necessaris perquè pugui gaudir del mateix reconeixement que la llengua oral i arrelar entre la comunitat sorda de Catalunya.

De fet, sovint s'ha fomentat més la llengua de signes espanyola que la pròpia, en considerar-la de més utilitat atès el nombre de persones que la saben, unes trenta mil. No disposem de dades reals sobre el nombre de persones sordes que utilitzen la llengua de signes catalana, no hi ha cap registre oficial. Tot fa preveure que aquesta deixadesa l'ha relegat a una posició merament residual. Per això és tan important revertir la tendència i procurar les mateixes atencions i tracte per als catalans que empren la llengua de signes que per als que empren la llengua oral.

Celebrem, doncs, el seu text, tot i que no podem estar-nos d'evidenciar que el que sol·liciten és el desplegament de la Llei 17/2010, del 3 de juny, actualment vigent, la disposició final primera de la qual ja facultava el Govern a dictar les disposicions necessàries i a adoptar les mesures pertinents per desplegar i executar la pròpia llei, entre elles, formar i reconèixer els intèrprets, com demanen en la moció.

Tant vostès com Esquerra han governat amb majories d'ençà del 2015, i no han mostrat cap tipus d'interès per desplegar aquesta llei ni per capgirar la situació de

vulnerabilitat lingüística que ha patit aquest col·lectiu durant dècades. Ara que són fora de joc, a l'oposició, ho exigeixen a tercers. De vegades costen una mica d'entendre, aquests revolts i giragonses polítiques.

Malgrat la incoherència denunciada, hi votarem, evidentment, a favor, perquè la llengua de signes catalana forma part del nostre patrimoni cultural i l'hem de preservar i fomentar de la mateixa manera que vetllem per la transmissió i pervivència de la llengua oral.

I, ja que hi som, a través de l'equip d'investigació del projecte Rovit, de la Universitat d'Alacant, s'ha pogut desenvolupar una aplicació que reconeix i interpreta a ambdós interlocutors el llenguatge de signes espanyol. Fora bo que la Generalitat, en comptes de finançar agències vinculades al terrorisme islàmic com UNRWA, invertís en aquest projecte per garantir que els catalans amb discapacitat auditiva puguin comunicar-se emprant la seva llengua de signes. Esperem que el Govern en prengui nota.

Visca el català i visca Catalunya!

El president

Gràcies, diputada. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula el diputat senyor Manuel Jesús Acosta Elías, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, president. Senyors consellers, senyors diputats, molt bon dia. Aquest pamflet que ens presenta Junts sota l'aparença d'una moció podria qualificar-se també simplement de broma de mal gust, si no fos perquè, amb l'excusa de millorar la condició de vida de les persones sordes, Junts utilitza les persones sordes per tal de satisfer la seva obsessió malaltissa i totalitària d'imposar el monolingüisme en català i erradicar el castellà de tota la nostra societat, com és palès als tres darrers punts d'aquesta moció pamflet. No es pot ser més canalla. (*Alguns aplaudiments.*)

Si no fos noble la seva intenció, o, millor dit, si sí que fos noble la seva intenció, si no volguessin aprofitar-se de les persones sordes de manera grollera com ho fan en aquesta moció, aquesta moció seria una conseqüència, seria subsegüent a la interpellació al Departament de Drets Socials i no pas al de Política Lingüística, com varen fer vostès al darrer Ple.

El compromís de VOX envers l'ús racional dels recursos públics és inqüestionable. Han de ser-hi precisament per ajudar, per donar suport a aquells que ho necessiten, com és el cas de la comunitat sorda, les persones sordes. I, per tant, exigim que la Generalitat inverteixi de debò en àmbits de la inclusió, i, en aquest cas, en la comunitat sorda, perquè pugui assolir un nivell de qualitat òptim.

López de Úbeda, un escriptor del segle XVII, en su novela *La pícara Justina*, escribió en 1606 –y esa obra se publicó precisamente en Barcelona y en castellano; 1606, ya se pueden rasgar las vestiduras los señores negacionistas lingüísticos–..., escribió lo siguiente: «En el estómago villano no cabe el pavo.» Bueno, es la misma expresión que recoge hace dos mil años Mateo en el capítulo 7, versículo 6, y dice así: «Ni echéis vuestras perlas a los puercos, no sea que las pisoteen con sus patas.»

Aun a riesgo de que estas sentencias se hagan realidad, como la esperanza es lo único que se pierde, y más en mi caso, como profesor dedicado ya a la docencia durante muchos años entre adolescentes, quiero manifestarles la mezquinad que utilizan ustedes en su moción para ver si rectifican, si cambian de opinión.

Cataluña es una región bilingüe desde hace quinientos años, ya les he puesto un ejemplo claro. Hoy, en la actualidad, el catalán y el castellano son las lenguas propias, mayoritarias, oficiales de Cataluña; concretamente, el castellano es la lengua materna del cincuenta y cinco por cien de los catalanes –por lo tanto, es la lengua mayoritaria. Pero vivimos en un régimen de diglosia, es decir, uno de los dos idiomas, el catalán, es lengua de dominio como lengua institucional de prestigio, de cultura, de

uso oficial, mientras que el otro idioma, el castellano, está relegado a las situaciones inferiores comunicativamente entendidas de la oralidad y de la vida familiar.

Ejemplos. Prohibición de rotular los comercios en castellano bajo pena de multa. Solo se puede utilizar el catalán en documentos de la Administración pública, en la televisión, en la radio pública, en la cartelería de la vía pública, en la escuela. Así pues, el castellano es una lengua minorizada a Cataluña, mientras que el catalán es una lengua minoritaria en el conjunto de España. Porque una lengua minorizada es aquella cuyo uso está siendo censurado, proscrito, como es el caso del castellano en Cataluña, mientras que una lengua minoritaria es aquella que tiene un número de hablantes reducido respecto a otro en un mismo territorio.

Bien, acabo. Aristóteles, en *Política*, en la página 1279, en la columna *a*, según la referencia de Bekker, dice que la rectitud de un gobernante se define por su finalidad; por lo tanto, serán rectos aquellos que gobiernan en vista al bien común y serán desviados los que lo hacen para satisfacer su interés particular. Hoy, sin duda, el estagirita les diría a ustedes, señores de Junts, son unos infames, son unos desviados. (*Remor de veus.*)

Gracias.

El president

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la ponent de la moció, la senyora Carme Renedo i Puig.

Carme Renedo i Puig

No em desviaré. (*Rialles i aplaudiments.*) És la meva primera moció, fa dos dies que soc al Parlament. Vam rebre trenta esmenes, en vam arribar a transaccionar vuit i a acceptar-ne sis. Vull dir, jo em penso que vaig fer els deures tan bé com vaig saber, i agraeixo de debò moltíssim –ho he dit abans– l'esforç que han fet els grups per millorar-la. I realment sí que calia una mirada més àmplia, i, bé, ho vaig acceptar. Per tant, moltíssimes gràcies.

Els senyors del PP jo penso que tenen un problema molt seriós. S'haurien de mirar la Llei espanyola 27/2007. És la llei de 23 d'octubre, per la qual es reconeixen les llengües de signes espanyola..., espanyoles, perdó, eh?, en plural, perquè hi ha la catalana inclosa, i es regulen els mitjans de suport a la comunicació oral de les persones sordes amb discapacitat auditiva i sordcegues.

La llengua de signes catalana només ens té a nosaltres. La llengua de signes espanyola té l'Estat, que també hauria de ser un estat per a la llengua de signes catalana. Saben què diu la disposició addicional tercera d'aquesta llei espanyola? Que l'Estat ha de coadjuvar a finançar el foment, la recerca i la difusió de la llengua de signes catalana. Ho fa? Ho ha fet mai? Saben en quin principi s'inspira aquesta llei? Ho dic perquè és un principi important que amara moltes altres legislacions, com la carta de llengües minoritàries. És el principi de diferenciació positiva.

Aquest tipus de normes desenvolupen una idea d'igualtat que parteix precisament del reconeixement de la diferència i que té com a finalitat minimitzar al màxim els efectes que aquesta produeix per al gaudi dels drets i per al desenvolupament d'una vida humana digna. Per tant, qui separa, qui aïlla, qui minoritza no són precisament els catalans, que només protegim allò que tenim. Les úniques mans que tenim són les nostres.

Moltes gràcies.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà avui, un cop substanciat el punt 19 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques per a atendre l'emergència d'habitatge

302-00001/15

El quinzè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques per atendre l'emergència d'habitatge. És presentada pel Grup Parlamentari Comuns, i per exposar-la té la paraula la diputada senyora Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Diputats, diputades, consellera... Doncs fem la segona part de la interpellació que vam tenir fa una mica més de quinze dies per l'endarreriment, la suspensió del Ple de la setmana passada.

Ja els hi vam plantejar que ens semblava positiu que el Partit Socialista de Catalunya hagi posat l'habitatge com una de les prioritats de la legislatura, que al debat de política general el president fes una sèrie d'anuncis, però que també ens va preocupar la concreció d'aquests anuncis posteriors, la lletra petita de l'acord que va aprovar el Govern, amb les quals..., moltes d'aquestes coses nosaltres no hi estem d'acord. I, sobretot, ens va preocupar que no hi hagi un èmfasi més gran en altres mesures que nosaltres creiem necessàries per fer front a l'emergència actual.

Entenem i sempre hem defensat que per garantir l'accés a l'habitatge i el dret a l'habitatge s'ha d'aconseguir un parc públic i un parc accessible que estigui als nivells europeus. I, per tant, és important l'adquisició i la construcció de més habitatge públic i accessible de lloguer –i és important remarcar-ho: de lloguer.

Sabem que en això amb la consellera ens entenem, però calen mesures urgents, ja. I això no ho tindrem ja. De fet, portem uns quants anys que l'Incasòl ha estat pràcticament inexistent i inactiu a l'hora de construir habitatge públic en aquest país, i això és una de les coses que s'han de revertir, però també sabem que no tindrem un resultat immediat l'any vinent. Per tant, en el nostre acord d'investidura hi havia moltes mesures justament pensades per frenar l'emergència i per fer front a la desregularització i a l'especulació galopant que hi ha en el mercat de l'habitatge.

I jo vull destacar que aquesta moció el que fa és aterrar alguna d'aquestes qüestions. I sí que vull recordar al Partit Socialista de Catalunya que tenim un acord d'investidura, que no és un acord de govern, que ja ho saben, que els hi repetim molt, però que això s'haurà de concretar a cada acord que arribem. Ahir algú deia que els vots dels Comuns es donaven per descomptat. No s'enganyin. No és tant per descomptat. O sigui, el nostre vot, el nostre acord als pressupostos és un acord que s'haurà de basar en polítiques valentes i de veritat en habitatge.

El règim sancionador que tenim a l'acord no és qualsevol règim sancionador; haurà de ser un règim sancionador efectiu i dissuasiu, i que tingui clar que utilitzar el lloguer de temporada de manera fraudulenta o apujar els preus del lloguer per sobre del preu regulat és una falta molt greu, amb multes de fins a noranta mil euros. Això és un règim sancionador dissuasiu. I hi haurà d'haver un equip d'inspecció i sanció potent i fort que inspeccioni i sancioni de veritat. Que, efectivament, la regulació de preus sigui una llei que s'acompleix i que es respecta a Catalunya.

Per tant, no valdrà qualsevol cosa, i crec que és important que ho deixem clar. I crec que ja hem demostrat que quan diem que la política d'habitatge i el que diguin el pressupost i la llei de mesures en els temes d'habitatge és fonamental per avançar en un acord de pressupostos, ho estem dient «en sèrio». No estem fent un discurs de cara a la galeria.

Per tant, moltes de les qüestions que estan a l'acord d'investidura s'hauran de desenvolupar i concretar i aterrar molt en l'acord de pressupostos: l'impost antiespeculació, l'augment de l'impost de transmissions patrimonials que els hi estem proposant en aquesta moció. Nosaltres teníem estudiar un impost semblant al que hi ha a Viena per evitar la compra especulativa, i creiem que l'impost de transmissions

patrimonials és una peça clau en el cas de compra, sobretot de grans tenidors i edificis sencers. I hem d'avançar en que aquest instrument es converteixi en una eina antiespeculativa.

En el tema d'emergència, el registre de grans tenidors, que estem dient mesos i mesos i escoltant abans el Govern d'Esquerra Republicana: «Ja el tenim, ja el tenim, ja el tenim.» Ara se'ns torna a dir que a finals d'any no, que una mica més endavant. Una mica més endavant, però no podem esperar més, perquè també és una peça clau prevista en una llei que no ha estat impugnada pel Constitucional en aquesta part, que la necessitem per fer polítiques antiespeculatives i de regulació de l'habitatge. Per tant, el volem ja. I volem un registre que sigui també efectiu. I volem treballar-lo. Volem assegurar-nos i ens assurem i treballarem tot el que calgui, però volem mesures concretes i que realment siguin efectives, no volem mesures de maquillatge. I en això, treballant, ens hi trobaran.

Les meses d'emergència. Per posar les meses d'emergència a zero cal comprar molt, cal aconseguir habitatges en cessió, cal tenir tota la imaginació i els recursos possibles, com la construcció d'allotjaments provisionals de proximitat també, perquè necessitem deixar a zero unes llistes d'emergència que estan per sobre de les tres mil famílies. I, a més a més, harmonitzar criteris, perquè no pot ser que a l'Hospitalet no admetin ningú a la mesa d'emergència fins que no tenen un habitatge disponible. Llavors, clar, aquesta llista d'espera sembla que està a zero.

Consellera i Partit Socialista de Catalunya, les votacions d'avui també seran un senyal de com estem avançant en els acords de pressupostos. Esperem trobar-los, també.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Té la paraula ara, per defensar les esmenes presentades, la senyora Eva Candela López, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Eva Candela López

Gràcies, president. Consellers, conselleres... Consellera Paneque, des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar agraïm al Grup Parlamentari Comuns la interpellació que ens van fer en el Ple passat i la posterior moció que avui debatem en aquest Ple per poder parlar d'habitatge. I en aquesta moció abordem qüestions molt importants que cal considerar, que cal estudiar, evidentment, que cal avançar per fer efectiu el dret a l'habitatge.

Sabem tots, i jo ho he dit moltes vegades des d'aquest faristol, que s'ha legislat molt però després no hem fet els passos que calien per aplicar allò que hem legislat, allò que hem deixat escrit. I això no és fer la feina del tot, almenys és fer-la jo penso que a mitges, la feina, i ens porta a obtenir pocs resultats. Pocs resultats i una altra qüestió que també és important, que és la poca confiança que acaba tenint la ciutadania en els polítics. Parlem molt, legislem molt, i, després, on estan els resultats?

Per això són molt importants les diverses qüestions que les companyes dels Comuns plantegen en aquesta moció i que, a més, val a dir que no és la primera vegada que les plantegen. És molt important la informació a la ciutadania, el coneixement de quins són els seus drets, però que aquests no siguin en abstracte o com eslògans que a vegades fem servir o amb tecnicismes que la ciutadania no pot entendre. Cal concretar aquests drets que tenen i cal que sàpiguen com els poden exercir, com els poden exigir.

Per això creiem molt important aquesta campanya informativa. També el règim sancionador, evidentment, pel que qui no compleixi les lleis... Hem de ser proactius, actuar d'ofici i que aquestes lleis es compleixin. I per això també hi ha d'haver un equip d'inspecció.

Bé, des del Grup Socialistes i Units per Avançar hem presentat set esmenes en els acords, algunes en el sentit de matisar el que exposaven aquests acords. Se n'han

acceptat algunes. I agraeixo la predisposició, com sempre, de la diputada Segovia. Votarem nosaltres majoritàriament a favor dels acords i ens abstindrem en algun.

Però voldria explicar-me avui i justificar per què no donarem suport a l'acord 5. Mireu, aquest acord es refereix a la modificació del Codi civil català perquè es regulin els lloguers d'habitacions i es restringeixin els lloguers de temporada. Certament que des de l'aplicació de la Llei 12/2023, pel dret a l'habitatge, han augmentat molt aquells lloguers que s'acabaven, eren d'habitatge habitual i per eludir el topall del lloguer s'han transformat en lloguers de temporada. I cal que això s'abordi amb contundència. Però nosaltres pensem que abordar-ho amb contundència és fer-ho d'una manera que es tingui una seguretat jurídica, que no ens ho torni un tribunal constitucional, que no tornem a posar en evidència que fem normes que després no ens serveixen per a res.

Per això en el Congrés dels Diputats hi ha en tràmit una proposició de llei de la qual vostès han sigut proposants que regularà, que pretén modificar la llei d'arrendaments urbans en el sentit dels lloguers de temporada. I pensem que aquesta ha de ser la solució, poder-nos basar després aquí a Catalunya en una llei que doni seguretat jurídica. Per això el nostre vot de no donar-hi suport no és pel fons de la qüestió, sinó perquè creiem que no és la millor manera de fer-ho.

Estem compromesos, i així ho diu l'acord d'investidura, amb vostès, amb els Comuns, a impulsar la modificació, com dèiem, de la llei d'arrendaments urbans per estendre aquests drets i aquests deures dels contractes de residència habitual als contractes de temporada o per habitacions. I donarem compliment a allò que hem acordat, diputada Segovia. I segur, estic segura que tornarem i continuarem treballant juntes, plegades i avançarem en el dret a l'habitatge.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Moltes gràcies, diputada. Seria el torn ara, per defensar les esmenes presentades, de la diputada Mar Besses Casanovas, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, vicepresidenta. Primer de tot, m'agradaria començar aquesta intervenció enviant un missatge a totes les persones afectades per la DANA al País Valencià i fer un agraïment i un reconeixement als milers de joves que aquests dies s'estan organitzant de forma exemplar per donar un cop de mà en aquells municipis més afectats davant la incompetència del Govern de Mazón, a qui evidentment exigim i exigirem tota la responsabilitat.

Ahir, precisament, en aquesta cambra defensàvem la necessitat de donar respostes estructurals per fer efectiu el dret d'accés a l'habitatge i no mesures temporals que no ataquen el problema d'arrel, i ho fèiem quan parlàvem del bo jove. Aquesta és, a més, una mesura lineal i homogènia per a tot l'Estat, sense tenir en compte les característiques de Catalunya tant pel que fa a les característiques del mercat de l'habitatge de lloguer com de les diferents necessitats i realitats juvenils. Una mesura, a més a més, infradotada econòmicament i que la Generalitat, tal com va anunciar ahir la consellera, hi ha hagut d'afegir més recursos per donar resposta a les sol·licituds no ateses per aquest bo jove.

Pel que fa a la moció presentada pel Grup Parlamentari Comuns, compartim la necessitat i creiem que és evident que la situació actual requereix necessàriament una regulació, una regulació dotada d'un marc normatiu robust, dels recursos necessaris i de polítiques públiques que garanteixin l'efectivitat i l'equitat en l'accés a l'habitatge.

Considerem que és indispensable incorporar aquest règim sancionador per evitar el frau de llei, tal com es proposa en els punts d'acords de la moció. No només normativament, sinó acompanyant-ho dels recursos necessaris per disposar d'aquests

equips d'inspecció i de sanció que impedeixin que a aquells que vulguin incomplir la llei els hi surti de franc. Un règim sancionador, per cert, que no seria necessari si el Govern de l'Estat hagués fet els deures incorporant-ho a la llei estatal d'habitatge.

Cal augmentar significativament el parc públic d'habitatge i en som conscients, i cal que ho fem mitjançant el règim de lloguer, preservant la titularitat i la gestió pública. En aquest sentit, cal que mobilitzem tots els recursos possibles mitjançant totes les fórmules que tinguem a l'abast i alternatives a la nova construcció, que sabem que implica una inversió de temps molt superior. Aprofitin, doncs, també que formen part del Govern de l'Estat per mobilitzar aquests centenars d'immobles dels quals disposa la Sareb a Catalunya per posar-los al servei de l'emergència habitacional.

Aquest és un tema de país i cal anar més enllà. Per això proposem impulsar, durant el primer semestre del 25, el pacte nacional pel dret a l'habitatge com un espai de debat i concertació entre la societat civil, les organitzacions socials i les institucions públiques on podem abordar i on podem acordar les mesures que necessita el nostre país en l'àmbit de l'habitatge.

I és necessari que ho fem amb visió de conjunt de país, sortint dels entorns metropolitans i mirant el conjunt del territori, donant resposta també al despoblament rural. Perquè els joves volem poder desenvolupar el nostre projecte de vida allà on hem crescut, i per fer-ho cal que adaptem les polítiques públiques d'accés a l'habitatge a les necessitats rurals, d'acord, per exemple, amb l'estratègia Pirineu o l'estatut de municipis rurals.

Podem constatar que ens trobem en una greu situació d'emergència habitacional que requereix amplis consensos per donar resposta a les mancances estructurals del sistema. Ara, però, caldrà veure si tenim majoria per fer-ho i on se situen Junts i el PSC en aquesta legislatura. Per una banda, si veurem la versió de Junts per Catalunya oposant-se conjuntament amb PP i VOX a la regulació dels lloguers de temporada o la versió de Junts per Catalunya que es veu obligada a rectificar i a permetre'n la tramitació. I, per altra banda, veurem si la versió del Partit Socialista és aquella que va obstaculitzar l'aprovació de la regulació dels lloguers de temporada impulsada pel Govern d'Esquerra Republicana o si veurem la versió del PSC que inclou en aquest mateix decret l'acord d'investidura per exigència d'Esquerra Republicana i que ara els farem complir.

Perquè no només estem parlant del dret a tenir una llar, sinó que també estem parlant de trajectòries vitals, de benestar i de salut mental, especialment entre les persones més vulnerables. Tenim la responsabilitat, és més, crec que tenim el deure de promoure els canvis legislatius necessaris per fer efectiu el dret a l'habitatge al conjunt de la ciutadania, traient-lo de la lògica del mercat; un mercat, per cert, que és abusiu i que és ferotge i que durant masses anys ha tingut barra lliure a base de precaritzar la classe treballadora. S'han desaprofitat masses oportunitats per fer-ho i ara ens toca a nosaltres estar-hi a l'alçada.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Té la paraula, per defensar les esmenes presentades, la diputada Glòria Freixa Vilardell, per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Glòria Freixa i Vilardell

Bé, gràcies, bon dia a tots. Tornem a ser aquí amb mocions d'habitatge, cadascú intentant aprovar això amb les seves ideologies, però crec que sí que hi ha una cosa que ens uneix a tot aquest hemicicle, i és que tenim un greu problema d'habitatge a Catalunya i que calen solucions i solucions urgents.

De la seva moció ja es pot imaginar que no en compartim moltes de les coses, sobretot perquè la basa molt en aquest compliment de la *ley de la vivienda*, que ja saben que és una línia vermella per a Junts per Catalunya que se'ns retalli cap de les competències que tenim nosaltres en matèria d'habitatge. I, després, també perquè hi han molts punts on parlen sempre d'aquesta regulació, d'aquest control. I jo li voldria

preguntar una cosa: què és el que no hem après? Perquè podem fer tantes lleis com vulguin, però hem de posar un focus, que vostè l'ha dit parlant però no l'ha escrit, que és qui té la clau de la solució al problema, que és l'Administració pública.

És veritat que vostès tendeixen més a jugar entre bons i dolents, l'empresari contra el treballador, el propietari contra el llogater, els grans tenidors, aquests grans tenidors, que també ens n'ha parlat, però els segueixen posant a tots en el mateix sac. És a dir, em posen un gran tenidor fons voltor i bancari que pot tenir 1.500 pisos i li apliquen la mateixa política que a un gran tenidor petit. Per tant, ja saben que no ens hi trobarem.

També és cert que amb vostès, quan no comprem la seva ideologia... És més fàcil que rebatre la nostra ideologia de seguida anar al clàssic «són de dretes», etcètera. I, miri, l'hi diré molt clar: ni dretes ni esquerres; en matèria d'habitatge, solucions. (*Alguns aplaudiments.*)

I aquí, quan nosaltres regulem, ho fem amb solvència, amb rigor i tothom assegut a la taula. No ens ha tremolat el pols amb el lloguer de temporada a Madrid perquè no acceptarem que se'ns retalli ni una competència, i, a més a més, no treballarem amb lleis poc rigoroses, amb només un actor assegut a la taula.

Jo li vull preguntar: una llei d'educació, vostès la farien escoltant *només* els estudiants? O assegurien, per fer aquesta llei, tota la taula de la comunitat educativa: professors, docents, catedràtics, pares, directors d'escoles públiques, concertades, privades? (*Alguns aplaudiments.*) Com es fan, les lleis? Mirin, jo els hi recomano moltíssim un estudi de la Càtedra UNESCO d'Habitatge de la Universitat Rovira i Virgili que parla de com es fan les lleis, com es fan bé les lleis. I es fan amb un estudi pre i amb un estudi post.

I això va d'acord amb l'OCDE, amb les normes del *better regulation*, que diu que s'ha de fer un estudi previ d'objectius, de viabilitat, d'impacte econòmic i social; del post, del cost, anàlisi i resultats. Per tant, hi ha d'haver un control pre i un control posterior. És a dir, vostès, després d'un any, en una llei, poden mirar com ha estat el compliment d'aquesta llei, si ha resolt el que volien resoldre o si s'hi han de fer uns ajustaments. Doncs mirin, de totes les lleis fetes a Espanya aquests darrers anys, no hi ha ni una anàlisi de benefici ni de costos de cap de les lleis que s'han fet. Per tant, jo els convido a que anem cap a un altre camí.

Els hi diria que ens costa molt comprar les seves tesis, perquè tenen unes difícils cartes de presentació. Vostès porten vuit anys, han estat vuit anys amb el seu banc de proves a l'Ajuntament de Barcelona, al capdavant, amb Ada Colau. Ens deixen el preu de lloguer més car de la història de tota la ciutat. Des que vostès van entrar fins avui, tenim un setanta-nou per cent d'augment en els costos del lloguer, xifres rècord de desnonament i promesa de quatre mil «vivendes» anuals socials per... –perdó–, anuals no, per períodes electorals –i ens diran a quins barris s'han fet a Barcelona aquestes quatre mil «vivendes» per cada període, perquè no les sabem trobar–, i l'oferta més baixa que ha tingut mai la ciutat.

I la segona carta de presentació que també ens genera dubtes, no? Vostès governen a Espanya des de l'any 2020. Promeses i promeses i promeses en matèria d'habitatge. Tenim la inversió en habitatge públic més baixa de tota la Comunitat Europea.

Però encara veig una petita oportunitat perquè puguem fer alguna cosa plegats. I jo crec que la primera és lluitar per un millor finançament de la Generalitat de Catalunya, que és l'única clau perquè aquest Govern que ha promès cinquanta mil habitatges l'any 2030 se'n pugui sortir. I des de Junts per Catalunya, amb tots els nostres alcaldes, nosaltres hi serem, treballarem i col·laborarem perquè això sigui possible. Però si no veuen que amb un minso finançament de l'Estat, amb aquest finançament que tenim, Catalunya sola no se'n sortirà mai, tenim un problema. Governen a Madrid, facin els deures.

I la segona cosa. Fa més d'un any el president Pedro Sánchez va prometre cinquanta mil habitatges, que em preocupa una mica que aquest número sigui recur-

rent, cinquanta mil habitatges de la Sareb per a totes les comunitats autònomes. Catalunya no els ha vist. No ens han dit ni quants en tenim ni on són ni els hem posat a disposició de les meses d'emergència, que no sé si es poden imaginar què hauria suposat això per a la Generalitat de Catalunya i per a totes les famílies catalanes.

Per acabar, estic disposada... *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* –ja acabo, vicepresidenta– *(rialles)*, podem tenir tants reptes com vulguin... *(Rialles.)* Ah, ja ha vingut... Perdó, perdó, president. *(L'oradorariu.)* Bé, ja acabo. Podem aprovar aquesta moció i tantes com vulguin, però jo només els hi demano una cosa, a tot l'hemicicle: treballem junts, fem polítiques serioses per legislar, per resoldre realment el problema. A vegades potser caldrà renunciar a ideologies d'uns i a ideologies d'altres, però els hi asseguro que és l'única manera de ser uns dignes servidors d'aquest país.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en primer terme, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la diputada senyora Àngels Esteller Ruedas.

Àngels Esteller Ruedas

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyora consellera... Des del Grup Popular compartim la preocupació que hi ha per l'accés a l'habitatge. És cert que afecta moltíssimes famílies, especialment les famílies amb rendes mitjanes, rendes baixes, i molts joves que no poden desenvolupar el seu projecte de vida en no tenir possibilitat d'accedir a un habitatge. Totes aquestes preocupacions les compartim. I, a més a més, som molt conscients, i a més, ho sabem, que moltes persones..., afecta la seva qualitat de vida i el seu projecte de vida.

Dit això, hi han moltes maneres de veure com es pot accedir al dret a l'habitatge. Qui té l'obligació de respondre a aquest dret a l'habitatge? Des d'aquesta perspectiva, qui en té la responsabilitat és l'Administració. I vostès el que estan fent és garantir un dret a l'habitatge i carreguen contra el propietari privat la responsabilitat de donar cobertura en aquest dret.

I, després, estan fent unes polítiques d'esquerra radical que..., el que fa la moció que ens presenta el Grup de Comuns és perseverar en l'error i en les causes que estan avui en dia produint aquest dèficit. Vull dir, vostès expliquen la situació, però són responsables d'aquesta situació, les seves polítiques són les que han causat aquest gran desajust entre oferta i demanda. La qüestió a Catalunya és que la demanda ha crescut molt fruit de moltes raons: una d'elles és la immigració, una d'elles també són els nòmades digitals, els canvis de comportament de persones que van de pobles a ciutats, i també hi ha un canvi de paradigma perquè moltes persones que fins ara tenien l'opció de comprar un pis ara opten per anar al lloguer. I això ha fet un desajust.

Però, clar, aquest desajust no és només que ha augmentat la demanda i s'ha conservat l'oferta, és que les seves polítiques han enfonsat l'oferta. Vostès, què estan fent amb la llei catalana i amb la llei d'habitatge de l'Estat? El que estan fent és desprotegir el propietari, li estan generant una gran indefensió perquè no li donen una seguretat jurídica de saber que quan posa el seu pis a lloguer té unes garanties.

I, per tant, des d'aquesta perspectiva, en enfonsar la seguretat jurídica del propietari estan retirant el seu pis del mercat de lloguer. Aquesta és la situació principal per la qual s'estan reduint els lloguers. I l'exemple paradigmàtic el tenim a Barcelona, on l'esquerra radical i populista d'Ada Colau va enfonsar el mercat. I segons un estudi de la Universitat de Barcelona més del vint per cent dels pisos s'han retirat del mercat. Per què? Perquè no tenen aquesta seguretat jurídica, i això fa que caigui el mercat i es dificulti l'accés.

Llavors, vostès, en comptes d'afavorir i donar seguretat jurídica al propietari, el persegueixen. Aquesta moció persevera en l'error. Persegueix el propietari i el

debilita davant l'inquilí. I aquest desajust és el que està causant el principal problema. El que s'ha de fer és anivellar els drets i deures d'un i de l'altre, perquè en una relació contractual cadascú té drets i deures i indefensió, més debilitat o més força en funció de cada situació. I donen més drets a l'ocupa o al que aprofita un lloguer per poder deixar de pagar-lo i debilitar el propietari que al propi propietari a l'hora de defensar els seus drets. Aquest és el principal problema.

Des del Grup Popular sabem i creiem que han de tenir drets i deures els dos, l'inquilí i el propietari. I, a més, l'inquilí també vol seguretat jurídica. I això és el que s'ha de fer. I aquesta moció va en la direcció contrària del que s'ha d'aconseguir, perquè s'ha de comptar amb la iniciativa privada perquè la part pública, l'oferta pública no és suficient. I, a més, vostès prometen cinquanta mil habitatges amb una lentitud absoluta en la seva construcció, i, a més, en la seva intervenció els Comuns a sobre deien que els ha de fer en un percentatge importantíssim l'Incasòl, que té una lentitud *pasmosa* a l'hora de construir habitatges, i això endarrereix encara molt més la possibilitat de que hi hagi una oferta suficient pública a l'hora de poder aconseguir els habitatges.

Per tant, nosaltres des d'aquesta perspectiva estem en contra de que ara es reguli el lloguer temporal, perquè el lloguer temporal té una resposta molt diferent al lloguer permanent en el sentit de que hi han moltes universitats i estudiants que tenen aquesta necessitat, i no en tenen suficient amb enfonsar el lloguer permanent, sinó que ara volen enfonsar el lloguer temporal.

Per tant, jo a la consellera li dic que rectifiqui. Vostès tenen unes opcions i uns objectius molt ambiciosos, però a l'hora de la veritat pacten amb l'esquerra per perseverar en les polítiques que estan enfonsant el mercat a Catalunya. Nosaltres li diem que només donant seguretat jurídica, rectificanc, donant suport al sector privat perquè inverteixi..., les famílies –que no són tots grans tenidors, però encara que ho siguin–, escolti'm, fan una funció social posant el seu pis al servei de moltes persones que poden adquirir aquest lloguer, i des d'aquesta perspectiva és l'única manera de fer-ho.

Per tant, nosaltres el que li demanem és que rectifiqui, que la solució no és ni sancionar ni perseguir i molt menys utilitzar el dret urbanístic a l'hora de poder limitar. Escolti'm, a Barcelona no es va aprovar això, es va aprovar fer un estudi, perquè tothom sap que això no es pot fer. I perseveren en els errors a l'hora de donar una aparença de que a través de la intervenció en el mercat el desequilibren i poden actuar. Doncs no, intervenir en el mercat d'aquesta manera el que fa és enfonsar-lo, i és el que vostès estan fent.

I, consellera, li demano que rectifiqui, perquè, si no, en aquesta línia lo que acabaran fent és enfonsar cada vegada més tota l'oferta d'habitatge per lloguer a Catalunya.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Tot seguit, té la paraula la diputada senyora Mónica Lora Cisquer, del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña.

Mónica Lora Cisquer

Bé, gràcies. Muy buenos días. Bien. Muchos de ustedes están llevando el debate de la vivienda a un extremo ideológico que no solo desvía la atención, sino que, además, agrava todavía más la situación de la vivienda.

Miren, cuando uno se pone a analizar las políticas de vivienda que se han llevado a cabo en ayuntamientos tan relevantes como pueden ser El Prat de Llobregat o Sant Feliu de Llobregat, donde ustedes han gobernado desde el inicio de la democracia, o ayuntamientos también como el Ayuntamiento de Barcelona, donde también han tenido un papel clave en el gobierno municipal, lo que encontramos precisamente es una continuidad con las políticas que tenemos actualmente, un modelo que no ha hecho más que empeorar lo que ya era insostenible.

¿Qué quiero decir con ello? Que en aquellos sitios donde ustedes han estado gobernando, municipios en Cataluña donde han estado gobernando treinta y siete años o más de veinte años, no han hecho absolutamente nada que mejore el acceso a la vivienda de sus vecinos.

Se comentó en la interpelación que Cataluña ha experimentado un crecimiento de 160.000 personas en el último año, pero eso no es precisamente –y lo digo de una forma irónica–..., a las políticas de natalidad de la Generalitat de Catalunya. De hecho, aquí cabría preguntarse si debemos o no contar con aquellas personas que se encuentran en una situación irregular. Pero bueno, yo creo que hay una cosa que está clara, ¿no?, y es que la inmigración ilegal ha provocado una presión extra, una presión añadida en el mercado de la vivienda, y decir esto es una realidad constatada, ¿no?

Y a esto hay que sumarle, además, la bajada de los salarios de los trabajadores, que por desgracia es algo que está influyendo negativamente en la capacidad adquisitiva de nuestras familias, que también es uno de los grandes problemas que hay en torno a la vivienda.

Vemos en sus propuestas que no se hace ni una mención a la irresponsabilidad de los sucesivos gobiernos de la Generalitat de Catalunya ante las nefastas políticas en materia de vivienda. Y, aún peor, porque vemos en esta propuesta que se dedican a proponer fórmulas económicas que son rescatadas del fracaso de la izquierda latinoamericana, del marxismo y del comunismo. (*Remor de veus.*) Sí, señores, y es que, de hecho, sus políticas, lejos de solucionar los problemas reales, lo que hacen precisamente es provocar más escasez y agravar todavía más este problema.

De hecho, muchas de sus propuestas –siempre nos lo encontramos, y en esta moción es un claro ejemplo–, todas..., la mayoría de ellas tienen un denominador común, que es la intervención en el mercado como la única solución. Y para muestra, pues, piden un régimen sancionador antes de acabar el año, gracias a una ley devastadora que permite a la Generalitat de Catalunya actuar de oficio y castigar con sanciones muy graves a los propietarios, porque, bueno, según ustedes, hay que castigar a quienes deciden cómo quieren gestionar su vivienda en propiedad. Esta no es la solución y, de hecho, de aprobarse esta medida es algo que solo nos llevará a una mayor falta de vivienda.

Y, como si no tuviéramos suficiente, propone más despilfarro del dinero público con la creación de un equipo de inspección para vigilar e imponer sanciones. Que eso, para traducirlo para todo el mundo que nos esté escuchando, ¿qué significa? Pues quieren aprobar un ejército de funcionarios que persigan a los pequeños propietarios mientras ignoran precisamente los verdaderos problemas estructurales que nos encontramos en el mercado de la vivienda.

Después, proponen otra subida más de impuestos en cuanto al ITP para gravar las compras que ustedes dicen *especulativas* de la vivienda. Pero vamos a ver, ustedes, ¿cuál creen que será el resultado de una medida de estas características? Porque yo creo que la respuesta la tiene hasta un niño de infantil 5. Pues es precisamente más encarecimiento del acceso a la vivienda para las clases trabajadoras. Porque hay una cosa que es de sentido común: si ustedes suben este impuesto, este impuesto acabará repercutiendo negativa y directamente en los inquilinos, que son realmente los que siempre acaban sufriendo sus políticas. Porque, además, estamos hablando de que ustedes no son conscientes de los efectos negativos que tienen sus locuras ideológicas, y es que ustedes solo hacen políticas para cubrirse ustedes las espaldas, y no cubrir las necesidades reales de los catalanes.

Yo creo que es momento (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) de abrir la puerta a políticas que aseguren de una vez por todas –y ya acabo– el derecho a la vivienda, a la propiedad privada, y, sobre todo –muy importante–, seguridad jurídica.

Gracias.

El president

Gràcies, diputada. Tot seguit, per fixar la seva posició, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Laura Vega.

Laura Fernández Vega

Bon dia. A mi a la diputada de Junts m'agradaria dir-li que abans de pujar aquí, en comptes d'obrir tants arxius d'estudis que no queda ben bé clar què estan defensant, obri Idealista. «Estudio en paseo Fabra i Puig, Horta, Barcelona..., sis-cents euros al mes, només durant novembre.» «Estudio en calle Florida, la Prospe, Barcelona..., 650 euros al mes, vint-i-cinc metres quadrats» –evidentment, de temporada. «Estudio en la calle Portal Nou, Sant Pere i Santa Caterina..., 695 euros al mes, vint-i-vuit metres quadrats.» «Alquiler temporal, solo once meses, solo para estudiantes.» Segurament aquesta gent se'n recorda moltíssim de que van votar amb VOX i amb el PP la llei sobre lloguers habitacionals.

Llavors, lo que estem trobant aquí és que el més gran d'aquests pisos és de vint-i-vuit metres quadrats. Això no són ni pisos, això són habitacions amb una placa d'inducció i un lavabo. I això si no intentem buscar un pis sencer, on la tragèdia està absolutament desbocada. Ho publicava el diari *Ara*: «Descobreix el teu nou habitatge al cor de la ciutat.» Sis anuncis a Idealista comparteixen exactament la mateixa entradeta, tots al mateix bloc de Barcelona, tots pisos que abans havien sigut una llar completa que es llogava per 775 euros. Ara, trossejada en habitacions, arriba als 2.700. I encara hem de sentir dir amb *retintín* que el problema aquí és que tothom volem viure a Barcelona o a les capitals del país i que lo que hem de fer és marxar una miqueta més lluny.

Deu minutets destinats a Idealista. El Baix Llobregat. Sant Boi i Cornellà, 850 euros, vint-i-cinc metres quadrats. Sant Feliu, 818 euros. Esplugues, 900 euros. Sant Vicenç, que ara deu ser el centre de París, 1.250 euros. Exactament, les treballadores, com de lluny hem de marxar per anar-hi a viure?

A aquestes alçades, qui vulgui creure que el problema del lloguer és un problema per a joves que volen viure per capritx al centre de les ciutats no té ni idea del que està passant ni a les ciutats ni al país. A Barcelona, el quaranta-cinc per cent dels llogaters tenen entre trenta-cinc i seixanta-quatre anys, a la qual cosa cal sumar-hi un onze per cent dels llogaters que tenen més de seixanta-cinc anys.

La història de que el llogater mitjà és un jove que estudia i treballa i va estalviant xino-xano, xino-xano, per comprar-se un pis és un conte que s'expliquen entre vostès per poder dormir bé a les nits i venir aquí a dir el que venen a dir. Poden seguir apujant l'edat i dir-nos «joves» als adults, però fora d'aquí a tothom li sembla absolutament ridícul que a la gent que té més de vint-i-cinc, que a la gent que tenim més de trenta anys, ens estiguin dient que som joves, quan el que passa és que portem governs i governs de culte a la minoria rendista, que no s'ha atrevit a tocar l'ús de la propietat només per enriquir-se especulant.

Aquest és un problema de tothom que treballa per viure, tingui l'edat que tingui. Perquè ens volen fer creure que hi ha molta gent que viu del lloguer, ens volen fer creure que aquí estem defensant l'àvia que ha de llogar el seu pis per poder-se pagar una de les residències privades precisament per les polítiques de drete. Però això no és veritat. El rendisme en aquest país és només del sis per cent; el que passa és que està absolutament sobrerepresentat en aquest Parlament. La majoria de la gent està treballant per viure. Només hi ha un sis per cent de rendistes. Els treballadors estan en una banda i a l'altra banda estan els que estan convertint els habitatges en hotels de monopoli.

Jo no sé com li sostindran la mirada a algú i li diran que estalviï per comprar-se un pis quan pràcticament la meitat de la jornada laboral va a parar a mans dels rendistes, que no han de treballar per viure. Aquesta és la gent que està cobrant

paguetes, i no les persones que estan atacant l'extrema dreta cada dia des d'aquest Parlament.

Perquè ells ho tenen claríssim, la pregunta és si l'hi tenim tots nosaltres. José María Aznar pare va liberalitzar el sòl. José María Aznar fill es va associar amb el fons voltor Cerberus, que fa fora les famílies d'aquest país, i ara és conseller del major administrador de finques de l'Estat espanyol i de Portugal.

Aquí s'està deixant vendre el país als voltors, i ells ja s'encarreguen, amb preus impossibles, que els treballadors ja no puguem ni estalviar ni comprar ni viure. S'està permetent, amb unes polítiques massa tèbies i intentant matisar els drets –que és una cosa immatisable–, que s'hipotequi el futur de diverses generacions, que la possibilitat de decidir sobre la nostra vida, que la possibilitat de decidir si volem o no tenir fills, perquè això vol dir una altra habitació, només sigui d'uns pocs.

I no se'ns pot dir, com feia l'altre dia la consellera Paneque, que en vint anys tindrem un quinze per cent d'habitatge assequible. Un quinze per cent en vint anys és ridícul; estan tirant a la brossa la vida de tota una generació. El futur no pot ser només propietat d'uns pocs. El futur s'ha de repartir i s'ha de fer des de ja.

I per això en dies com avui ens hem de decidir com a país: o es destinen 200 milions d'euros en bízums als rendistes o es recuperen els pisos buits; o som un país que suma habitacions per llogar per separat o som un país on es pot tenir una llar; o el nostre futur el decideix el fill d'Aznar o Blackstone o aquest futur es torna a decidir al Parlament i a les places. I això és el que ens estem jugant cada vegada que parlem d'habitatge, que és avui i que seran moltes més. O s'està amb el sis per cent, com ja han demostrat molts, o s'està amb el noranta-quatre per cent d'aquesta societat que es guanya cada dia la vida; o els voltors o la majoria treballadora.

I per això nosaltres creiem que d'això va la legislatura. I la CUP ja ens hem decidit i tenen tot el nostre suport a aquesta moció. I seguirem endavant.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Tot seguit, en nom del Grup Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Som contraris a la regulació del preu dels lloguers, perquè s'ha demostrat que és més contraproduent que no pas efectiu, i, per tant, som contraris a contractar cent cinquanta persones a costa dels contribuents catalans per detectar incompliments d'aquesta llei. En tot cas, si hem de contractar algú, contractem serveis de desocupació vint-i-quatre hores per protegir el dret a la propietat privada, que malauradament ens manca en aquest país. *(Pausa.)*

Agrairia, senyor president, que cridés a l'ordre el diputat dels Comuns, que m'acaba de dir «nazi» des del seu lloc.

El president

Ha dit això? Doncs li demano que retiri aquesta acusació, perquè és una acusació greu. Li demano que la retiri, si us plau. *(Remor de veus.)* El torno a cridar a l'ordre, li demano que la retiri. *(Remor de veus.)* Doncs aquesta expressió no constarà en l'acta de la sessió. Pot continuar, diputada.

Sílvia Orriols Serra

Li hauria de caure la cara de vergonya. La banalització que fa d'aquest règim autoritari que va provocar la mort de milions de persones..., i vostè l'està blanquejant i l'està normalitzant, banalitzant aquest terme. Li hauria de caure la cara de vergonya.

En el seu text defensen construir allotjaments provisionals tipus Aprop, o sigui, allotjar gent en contenidors o càpsules transportables. Si consideren que això és dignificar el dret a l'habitatge, doncs que Déu ens agafi confessats. A part que..., en quins solars pretenen col·locar tots aquests contenidors? Saben el que costa proveir

d'aigua, llum i clavegueram cadascun d'aquests solars? O els deixaran en situació insalubre?

La seva moció és farcida de garanties i mesures en defensa de les llogateres, però quina garantia ofereixen als propietaris que assumeixen el risc de llogar? Quin aval els signaran contra possibles impagaments? Qui protegeix els propietaris dels abusos d'alguns llogaters, del sotsarrendament il·legal d'habitacions que s'està produint massivament a casa nostra per part, sobretot, de col·lectius immigrants? A l'Ajuntament de Ripoll ens en fem uns farts, de veure expedients de persones que venen a empadronar-se amb l'autorització d'un llogater, el contracte del qual especifica explícitament que es prohibeix sotsarrendar.

Quina eina tenen els ajuntaments per poder notificar aquest intent de frau al propietari i poder-lo evitar? Cap. És evident que tots ells cobren per sotsarrendar habitacions a compatriotes seus sense el permís ni coneixement del propietari. S'enriqueixen indegudament i l'Administració local no té cap eina per impedir-ho. Cal evitar aquestes astúcies. Cal evitar les ocupacions que deriven d'incompliments de contractes. Per què no contribueixen a crear un marc legal segur que fomenti la confiança dels propietaris i augmenti, per tant, l'oferta de pisos?

Per l'efecte contrari que les seves mesures provocarien en el mercat de pisos de lloguer i que hem constatat a les viles i ciutats on governen, per la manca de garanties cap al propietari i per la seva voluntat d'augmentar la pressió fiscal contra els catalans, votarem en contra de tots i cadascun dels punts d'aquesta moció.

El president

Gràcies, diputada. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Jo vull agrair les esmenes presentades pel Grup Socialistes i pel Grup d'Esquerra Republicana. Crec que en els casos que hem pogut arribar a acords hem aconseguit millorar el text, tot i que també en alguns altres temes hem preferit mantenir el que estàvem demanant, perquè creiem que és fonamental poder aterrar i concretar el que estem dient quan diem el que diem i no deixar-ho tot en va guetats. Però crec que és evident que tenim al Parlament una majoria possible d'esquerres, sí, perquè les polítiques d'habitatge tenen ideologia i són d'esquerres i són de dretes, i també una majoria progressista que permetrà que moltes de les qüestions que es plantegen en aquesta moció i segurament en la que després debatrem, del Grup d'Esquerra, es puguin tirar endavant.

Jo també vull agrair les esmenes de la diputada Freixa, de Junts per Catalunya, perquè segueix fent l'esforç per intentar que esborrem algunes de les coses que nosaltres volem fer. L'hi vull agrair, però també li vull demanar que faci memòria. Des del 2010 fins al 2024, vostès han tingut al Govern de la Generalitat de Catalunya les competències d'habitatge fins al 2021. (*Remor de veus.*) Sí, vostès, perquè també eren Junts pel Sí i eren Junts per Catalunya i Convergència Democràtica; també són vostès.

Vostè diu que a Barcelona no s'ha fet re en la construcció del parc públic. El 2025 es doblaran els habitatges que hi havia en el parc públic de Barcelona, de 7.500 el 17 a quinze mil el 2025. Quants n'ha fet l'Incasòl en deu anys? Cinc-cents. Cinc-cents, n'ha fet, amb vostès al capdavant del Govern.

Diuen que s'ha d'escoltar a tothom. No sé a qui va escoltar el president Mas quan va fer la llei òmnibus, però m'imagino a qui va escoltar el seu grup quan va canviar el sentit del vot en la llei de lloguers de temporada quan es va votar al Congrés i el van canviar en l'últim minut, enganyant la resta de grups que els hi havien dit el que votarien. (*Alguns aplaudiments.*) M'imagino a qui van escoltar per poder fer aquest canvi de vot.

Al Partit Popular els hi diré que el que no dona seguretat jurídica a cap llogater és la reforma de la llei d'arrendaments urbans que van fer perquè els lloguers fossin només de tres anys, posant en risc la vida de la gent, el seu habitatge, cada tres anys.

I el que no faré tampoc és, en aquests segons que estan passant, dedicar ni un segon més a respondre els feixistes i els racistes que intervenen en aquest Parlament.

Gràcies.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà avui, un cop substanciat el punt 19 de l'ordre del dia.

També una informació rellevant sobre l'evolució d'aquest Ple. Hi ha hagut un lapsus a l'hora de configurar el sistema de votacions amb relació a les votacions delegades i s'haurà de resoldre. I, per tant, haurem de suspendre –no ara, ara els explicaré quan ho farem– quinze minuts aquesta sessió per poder resoldre aquests problemes tècnics. Hem plantejat de suspendre la sessió durant quinze minuts després de la substanciació del punt 17 de l'ordre del dia, la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el sistema ferroviari, d'Esquerra Republicana.

Per tant, farem les dues vinculades a ferrocarrils seguides, suspendrem quinze minuts el Ple i el tornem a reprendre.

Per tant, la suspensió del Ple, segons els nostres càlculs, s'ha de produir a un quart i mig d'una, a les 12.20. D'acord? (*Pausa.*)

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el transport ferroviari

302-00004/15

Doncs prosseguim el Ple i passem al setzè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre transport ferroviari. És presentada pel Grup Parlamentari de Junts, i per exposar-la té la paraula el diputat Salvador Vergés i Tejero.

Salvador Vergés i Tejero

Molt bé. Doncs moltes gràcies, president. Conselleres... Saludar també molt especialment les entitats ciutadanes vinculades a l'àmbit ferroviari que avui ens acompanyeu.

Diputades, diputats, seguint el fil de la interpellació que vam fer sobre el sistema ferroviari, avui us presentem aquesta moció, que bàsicament ataca quatre blocs. El primer és sobre el Corredor Mediterrani. Aquí nosaltres denunciem el retard crònic que ha patit aquesta infraestructura que és absolutament cabdal per a la competitivitat de la nostra economia i del nostre país. I això ho ha defensat magistralment el company Ramon Tremosa en aquest mateix faristol i en els seus llibres durant anys, i els hi recomano la seva lectura.

Aquesta infraestructura ha estat fixada com a prioritària per la Unió Europea; pensem que per aquest corredor hi passen 390.000 tones cada dia. I, en canvi, Madrid, què ha fet? Doncs prioritzar, com sempre, l'Espanya radial i alternatives per les quals no hi passa ni el deu per cent d'aquest volum.

Nosaltres no acceptarem que el Corredor Mediterrani sigui un tercer raíl que s'executi en una via d'ample ibèric per on passen els passatgers. Ha de ser una infraestructura segregada d'ample estàndard europeu, i això és especialment crític en ciutats com Tarragona, com Cambrils, en les quals cal separar el transport de mercaderies, molt sovint de mercaderies perilloses, del de passatgers.

Igualment, aquest Corredor Mediterrani, perquè sigui realment una infraestructura que vertebrí el nostre país, necessitem que resolgui les connexions. Estic pensant en Torreblanca, el polígon industrial de Lleida –en aquest sentit, el company

Isidre Gavín la setmana passada va aconseguir que s'aprovés una proposició no de llei molt important al Congrés—, però també en l'activitat industrial del Bages, la que ens ve per l'R3, l'estació de mercaderies de Girona, impulsar l'estació de Portbou, connectar els ports de Barcelona i de Tarragona, i, en general, qualsevol activitat logística industrial al seu pas d'aquest corredor des de l'Alt Empordà fins a les Terres de l'Ebre.

El segon bloc que ataca la moció fa referència al traspàs de rodalies. Ja ho saben, nosaltres volem que sigui immediat, integral, amb recursos i cent per cent català, gestionat per Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya. Aquesta és l'única manera de poder resoldre el problema endèmic, la vergonya dels retards de rodalies, que la cambra de comerç va fixar que el 2023 van representar 120.000 jornades de treball perdudes.

Tant el Corredor Mediterrani com la vergonya de rodalies beuen del mateix problema, del dèficit d'inversions de l'Estat a Catalunya, que recordem que en el cas de Madrid va ser, el 2023, de més del doble del pressupostat, i, en canvi, a Catalunya va ser de menys de la meitat. I la majoria d'aquestes inversions es refereixen, tres quartes parts, a l'àmbit ferroviari.

El tercer bloc que ataquem en la moció fa referència als projectes de país que vertebrin, que fan un país en xarxa cohesionat; de fet, molts d'ells ja els reclamava la Mancomunitat de Catalunya ara fa més d'un segle. I estem parlant d'executar ja el tren tram del Camp de Tarragona i dels estudis, almenys els estudis, dels trens tram de l'Ebre, del Bages, de la Costa Brava, de les Gavarres, la línia de Puigcerdà a la Seu, l'eix Transversal ferroviari i la línia orbital, i també de millorar el servei d'Avant Lleida-Tortosa, de recuperar l'Euromed a l'Ebre, de les estacions d'alta velocitat als aeroports de Girona i Reus, etcètera.

I, finalment, el quart bloc fa referència a un altre drama —quin drama de moció—, que és el tema dels talls deguts a les obres del túnel de Roda de Berà. Falta de planificació absoluta, ho vam explicar l'altre dia. Es demostra que cinc mesos de tall per un túnel de quatre-cents metres no té cap lògica, fins i tot si ho comparem amb el túnel de Martorell o amb els túnels de Saint-Maurice a Suïssa, que es van tallar *només*, per obres semblants, en caps de setmana. De fet, una obra amb 16 milions d'euros de pressupost que tingui un pla de mobilitat alternativa de 30 milions..., ja es veu la desproporció absoluta.

I el que passa és que vostès —l'Estat, Renfe, PSOE, m'és igual, PSC, és tot el mateix, per mi— el que han fet és no planificar amb l'usuari al centre. El que han fet és intentar aplicar anestèsia general, la gent ja s'espavila. Vostès parlen de que només el vint per cent s'han passat al transport privat. La gent que viu el dia a dia diuen que és més del cinquanta per cent. No sé d'on treuen aquesta dada. I, en qualsevol cas, el drama i el fracàs del sud de Roda de Berà el que han fet és que posposin el tall per al desdoblament de l'R3. Avui mateix hi ha tornat a haver incidències, i, per tant, ens preocupa molt que aquesta infraestructura, l'R3, també es vegi demorada.

En qualsevol cas, nosaltres per a Roda de Berà el que demanem és un pla de mobilitat alternativa que tingui més bonificacions, que tingui més informadors, que tingui més busos —per exemple, l'Exprés.cat de Calafell a Tarragona—, que tingui més R2 Sud, que recuperi l'RT1, que recuperi l'RT2, etcètera.

La companya Irene Negre després, en la següent moció, els hi ampliarà, i jo, en la rèplica, els hi parlaré de les esmenes i de les transaccions.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Hi ha sis grups parlamentaris que hi han presentat esmenes. I, en primer terme, per defensar aquestes esmenes, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Manel Ezquerria i Tomàs.

Manel Ezquerria Tomàs

Gràcies, president. Diputats, diputades, conselleres... Gràcies també a les entitats d'avui que ens acompanyen sobre aquest tema ferroviari, que és important per a Catalunya.

Bé, a la introducció diuen una cosa interessant. Catalunya va ser pionera en la implantació del ferrocarril l'any 1848. En aquest sentit, haurien o, millor dit, hauríem, tots plegats, de pensar en el que va ser la Catalunya capaç de construir la primera línia de ferrocarril de la península Ibèrica, entre Barcelona i Mataró. I, per tal de fer honor als avantpassats que van ser ambiciosos en cercar prosperitat per a Catalunya, preguntar-nos amb una mica més d'autocrítica què hem fet en aquests últims anys per perdre o no saber continuar amb aquella potència ferroviària i pionera que va ser Catalunya. I en molts altres àmbits també caldria que ens ho apliquéssim. Pensem-hi, en aquest tema.

En la introducció de la moció parlen també del dèficit històric d'inversions. Cert –cert. Doncs està bé que se n'adonin, que ens n'adonem, ja que la condició *sine qua non* per resoldre un problema, primer, és detectar-lo a temps. Ja ha quedat clar que porten molts anys entretinguts amb altres coses que ens han fet despistar i han causat bona part dels endarreriments en inversions i en infraestructures que patim. Sense anar més lluny, en els últims anys s'han deixat cadires buides en reunions rellevants entre les comunitats autònomes i l'Estat, conferències sectorials on s'ha d'anar. S'ha d'estar allí, i allí discutir i reivindicar què hi ha de lo nostre.

Des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar constatem que el Corredor Mediterrani ha sofert històricament endarreriments, endarreriments en l'execució de les actuacions de modernització del corredor per al transport de mercaderies per ferrocarril, que perjudica la competitivitat de les empreses catalanes i compromet la capacitat d'exportació i importació de productes. Per tant, constatem que l'actual Govern d'Espanya està resolent..., i que el Govern de Catalunya està amatent i atent per assolir avanços. És el que toca com a membres actius del conjunt de l'Estat. És de vital importància aconseguir consensos per tal que la connectivitat estigui assegurada amb Europa i amb la resta de l'Estat espanyol. Són els principals clients de tot el que produïm a Catalunya.

I, si m'ho permeten, fent un símil futbolístic, es pot ser del Barça, que ningú dubta de la seva catalanitat, i a la vegada sentir-se orgullós que la selecció espanyola aconsegueixi èxits amb jugadors catalans. I amb aquest símil futbolístic..., de la mateixa manera, creiem que es pot treballar per millorar el sistema ferroviari català i a la vegada sentir-nos orgullosos per fer equip amb l'Estat i millorar en el seu conjunt totes les infraestructures del país.

Bé, després de valorar el vot dels diferents punts d'aquesta moció, hem fet esmenes en el sentit d'avançar i donar resposta a les necessitats dels viatgers i les mercaderies de tota Catalunya. Ho hem fet, i és evident que fa falta. Nosaltres tenim clar que, mentre no siguin una realitat els diferents traspassos, la política útil és la de treballar plegats amb tots els agents implicats, amb tothom que hi pugui aportar alguna cosa, i en millores en les infraestructures, evidentment, i, consegüentment, millores en la vida de la ciutadania.

En aquest sentit, estenem la mà al conjunt de la cambra per treballar plegats per tal d'aconseguir molts dels acords que han enumerat en aquesta moció, fent-ho des de la política útil, realista i factible, evidentment, amb interlocució amb tots els actors implicats cercant els consensos necessaris amb tots vostès i amb els diferents territoris.

Tot i que no han volgut transaccionar ni acceptar cap de les esmenes que els hi hem presentat, en onze de les propostes els votarem a favor, perquè pensem que és important per al país. I en la resta, evidentment, estenem una altra vegada la mà per treballar plegats en aquest sentit.

I, per acabar, esperem que aquesta legislatura avancem en tot el que ens reclamen els diferents territoris. L'aprovació dels propers pressupostos serà un punt de partida important per aconseguir-ho, i creiem que aquesta és la política útil que necessita el transport ferroviari català.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i per defensar les esmenes, té la paraula la diputada senyora Eva García Rodríguez.

Eva García Rodríguez

Moltes gràcies, senyor president. Senyors consellers, consellera Paneque... Bé, aquesta extensa moció que presenta el Grup de Junts, que intenta comprendre molts temes, sota el nostre punt de vista masses temes –una moció..., sis pàgines que té, pràcticament–, però, en qualsevol cas, tots ells de vital importància en el transport ferroviari, especialment en aquests moments on hi han tants problemes, també a la xarxa catalana. Però em referiré a dos temes concrets: en primer lloc, al Corredor Mediterrani, i, en segon lloc, com no pot ser d'una altra manera, al traspass de rodalies.

El Corredor Mediterrani. Aprofito per recordar el ferm compromís del Partit Popular amb el Corredor Mediterrani de mercaderies, perquè alguna vegada s'ha posat en dubte, i el Partit Popular sempre hem estat clars, contundents, explícits, amb el nostre suport clar i contundent, no només aquí, sinó especialment al Congrés, a Madrid, i també a Europa, donat que el Partit Socialista, el senyor Pedro Sánchez, alguna trampa varen fer eliminant unes esmenes del Partit Popular que havien estat aprovades per unanimitat a Europa. Però, en qualsevol cas, ho repeteixo, el ferm compromís del Partit Popular amb el Corredor Mediterrani de mercaderies.

Entrant en el servei de rodalies, jo vull recordar que el 2010, que l'any 2010 l'Estat va traspasar a la Generalitat bona part de les competències de rodalies. És a dir, fa catorze anys, senyor Vergés. Fa catorze anys, amb un govern de vostès, de Convergència i Unió; per tant, de Junts. Per tant, alguna responsabilitat tenen, vostès. Avui deia..., l'immediat, l'urgent, l'imminent, l'integral, la vergonya que havia sigut..., doncs vostès en són corresponsables, i en aquells moments estaven governant.

Miri, en aquells moments, l'any 2010, com li deia, van traspasar la regulació i l'ordenació del servei, la planificació de l'oferta, la gestió i la coordinació, la inspecció del servei, les tarifes i les aplicacions de les sancions. Per tant, el traspass en si tampoc no és la solució i tampoc és garantia d'èxit. Però, senyor Vergés, una competència s'ha d'exercir, i vostès en aquell moment no van fer res. I s'han passat tots aquests anys protestant, culpant i reclamant a l'Estat de tots els mals. I no li falta raó, és veritat que en aquests moments hi ha el pitjor Ministeri de Transports que hi ha hagut en tota la història, i el pitjor ministre, un nefast ministre del tema, però és evident que vostès alguna responsabilitat han tingut en tots aquests anys governant a Catalunya o donant suport al Govern que hi havia.

I realment el traspass no és el més important. El veritablement important és que no es concreten les inversions, l'increment del personal tècnic ni tampoc la reducció de les avaries. Mentre no hi hagi, per tant, millores en les inversions –que s'executin i no només es programin–, mentre no es completin les plantilles de tècnics de manteniment i mentre no hi hagi una millora del manteniment i del control d'avaries i també dels sabotatges, doncs, el traspass de rodalies només és un tema polític.

Jo lamento, senyor Vergés, que vostès no hagin tingut a bé a acceptar l'esmena que hem presentat des del Partit Popular, i per una qüestió de tacticisme polític purament, perquè era una esmena absolutament..., que suposava una millora, un benefici per als ciutadans, especialment per als viatgers de les comarques del Penedès i del Garraf. En concret, la nostra esmena deia d'alliberar, durant els dies feiners i mentre durin les obres del túnel de Roda de Berà, el peatge de la C-32 per tal de desconges-

tionar l'AP-7 i l'N-340, vies que es veuen saturades a causa de les obres d'adaptació de les vies en el tram ferroviari entre Tarragona i Sant Vicenç de Calders. Vostès no han acceptat aquesta esmena perquè és del Partit Popular; en canvi, sí que han acceptat la majoria d'esmenes de la CUP. Però bé, en qualsevol cas, ja es delaten vostès mateixos.

Per tant, nosaltres anunciem que donarem suport pràcticament a la totalitat dels punts de la moció, a tots aquells que suposen una millora a la xarxa ferroviària i que redundarà, per tant, en un benefici per als catalans. També a aquells punts que suposen una millora i que són un benefici de les connexions en matèria productiva dels nostres polígons industrials amb Europa i també amb la resta d'Espanya.

Però, en qualsevol cas, volíem evidenciar la hipocresia que vostès sempre apliquen quan parlen del traspàs de rodalies, del qual vostès van ser corresponsables l'any 2010 acceptant les competències que se'ls hi van cedir des de l'Estat.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Per presentar les esmenes del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Bon dia a totes. Gràcies, president. És evident que el tren és la columna vertebral del sistema de transport públic. El tren aporta una solució sostenible i eficient per fer front als desafiaments de la mobilitat urbana, però també de la mobilitat regional. La seva capacitat per transportar grans volums de passatgers i també de mercaderies, juntament amb la seva baixa empremta de carboni, el converteixen en una alternativa estratègica per reduir la congestió, per millorar la qualitat de l'aire i per mitigar els efectes del canvi climàtic.

La inversió en infraestructures ferroviàries no només és una mesura necessària per assolir els objectius de descarbonització de la mobilitat, sinó que també genera una sèrie de beneficis socioeconòmics i ambientals. El tren contribueix a millorar la cohesió social en facilitar l'accés a oportunitats educatives, oportunitats laborals i oportunitats d'oci per a tots els ciutadans i les ciutadanes, independentment del lloc de residència. Així mateix, el tren és una manera de transport segura i accessible per a persones amb mobilitat reduïda.

En definitiva, el tren és el transport del poble. I diem això perquè creiem que la seva moció i el seu posicionament, el posicionament de Junts, no és fidel a aquest principi, que no forma part del seu plantejament.

Anuncio que ens abstindrem. Ens abstindrem a la seva proposta perquè entenem que la moció és fer-se trampes al solitari, perquè, a més, tampoc ens han acceptat una esmena que nosaltres crèiem important. Per tant...

Amb relació al contingut de la pròpia moció, en primer lloc, s'obliden de les altres tres línies que, juntament amb l'RL3 i RL4, configuren la xarxa de rodalies de Lleida. Això és especialment greu però no pas sorprenent, ja que a Junts esteu obsessionats amb reforçar la connexió per carretera amb l'N-240. L'oblit de les línies del tram entre Lleida, les Borges i Montblanc, que també facilita la connexió amb el polígon del Pla de Santa Maria.

També és preocupant l'oblit de la línia que connecta amb Montsó, que fa només dos dies va ser avalada pel Govern central. Aquest oblit és greu, ja que la reivindicació del pla de rodalies en la seva totalitat és un consens territorial. Hi ha un ampli acord en aquest sentit, i és estrany –o significatiu, si més no– que no l'hi hagin inclòs. Tampoc ens agrada que faci menció de Torreblanca - Quatre Pilans. S'hauria de demanar que fos només Torreblanca, ja que Comuns vam presentar alegacions perquè es desafectés la part de Quatre Pilans.

Considerem essencial també tenir un pla europeu per a mercaderies separat del de passatgers en els trams amb més trànsit, així com la repotenciació de Portbou

com a eix ferroviari que connecti directament amb Vilamallà i amb Girona. I el tercer fil hauria de ser una solució d'emergència, no el Corredor Mediterrani definitiu.

Tarragona i Terres de l'Ebre es refereixen al caos de rodalies causat per les obres del túnel de Roda de Berà, una situació que ja vam reivindicar en la legislatura passada i també en una anterior pregunta al Govern aquesta mateixa legislatura. Hi estem d'acord. També donem suport a l'impuls de totes les línies de tren tram acordades per la investidura, no només al Camp de Tarragona, sinó també les de la Costa Brava, les d'Olot, Bages i Terres de l'Ebre.

És inadmissible que s'obviï la necessitat d'accelerar la connexió ferroviària entre els Vallesos i de recuperar el projecte de l'orbital ferroviària. Es tracta d'una infraestructura clau per millorar la mobilitat i reduir la congestió a la regió. Avui mateix veïem declaracions en aquest sentit a *El Periódico*, d'en Pere Macias.

Pel que fa a l'esmena que proposàvem, fer les gestions necessàries amb el Govern de l'Estat perquè la línia Saragossa-Lleida amplii freqüències i tingui noves parades a Almacelles i Raimat, així com posar en marxa una línia de rodalies entre Lleida i Monzón, hi ha un acord per tal que sigui així, i és la manera de tenir connectats territoris amb força relació. Cal connectar el territori i, de moment, cal potenciar el que tenim. A més, el Govern d'Aragó hi està d'acord, amb aquesta connexió.

Per tant, no entenem aquesta manca de coherència de Junts, i menys encara que no tinguin en compte aquesta realitat territorial més enllà de Catalunya i pensin només en el tren com un complement a les grans infraestructures i no com un element fonamental d'un model de país basat en una mobilitat sostenible i en xarxa.

Creiem que la seva moció és oportunista, que en el fons amaga allò que deia, aquelles mancances de no pensar realment en la gent, no pensar només en la gent que utilitza els trens de rodalies, sinó pensar més –i per tant prioritzar– en infraestructures del nostre país..., no aquelles inversions en rodalies i no aquelles inversions en els trens, sinó prioritzar altres inversions com seria l'aeroport i pensar més en portar CEOs arreu del món amb aquesta intercontinentalitat que demanen com a *hub* i deixar..., i, en canvi, no pensen prou en la gent que utilitza el tren diàriament.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Tot seguit, per defensar les esmenes del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Laura Vilagrà i Pons.

Laura Vilagrà i Pons

Gràcies, president. Conselleres, diputats, diputades, i també membres de la plataforma que treballem per la dignitat a les vies i també ens reporteu la informació cada dia de quina és la situació... És important que parlem de trens. És important que el Parlament impulsi, doncs, propostes en aquest cas per millorar aquesta infraestructura tan bàsica.

Des d'Esquerra Republicana la tenim com a prioritat, ho hem demostrat quan hem estat al capdavant de la conselleria. I, en tot cas, per un sistema integral, digne, sostenible. Integral, perquè nosaltres ens mirem tota la xarxa en el seu conjunt, i, per tant, pretenem, des de Catalunya, gestionar-la de forma completa, i, per altra banda, perquè és importantíssim per a la descarbonització, perquè hem de fer coses diferents del que hem fet fins ara, i perquè en aquests moments som 8 milions d'habitants, 3,7 milions de persones ocupades, que, per tant, és la xifra més alta de la història que necessiten una mobilitat obligada, i és evident que cada dia al matí la patim, aquesta mobilitat.

Per tant, dignitat. I, en aquest sentit, els trens han de ser dignes i en aquests moments no ho són. La moció hi fa referència, en fa esment, i especialment ara, doncs..., un punt calent al Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre. I, en aquest sentit, expressar la solidaritat a aquests tarragonins, a aquests ebrencs i ebrenques que

cada any perden deu dies de la seva vida en retards. I, en aquest sentit, també tenim una moció des d'Esquerra Republicana que en farà, doncs, més relleu i èmfasi.

En qualsevol cas, tampoc no és de rebut que hi hagi una manca d'inversió endèmica en línies com l'R3 o l'R4, que es triga el mateix de Vic a Barcelona o de Manresa a Barcelona que al segle XIX. Això és demencial.

Per tant, ens hi posem. I, en aquest sentit, ens hi posem per fer arribar el tren a tot arreu on sigui possible, i, en tot cas, fer arribar el transport públic a tot arreu, és a dir, des dels barris més poblats de Barcelona, de Badalona, de l'Hospitalet fins a Gislareny o Capolat, que són els municipis amb menys població. Per tant, la ruralitat també necessita aquesta bona mobilitat.

I, en aquest sentit, nosaltres, Esquerra Republicana, no fem volar coloms, sinó que posem qüestions sobre la taula concretes, i per això el nostre full de ruta aprovat i acordat i executable en aquests moments per al traspàs de rodalies. En tot cas, ens agradaria que fos més àgil i més ràpid, però hi és, sobre la taula, i s'està aplicant. Perquè cal, efectivament, aquest pla de xoc de la millora de les rodalies a Catalunya.

També –i avui no me'n vull oblidar– la integració tarifària al conjunt de Catalunya, que ha de ser una realitat, però també el manteniment de la T-jove, que exigirem que es mantingui perquè, de fet, ha tingut molt bons resultats.

Trens trans. Completament d'acord que els hem d'executar.

I, per tant, fins ara els hi he fet una visió a curt termini del que és més urgent, però també vull parlar a mitjà, i això va de vertebració territorial i això va de millora del conjunt del país quant a mobilitat, però també va de les mercaderies per l'interior, i parlo de l'eix Transversal ferroviari. Per Esquerra Republicana, una prioritat; de fet, des de fa molts anys el reivindiquem. Soc de la Catalunya Central. Recentment m'he vist, com altres diputats de la comarca del Bages, amb la cambra de comerç, amb el col·legi d'arquitectes..., de la Catalunya Central, que ens reclamen aquest eix ferroviari com a node de vertebració d'aquestes comarques centrals i, per tant, la millora de les comunicacions a Catalunya, però també, efectivament, per la qüestió de les mercaderies i esponjar, doncs, la part més litoral d'aquestes mercaderies.

I, en aquest sentit –també importantíssim per nosaltres–, la línia orbital ferroviària. I ho dic perquè no cal ja per nosaltres estudiar més, ja hauríem d'anar de cara a barraca, de cara, en aquest cas, als estudis informatius i projectes constructius d'aquesta línia que milloraria la mobilitat de la segona corona metropolitana, de Vilanova a Mataró. Que ho necessitem, perquè, com sabem, hi viu moltíssima gent i no hi ha aquesta bona connexió entre aquestes comarques. Per tant, per nosaltres això és absolutament necessari.

També coincidim en la necessitat d'impulsar el Corredor Mediterrani, però amb ambició; amb consens territorial, òbviament, amb tots els territoris, però amb ambició. I, per tant, exigim que s'executin aquestes inversions compromeses, aquest calendari real i l'execució efectiva, però la construcció d'una línia exclusiva, segregada de la xarxa convencional, amb una doble via i amb ample internacional. Per tant, això és el que plantegem des d'Esquerra Republicana.

I, pel que fa a la moció i les votacions, anuncio que, arran de les esmenes acceptades, arran de les transaccions i arran dels punts plantejats, la votarem a favor. I, en qualsevol cas, no farem com el que va fer Junts per Catalunya en el debat de política general, que és..., amb relació a una proposta d'Esquerra Republicana del transport de rodalies integral, votar-hi en contra, de la maneta de PP i VOX. En el cas de PP i VOX ho entenem, perquè sempre que s'hagi de guanyar sobirania per part de Catalunya hi estaran en contra; en el cas de Junts no ho vam entendre. Però, en qualsevol cas, avui, doncs, ho votarem a favor.

I, en qualsevol cas, només dir-li que no posem pegues a rodalies, no posem pals a les rodes –en aquest cas, pals a les vies– al traspàs de rodalies.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, honorable diputada. Per defensar les esmenes del Grup Mixt, té la paraula la diputada senyora Rosa Maria Soberana Bonet.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Bon dia a tothom. En referència a la moció que estem parlant, i durant el debat de política general del mes d'octubre passat, Aliança Catalana va presentar catorze propostes de resolució en diferents àmbits. Una d'elles feia referència al transport ferroviari de la línia que connecta Lleida amb Manresa, gestionada per Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, i Junts, sense cap motiu aparent, hi va votar en contra.

Avui, però, Aliança Catalana votarà a favor de la vostra moció, perquè nosaltres valorem el contingut de la proposta, no com vostès, que segur que amb la recança ens apliquen el cordó sanitari a totes les nostres propostes i resolucions que hem fet fins ara.

Tant la línia de Lleida a Manresa com la de Lleida a Barcelona tenen moltíssimes deficiències i afecten tant la qualitat del servei com la seguretat dels passatgers. La baixa freqüència de trens, la manca de puntualitat, els incidents recents han evidenciat la necessitat urgent de millorar la seguretat i les condicions d'aquest servei. Això és especialment rellevant per als usuaris que depenen d'aquesta línia per accedir a serveis bàsics i oportunitats laborals.

És imperatiu que el Govern implementi mesures per augmentar la freqüència i el pas d'aquests trens, millorar la seguretat a bord, garantir la puntualitat del servei. A més, és essencial reforçar la presència de seguretat als vagons per prevenir actes de vandalisme i incidents que posin en perill els passatgers.

Aliança Catalana proposa augmentar la freqüència de pas d'aquests trens de les línies esmentades, garantir la puntualitat del servei, reduir retards i oferir un transport públic fiable, eficient i adequat. Per millorar la seguretat en els vagons és imprescindible dotar-los de presència de personal de seguretat degudament equipat per prevenir incidents.

Des d'Aliança Catalana volem incidir en que sollicitant el traspàs de rodalies s'està fent una política autonomista, igual que es feia amb l'anterior Govern d'Esquerra, i encara, depenent de si s'efectua, hauria d'anar acompanyada de la consignació pressupostària corresponent per part de l'Estat.

A més, li volem recordar al senyor Illa que va nomenar l'Isaías Taboada nou president d'Infraestructures, l'antiga GISA, qui havia estat president de Renfe, amb una nefasta gestió al capdavant, i que va haver de dimitir del seu càrrec. Pel fet de posar al capdavant aquest irresponsable i de demanar que es gestionin les mesures proposem a Junts..., una contradicció en si mateixa.

Per altra banda, el grup parlamentari d'Aliança Catalana va presentar una esmena a la moció de Junts, concretament en el punt número 8, que pretenia assegurar la connexió ferroviària eficient del polígon industrial Catalunya Sud, ubicat entre Tortosa i l'Aldea, amb el corredor del Mediterrani de mercaderies. Aquest projecte és clau per potenciar la competitivitat del territori i fomentar el transport sostenible de mercaderies. Aquest desenvolupament intermodal i el ramal ferroviari amb aquest polígon es troben en fase de planificació amb l'objectiu de connectar-los amb el Corredor Mediterrani i donar servei a les indústries i a altres sectors estratègics.

Senyors de Junts, ens poden dir per què no han acceptat aquesta esmena? De què tenen por? Deixin de caure ja..., deixin de caure de quatre grapes als paranyes de l'extrema esquerra i posin per davant els interessos del país..., als del seu partit.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. El darrer paquet d'esmenes l'ha presentat el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. I per exposar-les té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Bon dia, conselleres, diputats i diputades. Donar la benvinguda a les entitats en defensa del transport ferroviari de les Terres de l'Ebre i el camp. En aquest cas, aquí tenim els companys i les companyes de Dignitat a les Vies.

Bé, en aquesta moció de Junts, com han vist, els hem presentat deu esmenes, de dinou punts que té en l'actualitat, i set les hem pogut, doncs, compartir, millorant així, entenem, el text inicial que ens presentava Junts per Catalunya.

Dir que per nosaltres és molt important, aquest tema. Saben que, al país, més d'un trenta per cent de les emissions de gasos d'efecte hivernacle del país venen per aquest sector, el sector del transport. I, per tant, calen mesures urgents, perquè no s'ha fet la feina durant moltes dècades..., els diferents governs que han anat passant per la Generalitat, evidentment, amb la complicitat dels governs de l'Estat espanyol, amb molt poca capacitat d'inversió d'aquesta al nostre país, però els governs d'aquí tampoc no han fet la feina. I el que cal és revertir aquesta situació i que la mobilitat es converteixi en una peça clau per deixar el transport privat a casa i poder realment descarbonitzar el nostre país.

I, en aquest sentit, és per això que votarem a favor de quasi totes les propostes, les que hem transaccionat o les que hi hem aportat millores. Però sí que dir-los que al punt 15 saben perfectament que votarem que no, i saben que votarem que no perquè, què amaga aquest punt, al final, de construir la nova estació de trens de gran velocitat a l'aeroport de Girona o parlar de l'estació intermodal de Vila-seca a l'aeroport de Reus? Saben que aquí darrere hi ha el model turístic, el model de sempre, de fomentar un transport públic no per a la ciutadania que viu al país, sinó exclusivament per fomentar més turisme que vingui cap a Catalunya. I nosaltres no compartim aquesta via, pensem que el turisme ha de decreixer, no podem continuar amb aquest model.

I vostès el que ens proposen a través d'aquesta moció..., ens posen per aquí al mig invertir molts de diners públics en unes infraestructures que els nostres veïns i veïnes al dia a dia no utilitzen. I el que no pot ser és que mentre tinguem una xarxa ferroviària de rodalies que fa pena o un transport públic que fa pena, en general, vostès vulguin invertir tants i tants diners a afavorir el turisme. El que s'ha de garantir és una xarxa de transport per als nostres veïns i veïnes perquè puguin anar a treballar, perquè puguin anar a gaudir amb els seus familiars o puguin anar a fer visites a altres municipis. I aquesta ha de ser la prioritat del país: el transport públic per a la gent que viu i treballa al nostre país.

En la resta de propostes votarem que sí. I estem contents per aquestes esmenes que ens han acceptat, que entenem que milloren moltíssim el redactat inicial que ens presentaven. Sobretot els punts que hi han afegit, perquè pensem que sí, que suposo que s'havien oblidat dels trens trams, per exemple, de les Terres de l'Ebre, del Bages i de la Costa Brava. Està bé el que proposaven, però entenem que es deixaven una part important del país i que cal que aquest nou Govern treballi amb aquests trens trams i que puguin ser una realitat el més aviat possible. No serà fàcil, però calia afegir aquest punt.

Igual que també calia afegir el punt 18, que és identificar amb Adif i Renfe quins han estat els elements crítics pels quals s'ha optat per no dur a terme simultàniament els talls de Roda de Berà i d'R3 pel desdoblament Parets - la Garriga, el qual s'ha ajornat fins que finalitzi el tall de Roda, i actuant-hi al respecte per no entorpir l'avanç òptim de les diverses actuacions a la xarxa ferroviària en el futur. Pensem que aquestes incorporacions esmenen, doncs, coses que vostès no havien tingut en compte.

I d'altres que proposem, que també els agraim que hagin acceptat, perquè generen..., milloren i parlen de la resta del país, de les prioritats de la xarxa ferroviària d'altres zones del país que no s'havien contemplat a la moció inicial, i que, per tant, doncs, la milloren substancialment. I això ens dona la capacitat de poder-hi votar que sí.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, el diputat senyor Andrés Bello Sanz.

Andrés Bello Sanz

Muchas gracias, presidente. Buenos días, señoras «conselleras», señores diputados. Bien, pues hoy hablamos de trenes. Y nos gusta hablar de trenes porque algunos, además, los utilizamos y en los últimos años los sufrimos. Es evidente que el servicio de transporte ferroviario que recibimos los ciudadanos ha empeorado durante los últimos años. Cada día funcionan peor, pero no solo en Catalunya, sino en toda España.

Los ciudadanos tenemos que salir antes de casa para acudir a trabajar o estudiar ante la incertidumbre de cómo funcionarán los trenes ese día. Perdemos horas en estaciones o en trenes parados en cualquier lugar y, lo que es peor, sin recibir ninguna explicación de la causa por la que no podemos llegar a tiempo a nuestro destino ni información de cuándo podremos hacerlo. La situación en algunos casos llega a ser desesperante, y los ciudadanos nos sentimos impotentes ante este caos. Pero este caos tiene un culpable principal: los socialistas, y unos cómplices: todos aquellos que apoyan o han apoyado al Gobierno socialista encabezado por el señor Pedro Sánchez.

Junts nos presenta hoy un conjunto de propuestas en materia ferroviaria como si ellos no tuvieran nada que ver con el problema, y hay que decirlo: Junts es cómplice del caos ferroviario que los ciudadanos catalanes sufrimos a diario.

Junts presume continuamente de su poder ante el débil Gobierno socialista de Pedro Sánchez. Todos los días nos recuerdan que sus siete votos, esos famosos siete votos, son imprescindibles para que este, Pedro Sánchez, siga en el poder, y hacen gala de todo lo que consiguen a cambio de su apoyo. Pero ¿alguien recuerda que Junts nos haya explicado los logros que ha conseguido en materia ferroviaria? Pues no. No, porque de lo que Junts se ha ocupado desde el primer día es de utilizar ese chantaje en beneficio propio. En concreto (*alguns aplaudiments*), en beneficio de *sus* políticos. Y, en vez de pedir al Gobierno socialista de Pedro Sánchez inversiones en vías y trenes o mejora del servicio de transporte ferroviario, ha usado estos siete votos para pedir el indulto y la amnistía para los políticos delincuentes.

Y hoy, para aparentar que le preocupan los problemas de los ciudadanos y en un ejercicio de hipocresía, viene a pedir aquí lo que no pide allí. Su moción contiene propuestas disparatadas, como la ruptura de la red ferroviaria nacional –ustedes lo llaman «transferencia de las cercanías»–, a la que en VOX nos oponemos frontalmente, y que, como hemos dicho en otras ocasiones, anularemos cuando gobiernemos, pero también contiene otras que en VOX nos parecen razonables, como las inversiones en el Corredor Mediterráneo o las mejoras en el transporte de mercancías, especialmente en la provincia de Tarragona.

Desde VOX reafirmamos nuestro compromiso con los ciudadanos y las empresas de Catalunya, por lo que defendemos las inversiones en materia ferroviaria. Para VOX es una prioridad la mejora del servicio de cercanías, que tanto está afectando a la calidad de vida de los ciudadanos catalanes.

Por eso exigimos el cumplimiento y mejora del plan de cercanías en ejecución, así como la implantación de las medidas necesarias para mitigar las graves molestias que este plan está generando a diario a los usuarios del ferrocarril.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, senyor diputat. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat Salvador Vergés i Tejero.

Salvador Vergés i Tejero

Gràcies, president. Agraïm als companys de la CUP i d'Esquerra Republicana les esmenes, les transaccions a les quals hem pogut arribar, i que milloren, efectivament,

el text. No ho hem acceptat tot. En el cas de la CUP, no estem d'acord quan vostès diuen que no farien cap més carretera ni cap variant ni ampliarien cap carril enlloc. Home, nosaltres defensem un punt d'equilibri, que és la intermodalitat descarbonitzada.

En el cas d'Esquerra Republicana, saben que discrepem del seu model. Pel que fa al traspàs de rodalies, no estem d'acord que es gestioni a través d'una empresa participada amb l'Estat espanyol. Aquí no hi volem saber re. Ni que el corredor mediterrani acceptem que sigui simplement un nyap amb el tercer raíl, el tercer fil. És una qüestió simplement de diners, diners que ja tenim. Si aconseguíssim tan sols que l'Estat espanyol no ens entrés a robar a casa un sol any –22.000 milions d'euros– podríem fer quatre corredors mediterranis; 350 quilòmetres multiplicats per 15 milions d'euros el quilòmetre..., facin números: quatre corredors mediterranis en un sol any.

I als socialistes, al PP i als Comuns, com a còmplices necessaris, que són els partits que governen o han governat durant dècades a Espanya, doncs sí, evidentment, no els hi hem acceptat cap esmena. I per què? Doncs per coherència política. Si nosaltres venim aquí amb una moció que el que fa és denunciar el drama que tenim, ferroviari, a Catalunya, no pretenguin venir-nos a donar lliçons de com hem de redactar els punts. No, gràcies, no els necessitem per a això. En tot cas, els necessitaríem per a una altra cosa i no hi són. Per a això no els necessitem. Per tant, evidentment que votarem que no.

I el senyor Ezquerra, del Partit Socialista..., no s'ho agafi com una cosa personal, però és que fixi's, em fa gràcia perquè, de les seves quinze esmenes –quinze–, deu consisteixen en: allà on nosaltres posem «instar el Govern de la Generalitat a...», vostè m'hi afegeix, en deu de les quinze, «estudiar amb el Govern d'Espanya», «treballar amb el Govern d'Espanya». «Sucursalitis», «espanyolitis». Allà on vostès hi posen aquesta submissió a l'Estat espanyol, Junts per Catalunya hi posarem sempre autoestima com a catalans, ànima nacional i tot el sentit d'estat.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà avui, un cop substanciat el punt 19 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el sistema ferroviari

302-00005/15

El dissetè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el sistema ferroviari. La presenta el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i per exposar-la té la paraula la diputada senyora Raquel Guerra i Sans..., Sans i Guerra.

Raquel Sans Guerra

Ja va bé, eh?, president, reivindicar les mares.

Bé, bon dia. En primer lloc, deixin-me que saludi els representants de les diferents associacions que avui ens acompanyen aquí: Dignitat a les Vies, Trens Dignes i també la Plataforma Mercaderies per l'Interior, que avui ens acompanyen. I no només per acompanyar-nos, sinó sobretot per empènyer-nos, des de la societat civil, a intentar tenir un millor sistema ferroviari per al nostre país.

Des d'Esquerra Republicana hem volgut començar aquesta legislatura posant sobre la taula dues mocions de dos temes que per nosaltres són cabdals i que són prioritats polítiques. Un és l'habitatge, una moció sobre l'emergència habitacional que patim en el nostre país, i l'altra són els trens, no?, el sistema ferroviari del nostre país, que per a nosaltres és una prioritat política.

La nostra moció la presentem en tres línies. Una és el curt termini, és la visió per paliar els efectes del tall de Roda de Berà, que n'han parlat els diputats que m'han precedit i que té uns efectes molt importants, especialment per als ciutadans que venim del sud del país, de les Terres de l'Ebre, del Camp de Tarragona, també del Penedès, i té un impacte per a les nostres vides. Per tant, aquesta moció té propostes concretes en el curt termini, com, per exemple, garantir una informació clara i detallada per evitar situacions de desinformació que es produeixen a diari; establir mesures compensatòries immediates per als més de quinze mil usuaris que cada dia pateixen el calvari d'aquest transport ferroviari, o també revisar i ampliar les infraestructures a l'estació de Sant Vicenç de Calders, que ara ha vist multiplicat també el trànsit de passatgers, o recuperar la parada de l'Euromed a l'estació de l'Aldea-Amposta mentre durin aquestes obres i també augmentar-ne la freqüència tant d'anada com de tornada.

Són mesures en el curt termini que proposem en aquesta moció, que és una moció àmplia, però que sobretot volem que vagi i miri més enllà. I per això, respecte al sistema ferroviari, proposem aquestes propostes a curt termini, però sabem –s'ha dit també abans en aquest faristol– que quan acabin les obres del túnel de Roda no millorarà la vida dels usuaris –no millorarà. La línia, abans de l'inici de les obres, ja estava col·lapsada i, de fet, hi ha diversos estudis –l'altre dia en parlava Ferrmed–..., que la línia es col·lapsarà ben aviat: es multiplicarà per vuit el trànsit de mercaderies per aquesta via. I, per tant, cal donar-hi una alternativa i cal preveure en el mitjà i en el llarg termini. I això és el que també busca aquesta moció.

En aquest sentit, en aquest mitjà termini, parlem, per exemple, d'ampliar amb quatre vies el tram entre el Prat de Llobregat i l'estació de Sants amb l'objectiu d'evitar el coll d'ampolla que es produeix en aquest punt, o implementar mesures transitòries al Vendrell per evitar l'impacte acústic que tenen els trens de mercaderies que passen pel municipi –que passen pel mig del municipi, no? Són coses relativament senzilles, com, per exemple, evitar l'ús del xiulet dins el nucli urbà a partir de les vuit del vespre, o fins i tot estudiar la viabilitat del soterrament de les vies en aquest punt, perquè hi ha una afectació molt directa als ciutadans i ciutadanes del Vendrell.

També..., això seria en el mitjà termini, però també creiem que s'ha de pensar en el llarg termini. I aquest ha estat segurament un dèficit o una de les mancances dels diferents governs de l'Estat, hagin estat governats pel PP o hagin estat governats pel PSOE. La manca d'inversió i la manca d'execució d'aquesta inversió en matèria ferroviària l'hem pagat i n'hem pagat les conseqüències. I també la manca de planificació.

I aquí el que estem dient és: si sabem que aquesta línia es col·lapsarà, si diversos estudis ens ho diuen, que no cal ser enginyer per saber que això passarà, per què no pensem més enllà?, per què no planifiquem més enllà? I per això demanem aquestes qüestions, com per exemple la planificació i també l'execució de l'eix ferroviari transversal, la segregació per l'interior de les mercaderies; perquè estem fent passar els trens de mercaderies per on viu el vuitanta per cent de la població –mercaderies perilloses. Per tant, hem de donar resposta, hem de mirar més enllà, i si volem que la nostra indústria sigui competitiva ho hem de fer compatible amb la vida dels ciutadans i ciutadanes i, per tant, també complint totes les normatives de seguretat.

El que demanem en aquesta moció és que siguem capaços de mirar més enllà, que donem respostes en el curt termini, també en el mitjà termini, perquè sabem que una inversió ferroviària no es fa d'avui per demà. Però sobretot que mirem més enllà, perquè el nostre país necessita trens dignes, sobretot per donar resposta a les persones que cada dia l'han d'agafar per anar a treballar, per anar a estudiar o per simplement viure.

I, per tant, demanem aquesta visió a llarg termini i agraïm totes –després m'hi referiré– les esmenes que ens han fet els diferents grups parlamentaris, perquè creiem que el país necessita trens dignes i ja anem tard.

El president

Hi ha tres grups parlamentaris que... Gràcies, diputada. Hi ha tres grups parlamentaris que han presentat esmenes a aquesta moció. El primer és el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. I per defensar aquestes esmenes, té la paraula la diputada senyora Neus Comes Pon.

Neus Comes Pon

Gràcies, president. President, membres del Govern, conselleres, diputats, diputades... Benvingudes, entitats. És manifest que la necessitat de garantir el dret a la mobilitat de forma sostenible i orientar la utilització cap al transport públic són objectius del Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica en l'exercici de les seves competències i directriu d'aquest Govern de la Generalitat de Catalunya. I segurament aquests objectius són compartits per la gran majoria de grups parlamentaris d'aquesta cambra, especialment pels dos grups amb els quals es va signar l'acord d'investidura; acords que reiterades vegades el nostre president ha dit que són una prioritat.

Si bé és cert que, per diferents causes i motius, la desinversió i la manca de planificació durant molts anys ens han portat a una situació complicada i difícil que hem de revertir entre tots, s'ha de donar continuïtat a la gestió de la legislatura passada, reforçant la feina feta fins ara. Cal tenir temps per tirar endavant totes les millores necessàries. Tant el temps com les molèsties s'han de reduir i mitigar, sense oblidar que surten contratemps, dificultats i adversitats, sobretot en obres tan complexes com les que s'estan duent a terme en l'actualitat.

Referent al contingut específic de la moció, comentarem alguns punts que considerem importants d'aclarir o explicar. Pel que fa a la demanda de descomptes per la situació actual del servei, hem de tenir present que l'abonament quadrimestral és gratuït i, addicionalment, donat el motiu del tall, s'ha adaptat de manera que els viatgers amb origen i destinació a Sant Vicenç de Calders poden fer ús dels títols de rodalia per desplaçar-se en els trens regionals que enllacen aquesta estació amb Barcelona.

Envers al soterrament de línies, considerem que no és l'única mesura que es pot portar a terme per a millorar la integració del ferrocarril en àmbits urbans, atès el seu elevat cost, temps requerit d'implantació i afectacions durant la seva execució.

La implantació de mesures correctores de l'impacte acústic són actuacions més assolibles a curt termini. I això és el que s'ha d'estudiar al Vendrell, per poder implantar aquestes mesures al més aviat possible.

Pel que fa a la segregació del transport de mercaderies en el tram del Corredor del Mediterrani que travessa el Camp de Tarragona, s'ha de demanar al Govern de l'Estat la finalització de la redacció de l'estudi d'alternatives de la xarxa arterial del Camp de Tarragona, en el que es defineixen les possibilitats de nous corredors per al transport ferroviari de mercaderies en aquest territori. I aquest estudi s'està redactant actualment, per definir solucions de la millora de la xarxa ferroviària actual i donar resposta a la demanda prevista per al trànsit de mercaderies.

Amb referència a la planificació i la programació de talls de circulació entre Tarragona i Sant Vicenç de Calders, cal recordar que aquest pla va ser negociat per l'anterior Govern de la Generalitat de Catalunya i actualment el Govern l'està reforçant.

L'impuls de les actuacions previstes per al Corredor del Mediterrani és una prioritat pel Govern de la Generalitat de Catalunya i, en aquest sentit, s'estan fent les reunions corresponents de coordinació amb l'Estat, com la mantinguda amb el Comissionat per al Corredor Mediterrani o com la de participació dels diferents ens i representants de la societat, com és el cas de la Taula Estratègica del Corredor Mediterrani, promoguda pel Departament de Territori.

Amb relació a les obres de la primera fase del tramvia del Camp de Tarragona, entre Cambrils i Vila-Seca, i la segona fase, entre Reus i Tarragona, el compromís

públic anunciat per la consellera del Departament de Territori va ser l'impuls de la licitació de les obres a finals del 2024 i la licitació de les obres a partir de l'estiu del 2025. Els terminis requerits per a la contractació de les obres són coherents amb la previsió. Pel que fa a la segona fase, entre Reus i Tarragona, un cop es finalitzi la tramitació en curs de l'estudi informatiu, es podran programar i impulsar la redacció dels corresponents projectes constructius.

Hem de continuar millorant i treballant els serveis alternatius d'autobusos durant el tall de la circulació ferroviària entre Tarragona i Sant Vicenç de Calders; si és necessari, amb nombre de vehicles, freqüència de les rutes i millorant les infraestructures de les estacions. Des del primer dia del tall de la circulació, així s'està fent per part del Govern.

En definitiva, si analitzem aquesta moció en conjunt, pràcticament estem d'acord en gairebé tot. Compartim la preocupació i l'interès de redreçar una situació que porta massa temps sense solució. Efectivament, la xarxa ferroviària a Catalunya es troba en una situació complexa, amb problemes d'infraestructura, desajustos en els serveis i una demanda creixent de millores tant en la freqüència com en la qualitat del servei.

Aquesta xarxa necessita inversions importants i una gestió més eficaç per garantir un servei de qualitat. I en aquest camí us hi esperem trobar a tots. I esperem que ningú, justament, perdi el tren.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Per presentar les esmenes del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Bé, d'aquesta proposta hem presentat, com saben, deu esmenes; cinc s'han acceptat.

El que ens preocupa més, com ja he comentat anteriorment, és que el sistema de rodalies de Catalunya està en plena decadència. De fet, fa pena arreu del territori. Però, tot i això, tot i aquest mal estat i com el trobem, trobem territoris de primera i de segona. I hi ha territoris, com per exemple les Terres de l'Ebre, que encara aquesta xarxa està molt pitjor que a la resta de Catalunya.

Per això és important aquest punt número 4 que hem pactat amb Esquerra Republicana, que cal un pla de xoc a Rodalies a tot Catalunya. Perquè, realment, hi ha hagut una degradació del servei de Rodalies a totes les línies del país, tant pel que fa a la manca de manteniment com a la manca d'atenció, informació i assistència a milers i milers de persones usuàries que diàriament fan servir aquest transport per a les seves tasques, siguin laborals, formatives, de salut, familiars o pel que sigui.

Això, aquesta deixadesa durant dècades, el que està provocant és el contrari del que necessitem: que la gent agafi el vehicle privat. La gent està abandonant el tren i això està perjudicant aquesta transició que necessitem cap a un transport públic i sostenible. Per tant, aquí cal una inversió ràpida i eficient en aquestes zones, com les Terres de l'Ebre, però també, per desgràcia, a tot el país, perquè la deixadesa és absoluta.

I aquí també cal parlar del tot el que estan patint les comarques del Camp de Tarragona i també de les Terres de l'Ebre amb aquestes noves actuacions que s'estan portant a terme, on hem vist una improvisació dels gestors ferroviaris, en aquest cas Renfe i Adif. I també hem vist que davant d'aquest tall ferroviari entre les estacions de Tarragona i Sant Vicenç de Calders..., que ha ocasionat l'ajornament d'altres obres que també són imprescindibles per al país. Tot plegat, un despropòsit que perjudica els nostres veïns i veïnes del Camp de Tarragona i de les Terres de l'Ebre, però també del conjunt del país, perquè una obra fa paralitzar altres obres per aques-

ta falta de planificació i de fer bé les coses. I mirin que anys n'han tingut, uns i altres, per poder fer un pla de Rodalies i desplegar-lo de manera correcta.

Aquí també hem presentat una esmena al punt 5, que creiem que és molt important, per desplegar la T-mobilitat a tot el territori per tal de fer realitat la integració tarifària de tot el país durant el 2025, en un sistema comú que permeti desplaçaments integrats en àmbits de l'ATM diferents, així com, també, continuar amb les bonificacions de la T-jove i mantenir el compromís de la gratuïtat de la T-16 arreu de Catalunya, una demanda de molta i molta ciutadania.

I el punt número 19, que és exigir al Govern de l'Estat espanyol que quadruplici les vies entre Castelldefels i l'estació de Sants per descongestionar el trànsit ferroviari, amb l'objectiu d'augmentar la capacitat de la xarxa ferroviària, reduir els retards i millorar la qualitat del servei, tant per a passatgers com per al transport de mercaderies. Així, també, que prioritzi l'ampliació a quatre vies dels trams entre Castelldefels i l'estació de Sants per, també, augmentar la capacitat de la xarxa ferroviària, reduint els retards i millorant aquest servei per als passatgers.

I, finalment, han afegit també el punt número 20, que és molt interessant perquè, al final, al que aquí intentem posar el focus és al..., que no entenem, no?, quins problemes es poden generar que no es puguin fer en aquest país dos talls alhora, que no es pugui fer el de Roda i el de l'R3. No hi ha capacitat de gestionar i corregir deficiències que van apareixent en els serveis alternatius als talls? No tenen capacitat comunicativa des de Rodalies? No tenen capacitat de gestió de situacions de saturació per part d'Adif? Falten autobusos per dur a terme els serveis alternatius dels dos talls alhora? Ben bé, què està passant i com pot ser que no puguin posar alternatives sobre la taula.

Nosaltres els n'hi posem davant d'aquest caos que s'està generant. Si el que falten són autobusos, que creïn una flota pública d'autobusos, sigui de qui sigui –de la Generalitat, de Rodalies, de Ferrocarrils–, que pugui dedicar-se a cobrir aquest tipus de serveis alternatius per a talls ferroviaris i, si més no, doncs, per poder facilitar el transport de la ciutadania al llarg del dia.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. El darrer bloc d'esmenes l'ha presentat el Grup Parlamentari de Junts i té la paraula, per defensar-les, la senyora Irene Negre Estorach.

Irene Negre i Estorach

Moltes gràcies, president. Conselleres, diputats i diputades, plataformes ciutadanes de l'àmbit de defensa d'un bon sistema ferroviari... En primer lloc, voldria enviar el meu condol i la força i ànims al País Valencià.

I entrant, ja, en debat, hi ha debats en aquesta cambra que són eterns i que no canvien amb el pas del temps. Busquem culpables, però no cal anar molt lluny. L'infrafinançament que ha patit i que pateix Catalunya fa que tinguem un servei ferroviari indigne i que no ens mereixem. Parlava la diputada socialista de diferents causes o motius. Jo li puc explicar quines són estes causes o motius: és l'espoli fiscal. Són els 22.000 milions d'euros que marxen a Madrid i no tornen, que paguen els catalans.

Els catalans i les catalanes som ciutadans de primera classe pagant impostos, i l'Estat espanyol ens valida el bitllet i ens envia a la bodega amb l'equipatge. Ara, anys tard, volen posar remei a un dels greuges com és l'ample de via europeu, i ho fan amb un pegat, sense planificació i sense previsió, tractant els ciutadans del sud de Catalunya com a ciutadans de tercera. Arribar de l'Ebre a Barcelona ja ens costava prou abans –quasi dos hores i quaranta-cinc minuts amb una mica de sort–, però ara ja és tota una aventura si aconseguim finalment agafar el tren.

Connectar la capital, Barcelona, amb el territori no és un caprici, és una necessitat. Els ebrencs estem farts d'estar oblidats. Per això, des del nostre grup, hem presentat esmenes per tal de demanar a l'Estat espanyol que recuperi de manera per-

manent la parada de l'Euromed a l'estació de l'Aldea, Amposta, Tortosa. També, que s'incorpori un tren llançadora que uneixi Ulldecona amb l'estació de l'Aldea per accedir al servei d'Avant amb diverses freqüències diàries. També defensem i reclamem un tren Avant que amplii les parades diàries per donar resposta a la mobilitat dels ciutadans del sud de Catalunya.

Donarem suport a gairebé tots els punts de la moció, però en alguns ens abstenem o votarem en contra pels motius que explico a continuació. Nosaltres volem un traspàs de Rodalies integral, amb una empresa catalana al capdavant, una empresa solvent –Ferrocarrils de la Generalitat–, amb un traspàs de totes les vies –totes les vies que hi han a Catalunya–, amb la consegüent compensació econòmica.

Les esmenes del PSC posen aigua al vi a tot arreu, però una de les més significatives és l'esmena de la paraula «bilateral» per acords d'investidura. Em permetreu també que em generi escepticisme que qui encapçali les negociacions del traspàs de Rodalies sigui aquell qui va comprar trenta-un trens que no passaven per baix dels túnels. Una errada de 258 milions d'euros. No podem acceptar un traspàs a mitges. Els catalans mereixem el pa sencer, perquè paguem el pa sencer.

Pel que fa al punt de soterrar la línia del Corredor Mediterrani al Vendrell, malgrat que és una proposta a estudiar, nosaltres ens hi abstenem, ja que considerem que la solució no passa per invertir milions d'euros soterrant una línia de mercaderies, sinó per treure la línia de mercaderies de les zones urbanes, evitant així els riscos que comporta el seu pas pels nuclis urbans, tant pel que fa a les mercaderies transportades, així com per les possibles inundacions derivades de les grans pluges que, malauradament, amb el canvi climàtic ja són una realitat. De fet, podem afirmar que ja no és un canvi climàtic, sinó una realitat climàtica.

També volem fer palès que Junts sempre estem d'acord amb més trens, amb més vies, amb més solvència tècnica, que és clau per al bon funcionament del sistema ferroviari.

La moció afirma en el seu punt 19 que en el tram entre Castelldefels i Prat de Llobregat hi ha quatre vies en continu, i la realitat és que aquest tram compta amb dos vies generals i, en determinats punts, amb quatre, qüestió que la CUP ha esmenat i que veiem bé.

Però, malgrat que el text ha estat esmenat per la CUP i des de Junts hi farem suport, la proposta que se'ns presenta necessita ser estudiada tècnicament més a fons, ja que hi ha un calaix físic que fa embut i dificulta poder incrementar les vies a l'estació de Sants. Amb aquestes propostes cal anar sempre de la mà dels tècnics i estudiar totes les possibilitats per escollir la que millor doni resposta a la realitat física actual.

Per acabar, donar-li les gràcies a la diputada Sanz per facilitar les negociacions i acceptar les esmenes de Junts amb la voluntat de millorar el sistema ferroviari català.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la diputada senyora Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Sí; moltes gràcies, president. Bien, nos presenta Esquerra esta moción, que es bastante parecida también a la que hemos debatido en el punto inmediatamente anterior y, por tanto, no quiero andar en ciertas cuestiones que hemos comentado ya desde mi grupo, pero sí que me ha sorprendido..., decía la diputada Sanz, que con esta moción pretenden, entre otras cosas, paliar, ¿no?, o presentar una serie de medidas para paliar a corto plazo los efectos de las obras del Corredor Mediterráneo, especialmente en este tramo que afecta y que está afectando ahora mismo a la provincia de Tarragona por el túnel de Roda de Berà. Claro, la pregunta es: ¿es que acaso ustedes no sabían que estas obras se iban a producir? Porque esto ya estaba previsto,

y aquí no ha hecho nadie absolutamente nada. No ha habido ningún tipo de planificación y, entonces, ahora, aquí, corriendo, tenemos que presentar mociones para ver qué hacemos.

Ustedes sabían perfectamente lo que iban a ocasionar estas obras y cómo iba a afectar al transporte en todo el territorio. Porque, además –y aprovecho también para saludar a las entidades que hoy nos acompañan aquí–, han hecho un trabajo ingente desde estas plataformas para avisar y alertar de lo que iba a pasar. Y aquí todo el mundo ha hecho caso omiso. Y ahora resulta que es: «Oh, no, es que ahora resulta que hay congestión, cuando pasa el tren de Castelldefels hay congestión. No, es que ahora resulta que los autobuses..., los horarios no cuadran.» Pues claro que no cuadran. Es que aquí tenemos problemas que venimos arrastrando desde hace muchos años. Es imposible coordinar un buen servicio entre autobús y tren si, por ejemplo, las balizas de señalización no funcionan, como está pasando.

Entonces, ¿cómo sabe uno dónde está su tren si la baliza que tiene que decir que el tren ha pasado por determinada estación no funciona? Es imposible coordinar así el sistema. Y, claro, ustedes todo lo resuelven con lo mismo: «No, queremos el traspaso.» ¿Pero qué traspaso? Si es que ustedes ya tienen competencias también en Rodalies. Reconocemos que son justas, pero tienen competencias; como, por ejemplo, pues, establecer las frecuencias, o como, por ejemplo, dar información a los usuarios.

¿Usted sabe la frustración de estar en la parada, que el tren no llegue, y que encima haya aquí una grabación que te está diciendo que la salida del tren es inminente y allí no aparece nada en esa vía? Y uno no sabe si irse a su casa, si coger el tren que vuelva, si esperarse allí en la estación... No sabe absolutamente nada, porque ustedes no dan ningún tipo de información. Y se mete uno en los canales..., por ejemplo, pues, redes sociales que gestiona el Govern de la Generalitat, y te dice que el servicio funciona sin ningún tipo de incidencia. ¡Pues menos mal! ¡Pues menos mal que va sin incidencias! Que, insisto, el tren ni está ni se le espera.

Por lo tanto, a mí, la verdad, traspasos..., me preocupa bastante, porque ustedes, más que competencias, lo que tienen son incompetencias, en este sentido –incompetencias.

Decían los señores de Junts..., el señor Vergés ha vuelto a enarbolar el mantra ya manido del «España nos roba y el expolio, etcétera». Según usted, con todo lo que les han robado hubieran hecho cuatro corredores mediterráneos. No uno, ni dos ni tres, cuatro.

¡Pero si ustedes llevan quince años para hacer la línea 9 del metro! ¡Quince años! ¡Que la han inaugurado ya seis veces! Por favor, señor Vergés, ¿iba a hacer usted cuatro corredores mediterráneos? Hagan el favor de ser un poco..., pues, no sé –yo es que no sé cómo decirlo ya–, sensatos, vamos a poner. Porque ustedes llevan cuarenta años gobernando en Cataluña –también Esquerra Republicana, en los últimos años–, o con competencias también en carteras tan importantes como la de economía. ¿Y qué han hecho? No han hecho absolutamente nada.

También ustedes llevan condicionando los últimos presupuestos del Gobierno de España, las últimas investiduras. Los cinco últimos presupuestos han estado en manos de Esquerra Republicana. ¿Ustedes han pedido mejoras para las conexiones ferroviarias? No, no. ¿Usted sabe lo que pidieron, por ejemplo, en uno de ellos? Que, por ejemplo, en Netflix y el resto de plataformas doblaran las películas al catalán. Mire usted qué bien. Ahora, por ejemplo, alguien de Reus o de Tarragona, que tarda más de tres horas en llegar a Barcelona entre autobús y tren, se va a poder ver una trilogía entera de Netflix en catalán en el tren. (*Aplaudiments.*) ¡Es que es una auténtica vergüenza! ¡Es que es una auténtica vergüenza, por favor! Pasa que ustedes no piden lo que tienen que pedir. Y ya está, y no pasa nada. Pero luego no vengan aquí de salvadores y absolutamente todo.

A pesar de esto, y como no puede ser de otra manera, nosotros hacemos una oposición responsable y vamos a votar a favor de muchísimos de los puntos de esta

moción, porque evidentemente los usuarios del tren no tienen la culpa de su incompetencia y de su desfachatez también en muchos casos. Y, por tanto, nosotros vamos a votar a favor de la mayoría de los puntos, especialmente aquellos que hablan de mejorar las conexiones de autobuses, también de aplicar descuentos y abonos a estos viajeros, mejorar la información... También todo el tema..., estamos muy preocupados con todo el tema del tercer carril para las mercancías peligrosas. Creo también que hay que mejorar, evidentemente, las infraestructuras, especialmente también los servicios que hay en Sant Vicenç de Calders.

Y, como le digo, nosotros, evidentemente siempre a favor del ciudadano, siempre a favor del usuario. Pero lo que nos vamos a hacer es comprarles estos mantras que intentan vendernos en cada pleno.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Andrés Bello Sanz.

Andrés Bello Sanz

Gracias, presidente. Señoras *conselleres*, señores diputados, buenos días de nuevo. En este momento, el transporte ferroviario en España –es evidente– es muy deficiente. Y los que usamos el tren lo sufrimos a diario con cancelaciones, retrasos, falta de información o aglomeraciones. Y este caos tiene un responsable: el Gobierno socialista, presidido por Pedro Sánchez, quien en los últimos años ha puesto al frente del ministerio a lo mejor de su equipo: José Luis Ábalos y Óscar Puente. Con estos ministros era fácil prever que, si el servicio ya era malo, iba a empeorar. Y efectivamente, así ha sido.

Pero no olvidemos que la Generalitat de Catalunya también tiene competencias –ya se ha dicho– en el servicio ferroviario de Cercanías. Y algunas de las propuestas que plantea Esquerra Republicana son competencia de la Generalitat, que, recordémoslo, estaba gobernada por este partido hasta hace dos meses. Esquerra Republicana pide, hoy, cosas que hace dos meses no hacía cuando gobernaba. La solución que plantean los separatistas a este caos es el habitual: la transferencia a la Generalitat. Porque se supone que los separatistas tienen un conocimiento profundo del sistema ferroviario y de sus problemas, y podrán solucionarlos todos de golpe.

Pero en la propia moción –y ya se ha comentado– nos dan una muestra del desconocimiento que tiene Esquerra Republicana, que gobernaba hace dos meses y ya pedía la transferencia, de la realidad ferroviaria catalana. Nos dice Esquerra Republicana en su moción: «Actualmente, solo el tramo entre Castelldefels y el Prat de Llobregat cuenta con cuatro vías, hecho que provoca importantes congestiones y retrasos.» Lo último es cierto, las congestiones y retrasos. Pero lo primero no es verdad. A mí, la verdad, me extrañó. He ido a contarlas y..., una y dos. Hay dos vías y no cuatro, como dice Esquerra Republicana. Y cualquiera puede ir a comprobarlo, ¿eh?, cualquiera puede contarlas.

Con este desconocimiento de la realidad, ¿alguien piensa que los trenes funcionarían mejor por el simple hecho de transferirlos a la Generalitat? El único motivo por el que el actual Gobierno de España quiere romper la red ferroviaria nacional es porque se lo exigen los separatistas y así Pedro Sánchez podrá seguir unos meses más en el poder. No hay otro motivo. En ningún momento el Gobierno ha dado ningún argumento técnico por el que vaya a mejorar el servicio. Pero –pero– de lo que sí tenemos la certeza es de que esta cesión de Pedro Sánchez va a suponer mucho más gasto para los contribuyentes.

Pongo unos ejemplos –pongo unos ejemplos. Han creado el alto cargo de comisionado para el traspaso integral de Cercanías. Otro político colocado con un buen sueldo. Van a crear otra empresa pública para gestionar lo que se transfiera. Otro chiringuito donde los socialistas podrán colocar a los suyos, si les queda alguno en

el paro, que ya empiezo a dudarlo. Y la propia *consellera*, aquí presente, nos informó hace un par de semanas de que tenía más de cuarenta personas en la Generalitat trabajando para ese absurdo traspaso. Todos estos caprichos y gastos superfluos se suprimirían cancelando esa transferencia, cosa que desde VOX –lo reiteramos una vez más– garantizamos que haremos en cuanto gobernemos. (*Alguns aplaudiments.*)

Desde VOX somos muy conscientes de que solucionar el caos ferroviario no es fácil. Habrá que asegurar las inversiones comprometidas y si es posible mejorarlas. Hay que, por supuesto, mantener la integridad de la red ferroviaria nacional. Y lo más importante: hay que echar a los socialistas y a sus socios separatistas del Gobierno, poniendo al frente de los servicios públicos a los mejores profesionales y no a los peores políticos.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. I bon dia de nou a tots els diputats, diputades, membres del Govern i aquelles persones que ens acompanyen des de les plataformes activistes. Intentaré no reiterar-me, perquè segurament si fóssim en un ajuntament diríem «fem debat conjunt i després votació separada», però aquí les normes són unes altres i, per tant, intentarem, doncs, parlar de qüestions una mica més concretes.

Deia abans de la situació de la realitat del nostre transport ferroviari. Sabem i coneixem que el tren és i ha de ser la columna vertebral del sistema de transport públic; que en definitiva, deia abans, el tren és el transport del poble. Però quina és avui la realitat del transport ferroviari? La precarietat del servei de Rodalies al que es refereix la moció afecta, és evident, greument a la qualitat de vida de milers de treballadors i treballadores, d'estudiants que depenen del tren per anar a la feina. Aquests retards, aquestes cancel·lacions, generen estrès, generen pèrdua de temps, generen dificultats, en definitiva, per conciliar la vida laboral i la vida familiar. I aquesta situació del servei de Rodalies a Catalunya és, evidentment, insostenible i ha assolit el seu punt més crític amb l'alteració del servei a causa de les obres del túnel de Roda de Berà al Corredor Mediterrani, que han posat a una prova d'esforç la línia de Rodalies Sud.

Però per comprendre aquesta crisi actual de les Rodalies ens hem de remuntar també a una decisió històrica: la prioritització sistemàtica de l'alta velocitat en detriment del transport públic. Això ha estat utilitzat..., aquest transport públic era utilitzat per la majoria treballadora. Doncs el 2017 ja advertíem d'aquesta situació, clamant per la necessitat d'invertir a Rodalies. Tot i això, certs sectors ancorats en visions elitistes només veien la connexió Madrid-Barcelona com una prioritat o, si volen que ho diguem d'una altra manera, la visió elitista que prioritza l'alta velocitat, deixant de banda les necessitats de la majoria, ha portat a la crisi actual de Rodalies. Perquè els defensors de l'alta velocitat que el 2007 només veien la connexió Madrid-Barcelona ara han de fer front a les conseqüències en descobrir l'estat deplorable de Rodalies.

És inadmissible que el trajecte entre Barcelona i València trigui el mateix en tren que en cotxe. És una vergonya que a dia d'avui encara no s'hagi implementat una connexió ferroviària eficient per connectar dos dels pols econòmics més importants del Mediterrani. La infraestructura del Corredor Mediterrani, que és vital, es veu obstaculitzada pels retards de les obres, cosa que impedeix una millora substancial en la connectivitat de la població i el transport de mercaderies.

Per això és imperatiu replantejar el model d'infraestructures a Espanya, superant aquesta visió radial i centralitzada. És una exigència social implantar una xarxa de transports que connecti de manera equilibrada tots els territoris, potenciant les relacions i afavorint el desenvolupament socioeconòmic. La realitat és una mostra clara

de la injustícia territorial que hem patit durant dècades. La concentració d'infraestructures a Madrid ha estat una decisió política arbitrària que ha perjudicat greument altres territoris, però singularment Catalunya.

Estem d'acord, doncs, en la necessitat de transferir la gestió completa de Rodalies a la Generalitat, dotant-la dels recursos necessaris per modernitzar infraestructures i material rodant. El traspàs representa una oportunitat per millorar significativament el servei, demostrant un cop més que els serveis públics de proximitat es gestionen millor des d'aquesta proximitat.

Dir que estem, en termes generals, d'acord amb aquesta moció i, per tant, també amb aquelles esmenes que han vingut a millorar el text, però sobre millorar i reforçar els serveis d'autobusos, sobretot el que dèiem, en la zona de Terres de l'Ebre i de les comarques del Camp de Tarragona, també faríem incidència –i aprofitant que està la consellera– en que no és de rebut que el Vendrell no tingui un bus directe cap a Barcelona, sent com és capital de comarca; és una qüestió que no figura en aquesta moció. I com deia, més enllà d'aquests posicionaments polítics, caldrà veure la concreció que després el Govern tindrà.

I pel que fa al punt sobre la T-mobilitat, la implantació de la T-mobilitat i les tarifes, hem de recordar que s'acosta ja la data límit per definir les tarifes del transport públic a Barcelona i a Catalunya per al 2025. El ministre de Transports ha confirmat que els descomptes generalitzats arribaran donant pas a ajudes, però més focalitzades en col·lectius vulnerables. El Congrés, també fa quinze dies va aprovar, a proposta de Sumar, diferents acords per donar continuïtat a la bonificació i als abonaments únics o unificació de tarifes, però cal recordar que el setanta-dos per cent dels viatges amb transport públic es realitzen amb abonaments bonificats. Si eliminem aquestes subvencions a partir del gener, el cost de la T-usual i la T-jove es duplicarà de la nit al dia. Això impactarà directament en milers d'usuaris i usuàries. Tenint en compte que el que cal és prioritzar l'atracció i la captació de més usuàries als sistemes de transport públic com una estratègia indiscutible per reduir la utilització intensiva del vehicle privat i la disminució d'emissions, aprofitem també per demanar al Govern..., i el que recordàvem és prolongar aquesta reducció de les tarifes fins a finals de 2025. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* I amb això acabo.

Moltes gràcies a tothom.

El president

Gràcies, diputat. I, en darrera instància, té la paraula el Grup Parlamentari Mixt, de la mà de la diputada senyora Rosa Maria Soberana Bonet.

Rosa Maria Soberana Bonet

Bon dia de nou. Senyors d'Esquerra Republicana, Aliança Catalana, al Ple del dia 10 del mes passat, vam fer una proposta de resolució en la qual es demanava una millora en els serveis de Rodalies, en un sentit semblant al que va ser rebutjat pel seu grup, així com també pel de Junts. Sembla ser que per a Esquerra només són vàlides aquelles propostes que provenen del seu grup parlamentari, demostrant que al Parlament no han vingut a obtenir consensos que beneficiïn el conjunt dels ciutadans, sinó a proposar solucions a problemàtiques preexistents que quan governaven van ser incapaços de fer-hi front.

No obstant això, la moció subratlla els problemes que estan patint els usuaris del sistema ferroviari a les comarques del Camp de Tarragona i a les Terres de l'Ebre majoritàriament, especialment com a conseqüència del tall de circulació entre Tarragona i Sant Vicenç de Calders. Els retards, la manca de planificació, la improvisació de Renfe i Adif han tingut un impacte molt negatiu sobre milers de persones, aquestes persones que utilitzen el tren diàriament per anar a treballar o estudiar. Aquesta situació demostra la necessitat de canvis profunds en la gestió del sistema ferroviari per evitar que aquestes incidències es continuïn repetint.

Les decisions sobre la xarxa ferroviària a Catalunya s'han de prendre des de Catalunya, amb una gestió més propera a les necessitats dels usuaris del país. Calen mesures concretes, com ara l'ampliació de línies, la duplicació de freqüències, els trens semidirectes, que contribuïran a la dignificació del servei i a millorar l'experiència dels usuaris.

A més, Aliança Catalana proposa el desplegament de la T-mobilitat, com ja també s'ha dit, i amb tarifes accessibles que cal implementar a tot Catalunya per tal d'aconseguir una integració tarifària completa al territori durant l'any 2025 i reduir els greuges comparatius que existeixen a dia d'avui entre territoris. A més, les bonificacions de la T-jove i també la gratuïtat de la T-16 han de garantir que el transport públic sigui accessible per a la joventut i per a les famílies, fonamentant així l'ús del transport col·lectiu i reduint l'ús del vehicle privat.

Amb relació al foment de la connectivitat territorial, cal començar a traçar l'execució de l'eix Transversal Ferroviari com un projecte clau per a la millora de la connectivitat de les comarques interiors de Catalunya amb la resta del país. Això permetrà una millor integració de les diferents comarques catalanes, reduint les desigualtats territorials i fonamentant un desenvolupament més equilibrat.

Aliança Catalana també proposa i aposta per un transport segur i eficient. Cal segregar el transport de mercaderies del transport de passatgers al Corredor Mediterrani, establint una via per garantir la seguretat de les poblacions afectades i per evitar que els retards dels trens de mercaderies afectin la puntualitat dels trens de passatgers. Aquesta mesura contribuirà a augmentar la seguretat i l'eficiència del sistema ferroviari.

En definitiva, hi votarem a favor. Votarem a favor d'aquesta moció perquè aborda una problemàtica de gran importància per a la ciutadania catalana, per a la qualitat i l'eficiència del sistema ferroviari que tenim en aquests moments.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Raquel Sans Guerra.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, president. Després d'escoltar les diferents intervencions, jo voldria recordar-li al Partit Popular que des del 2010 l'Estat només ha executat el cinquanta per cent de les inversions ferroviàries. Que jo sàpiga, a l'Estat hi ha governat el Partit Popular. Cinquanta per cent, un dèficit de 40.000 milions d'euros en les inversions ferroviàries. I això no ho diem els independentistes, eh?, ho diu Foment. Per tant, suposo que per a vostès és més creïble. Però, clar, venir aquí a defensar que vostès defensen els trens quan hi han desinvertit durant tants anys, doncs, com a mínim em sembla una mica cínic. *(Aplaudiments.)* Ah, i recordar..., els animo, també, als senyors de VOX a que es mirin la puntualitat de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, que potser, gestionant des d'aquí, sí que es fa una miqueta millor: noranta-nou per cent de puntualitat de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya; o sigui, si s'ho volen estudiar..., doncs potser sí que es fa una mica millor.

I respecte a les esmenes, agrair a Junts per Catalunya, a la CUP i també al PSC, malgrat que no hem arribat a un acord en aquestes esmenes..., a vostès, doncs, els corresponia posar aigua al vi i a nosaltres ser el màxim d'exigents possible respecte a aquesta necessitat que tenim; per tant, agrair-los també, malgrat que no hem arribat a un acord, les esmenes presentades. A Junts per Catalunya, per les esmenes, i a la CUP també, perquè entenem que milloren aquesta moció.

I recordar que el traspàs de Rodalies ha estat una prioritat política d'Esquerra Republicana. No n'hi ha prou amb quedar-se amb la diagnosi, no n'hi ha prou amb fer discursos des d'aquest faristol; cal posar-se a treballar perquè les coses passin. I el desplegament dels Mossos d'Esquadra no va ser tot alhora ni a tot arreu. I un

traspàs d'aquestes característiques el que requereix és realisme i, sobretot, molta feina. I això és el que hem vingut a fer Esquerra Republicana.

El president

Gràcies, diputada. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà avui, un cop substanciat el punt 19 de l'ordre del dia.

Se suspèn la sessió, que es reprendrà a la una i cinc.

La sessió se suspèn a tres quarts d'una del migdia i quatre minuts i es reprèn a la una i tretze minuts.

El president

Es reprèn la sessió.

La diputada Sílvia Orriols demana la paraula. Per què demana la paraula?

Sílvia Orriols Serra

Demano la paraula en virtut de l'article 90 del Reglament, atès que considero que la decisió presa pel president d'aquesta cambra de no expulsar el diputat dels Comuns, David Cid, després de dir-me «nazi», banalitzant així en seu parlamentària el règim responsable de l'Holocaust jueu, no s'ajusta a l'article 239 del Reglament, per la qual cosa anunciem que elevarem una queixa a la Comissió de l'Estatut dels Diputats.

Gràcies.

El president

Queda recollida aquesta expressió. La Mesa, en base a l'escrit que vostès han presentat, es reunirà formalment en acabat aquest Ple i, per tant, els traslladarà aquesta resolució. I, efectivament, la Comissió de l'Estatut dels Diputats és el fòrum que la mateixa Mesa ha determinat per tal de substanciar qüestions com aquestes. Però és evident que l'article 239, i especialment el 233..., i el que els demanaria –els el vaig llegir un dia, d'una manera formal i solemne– és que el tinguem constantment present.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques d'habitatge i la defensa de la sobirania i l'autogovern

302-00006/15

Reprenem, doncs, la sessió amb la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques d'habitatge i la defensa de la sobirania i l'autogovern. Presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, per exposar-la, té la paraula l'honorable senyora Ester Capella i Farré.

Ester Capella i Farré

Gràcies, president. El temps...

El president

Ja està.

Ester Capella i Farré

Sí? (*Pausa.*) D'acord.

Molt bon dia a tothom. Gràcies, president. Com no pot ser d'altra manera, doncs, avui també amb el cor i amb el cap al País Valencià.

En la interpellació de fa dues setmanes que li fèiem i li adreçàvem a la consellera Paneque –bon dia, consellers– sobre el dret a l'habitatge, dèiem: «Necessitem un govern que sigui ambiciós. Necessitem un govern que lideri.» Per fer què? Doncs per avançar en la construcció del que ha de ser un dret fonamental, que és l'accés a l'habitatge. I continuo dient el mateix que els hi deia la setmana passada: parlem de l'habitatge sense pensar en la construcció del dret fonamental.

Catalunya té competències exclusives en matèria d'habitatge. Ho diré les vegades que calgui. Això què vol dir? Les competències són les eines que tenim com a govern, que teniu com a govern, per tal de garantir drets i llibertats al conjunt dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya. I, per tant, s'han d'exercir. I s'han d'exercir portant-les al límit, si cal. Perquè, si l'Estat no compleix amb les obligacions que també té, la Generalitat, el Govern, ho ha de fer. I aquest Parlament ho ha de fer. I després ja en parlarem. Perquè és això. I això no vol dir falta de rigor jurídic o no saber el que es pot fer i el que no es pot fer. I vol dir competències exclusives en matèria d'habitatge i competències exclusives en matèria de dret civil.

Per tant, la ciutadania del nostre país no es mereix i no pot seguir esperant que un govern que no se sent interpellat per aquesta ciutadania decideixi o bé regular l'habitatge de lloguer de temporada, o bé el dret d'habitatge, o bé un règim sancionador per a aquells que han trobat la manera, sempre, de no complir la llei. En detriment de qui? Del conjunt dels ciutadans i les ciutadanes, que sí que compleixen.

Per tant, vostès han de decidir quin model, quin model tenen amb relació a l'habitatge. El de sempre? El de que han trobat un espai per a l'especulació pura i dura, que no és un dret? O el de donar cobertura a un dret que és essencial, que és el dret a l'habitatge?

I els acords... Ho recordo: acordar per complir, per continuar acordant, perquè, si no, no hi ha camí per a l'acord. Si en el primer acord ja descarrilem, doncs no hi haurà opcions per continuar acordant. Hi ha un acord d'investidura en el que hi ha unes obligacions. Sobre què? Sobre el paraigua normatiu. Per què? Doncs perquè es pugui fer efectiva la contenció de rendes a Catalunya. I això vol dir regulació del lloguer de temporada, del lloguer d'habitatge; vol dir també un règim sancionador; vol dir posar-hi els mitjans necessaris, i vol dir, també, vigència de la regulació dels habitatges d'ús turístic, que fa tot just un any que va ser aprovada, i vol dir complir amb més coses.

I els hi posàvem una cosa més per fer, perquè és necessari. Hem d'interpellar el conjunt dels ciutadans i ciutadanes, el conjunt de la societat catalana, per com abordem el gran repte que és l'habitatge. «Benvinguts» –els hi deia l'altre dia– «a un discurs que comença a pensar l'habitatge com allò que ens estructura com a ciutadans i ciutadanes.» Si tu no tens un sostre que t'aixoplugui, difícilment et poden dir que tens dret a l'educació, a la salut, a la igualtat, a projectar-te en el futur, perquè és a casa on nosaltres ens projectem també com a persones.

Per tant, també els hi demanem en aquesta moció que ho facin, que ho impulsin en un termini de temps. Impulsar. Mirin, que ho comencin a fer, que comencin a treballar, doncs, aquest pacte nacional per a l'habitatge, perquè ens cal interpellar el conjunt de la ciutadania per fer-ho efectiu.

I ho recordo: acordar per complir, per continuar acordant i perquè hi hagi un camí en el que ens puguem trobar, perquè estem parlant d'un dret que hauria de ser fonamental. I no és un repte que només tingui Catalunya, el té el conjunt de la humanitat en el tema de l'habitatge. Per tant, Catalunya, que hem sigut pioners al llarg de la nostra història, ho hem fet sempre. El dret civil ens ha permès articular una societat que dona resposta als drets, drets individuals que alhora són col·lectius. Un dret individual et permet tenir llibertat per triar. Sense llibertats individuals, no en tindrem, de col·lectives.

Per tant, els hi demano, si us plau, que es mirin cada un dels punts d'aquesta moció, en els que una gran part són part d'aquest acord d'investidura. Perquè si vostès ja comencen incomplint això, doncs, el que els hi deia, difícilment podrem continuar acordant.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Hi ha tres grups que han presentat esmenes. Per poder-les exposar, el primer grup és el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. I té la paraula el diputat senyor Francesc Jesús Becerra.

Francesc Jesús Becerra Ramírez

Bon dia, senyor president. Consellera, diputats i diputades. És la meva primera intervenció en aquest plenari i m'alegra molt que la temàtica sigui el tema d'habitatge. Els hi explicaré la meva trajectòria professional, sobretot en aquest àmbit.

L'habitatge és un dels factors de desigualtat més grans que pot existir. En això estem d'acord. I no només com a desigualtat vista des d'un punt de vista individual, sinó en totes les esferes transversals de la vida. En totes les esferes transversals de la vida implica la salut; la dignitat; l'honor; el fet de fer la unitat familiar, el fet de formar una família; el fet de formar una societat, el fet de crear una societat, un bon veïnatge.

De tot això ens n'hem despreocupat com a administracions públiques, perquè fins al 2007, més o menys, no hi havia aquesta problemàtica; 2006, 2007 i 2008 comença a venir un panorama diferent, per diferents factors. Uns culpabilitzen una sèrie de reformes, uns altres les altres. Nosaltres també ens afegim a això de la liberalització del sòl que hi va haver tant flagrant. Però en tota aquella època –2007, 2008, 2009–, fins al dia d'avui, es va anar fent una sèrie de decrets d'urgència que entenc que, dins de tot el panorama o tot el caos que pot implicar ordenar el tema de l'habitatge, s'anava a la immediatesa o s'anava a resoldre allò més urgent. Felicito moltes eines que ens han servit a tots els professionals que tocàvem aquesta temàtica d'habitatge, perquè ens han servit, a vegades, per buscar solucions a famílies concretes, no?

En aquest sentit, nosaltres ara, des del grup PSC, creiem que tota aquesta matèria, abordada d'una forma –i no s'ho prenguin com a crítica– desordenada i d'una forma..., sense cap línia cap a on seguir..., creiem que això s'ha de canviar. S'ha de canviar i vertebrar un conjunt de mesures i vertebrar un conjunt de línies d'actuacions que el Govern ja ha començat a iniciar, i que hauríem d'intentar, els diputats, treure aquest *traje* o aquest esperit polític de buscar la versió política des del punt de vista cadascú del seu escó, i intentar impulsar un gran pacte nacional per a l'habitatge conjunt, en el que tinguem aquest prisma d'ordre en el tema de l'habitatge. No un ordre vist des del punt de vista d'alguns grups jeràrquics, o ordre en el sentit desnonar tot-hom sense atendre cap necessitat. No, aquest punt de vista d'ordre no. Un ordre més fraternal, més col·laboratiu, més associatiu, més de buscar solucions conjuntes.

Llavors, en aquest sentit, el Govern porta molt poc temps, i ja va sentint, tots els diputats i diputades, el conjunt de mesures que es van expressar en aquesta sala pel Govern. Algunes d'elles podeu comprovar que realment són reflex claríssim de l'acord pres amb els grups que van donar suport a la investidura. Aquestes mesures ja van encaminades en aquest sentit. Inclús ahir el conseller de Justícia va encaminar que en el dret civil català també hi haurà una defensa i una situació de situar el dret civil català en el centre, també, en aquest mandat que vindrà. I, per tant, estem en una situació d'intentar ordenar i actuar en totes les esferes, no?

Llavors, per acabar, entrant en les esmenes, la diferència simplement que ens separa és pràcticament dos o tres aspectes. Quan vostè ens demana urgència, nosaltres li diem «lleï d'acompanyament de pressupostos», perquè és l'eina més urgent que..., en vuit setmanes s'acabarà l'any, no? Quan vostè ens demana ser valents, nosaltres li diem «respecte al marc competencial i respecte al marc legal».

Però fora d'aquests aspectes, que són dos o tres, podrà comprovar que ens abstenim en alguns punts, n'aprovem a favor molts, i no li votem en contra cap. I, per tant, aquesta matèria la prenem nosaltres molt seriosament perquè sigui la legislatura, com diuen Comuns, del mandat d'habitatge.

Gràcies a tots els diputats.

El president

Gràcies, senyor diputat. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari de Comuns, té la paraula el diputat senyor David Cid Colomer.

David Cid Colomer

Gràcies, president. Mirin, nosaltres ho hem dit per activa i per passiva: creiem que el principal problema que té aquest país és l'accés al dret a l'habitatge, on moltíssima gent no pot pagar el seu habitatge, té dificultats per pagar el lloguer, té dificultats per pagar la hipoteca, no pot marxar de casa. I, per tant, òbviament, per nosaltres –ho hem dit per activa i per passiva–, aquesta ha de ser la legislatura de l'habitatge. Nosaltres avui hem presentat una moció –Esquerra Republicana també en presentarà una altra–, però evidentment, i des de la voluntat també d'arribar a acords i d'impulsar aquest pacte nacional d'habitatge, crec que també cal abordar, evidentment, el que és l'accés al dret a l'habitatge des d'una òptica molt clara. I aquí només hi han dues possibilitats: o l'accés a l'habitatge i el dret a l'habitatge és un dret –per cert, reconegut formalment a la Constitució i, en aquest cas, també a l'Estatut–, o és un valor de mercat, o és un actiu per poder fer negoci.

I aquí clarament crec que hi han dues aproximacions. I jo crec que legítimament..., Junts per Catalunya pot decidir legítimament, per exemple, o altres grups de la cambra poden decidir que no, que l'habitatge és un actiu de mercat i que es pot fer negoci. Però diguin-ho obertament. És a dir, a mi aquests debats que es fan amb subterfugis... No ens enganyem. Ja els hi vaig dir també en el debat de política general. Vostès van votar inicialment –i, en aquest cas, Junts per Catalunya al costat del PP i VOX– en contra de la regulació del lloguer de temporada, perquè vostès defensen determinats interessos. I tinguem el debat, no per un debat competencial. La prova més evident és que han hagut de rectificar. Perquè és tan gros el que està passant, evidentment, amb l'accés al dret a l'habitatge, que era insostenible la posició que vostès van mantenir, en aquest cas, al Congrés. Benvinguts siguin.

I, mirin, jo crec que hi ha coses..., abans també li deia a la diputada Freixa –l'hi deia en privat i ho dic aquí també– que el subterfugis arriben fins a nivells... Avui vostès han encunyat, en aquest Parlament, una frase que m'ha semblat increïble, «petits grans tenidors». O sigui, el següent serà «lloguer fix de temporada». Tot a la vegada. Escoltin, mirin, jo crec que cal parlar les coses pel seu nom i cal dir les coses pel seu nom. I, evidentment, hem de fer tot el que estigui al nostre abast. S'ha de modificar la llei d'arrendaments urbans a nivell de l'Estat –i ho dic: celebro la seva rectificació– i hem d'intentar aprofitar tot el nostre autogovern per poder posar límits, evidentment, al que crec que és frau de llei. Perquè aquí tothom s'omple molt la boca de que les lleis s'han de respectar. De fet, algunes s'escandalitzen quan diem que volem un cos d'inspectors simplement per complir la llei. O sigui, hi ha partits que, evidentment..., que la llei és sacrosanta. Ai Mas, ai las!

Sí, la llei és sacrosanta fins que toca els interessos de la classe que vostès defensen, que bàsicament és de la gent rendista que s'està «forrant», en aquest cas, amb l'accés al dret a l'habitatge. I això és així de clar. Perquè, mirin –els hi vaig dir també–: el seixanta-tres per cent del lloguer, en aquest cas, a la ciutat de Barcelona ara és lloguer de temporada –el seixanta-tres. I això és frau de llei. El cinquanta-tres per cent a Girona és lloguer de temporada, i a Tarragona el quaranta-vuit per cent. Al final, escolti, vostès creuen que el seixanta-tres per cent de la gent que vol llogar un habitatge a Barcelona està aquí, com deia, que..., no? «No, és que això són els *expats*.» Bé, no. No. No tenim un seixanta-tres per cent de la població a Barcelona, o, en aquest cas, que vulgui llogar un habitatge a Barcelona que siguin *expats*.

I, clar, quan es parla de petits grans tenidors, la meua pregunta és..., per exemple, deu habitatges –deu habitatges. Hi han quaranta mil habitatges, en aquest cas, dels 500.000 de lloguer, que estan en mans de persones que en tenen deu com a mínim. Clar, un es pregunta: si el lloguer mitjà, en aquest cas, a Catalunya és de 820 euros, això vol dir que aquesta gent està guanyant 96.000 euros a l'any –96.000 euros a l'any. Això és una àvia..., per acabar de completar la pensió, 96.000 euros a l'any? Vostès saben lo que guanya la gent a Catalunya? Vostès saben exactament quin és el salari mitjà a Catalunya? Són trenta mil euros. I vostès estan dient... Bruts, eh?, no

em facin la trampa –bruts. Vostès estan dient que una persona que té deu habitatges i que ha llogat la seva «vivenda»...? Ja els hi dic, estic agafant només el preu mitjà de l'habitatge de lloguer a Catalunya. Quasi cent mil euros a l'any..., vostès creuen que no està fent negoci amb l'accés a l'habitatge? Les coses, no?... no ho sé. Jo no sé si vostès creuen que, en aquest cas, la gent lliga els gossos amb llonganisses a Catalunya i, per tant, tenim..., tota la gent de Catalunya està cobrant cent mil euros a l'any.

Per tant, jo crec que cal ser molt clar amb el que tenim al davant. Mirin, i això (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), bàsicament –acabo, president– és el que hem de decidir: o l'habitatge és un dret o l'habitatge és un actiu de mercat. I jo crec que, en aquest cas, Junts per Catalunya, el PP i VOX ja fa temps que han triat. És un bé de mercat per a vostès.

El president

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada senyora Maria Àngels Planas Crous.

M. Àngels Planas i Crous

Bé; moltes gràcies, president. Consellera, consellers, diputats, diputades... Esquerra avui ens presenta una moció sobre l'habitatge. Algunes de les seves propostes no les veiem ben enfocades. De fet, al que es limiten és a recollir bona part de les mesures que el Govern socialista ja ha anunciat que tenia intenció de fer. En alguns aspectes, fins i tot les fa més tèbies, com quan el Govern d'Illa proposa augmentar amb cinquanta mil habitatges el parc públic de lloguer assequible, però tot seguit ho dilueixen quan concreta que només la meitat d'aquests habitatges siguin de titularitat o gestió pública.

Mirin, la situació de l'habitatge del nostre país és dramàtica. Actualment, és un dels principals reptes que han d'afrontar les administracions, i reclama mesures urgents, valentes i decidides, amb solucions que contribueixin des d'ara mateix a resoldre un problema que treu molta son a moltíssimes famílies: joves que no es poden emancipar ni llogant ni comprant un habitatge; famílies que no compten amb un habitatge digne; estudiants i treballadors que no troben habitatge i, si el troben, a uns preus desorbitats.

Des de Junts som conscients que l'habitatge s'ha convertit en un autèntic maldecap per a tots ells. La resposta que la política ha de donar davant la manca d'habitatge no ha de ser feta de pedaçs ni tampoc de modificacions que acabin complicant i dificultant encara més l'accés a l'habitatge. Els intents de regulació del control dels preus de la demanda, la *ley de la vivienda* de l'Estat –a la que, per cert, vostès, senyors d'Esquerra, hi varen donar suport–, en comptes de reduir la desigualtat i facilitar-ne l'accés, el que ha provocat és una inseguretat jurídica en el mercat. I això en què es tradueix? Doncs en menys oferta de lloguer i, conseqüentment, han augmentat encara més les dificultats per poder-hi accedir.

Cal virar cent vuitanta graus les polítiques que s'han estat fent fins ara. Ja n'hi ha prou d'anar improvisant. S'ha de deixar de traslladar tota la responsabilitat de les polítiques públiques de lloguer d'habitatge als propietaris. Deixin de mirar el sector privat com a problema, perquè són part de la solució. Han perdut molt temps marejant la perdiu amb un excés de regulació; per cert, molt ineficaç. Des de Junts creiem que ja és hora de tornar a posar seny. Ja sabem quina és la fórmula per a garantir l'accés a l'habitatge –de fet, és la que fa anys que està fent Europa–: és proveir-se d'un ampli parc públic d'habitatge. Perquè és amb el parc públic que els governs fan les seves polítiques públiques. Com podem fer-les des de Catalunya si el nostre parc públic d'habitatge no arriba a un escàs 1,5 per cent? Els recordo que la mitjana a Europa és d'un nou per cent.

Per això el que cal ara és impulsar la col·laboració publicoprivada per ampliar el parc d'habitatge, tant el públic com el privat; assegurar que tot l'habitatge públic mantingui el caràcter de públic i de perpetuïtat; reduir l'excés de burocràcia

que frena les noves promocions d'habitatge. L'Administració ha de vetllar per un urbanisme àgil i per la simplificació administrativa de planejaments i els tràmits de gestió urbanística, i també l'obtenció de llicències. Cal potenciar totes les administracions, especialment els ajuntaments, perquè mobilitzin tot el sòl patrimonial per tal de poder contribuir a fer habitatges. Exercir també aquests mecanismes de tan-teig i de retracte. Comptar amb els immobles de la Sareb. Junts ja ho hem reclamat a l'Estat moltíssimes vegades; en moltíssimes ocasions els hi hem demanat que posin a disposició dels municipis –i també de la Generalitat– tots aquests sòls residencials que són titularitat de la Sareb. Ara que els socialistes governen aquí i allà, ja no hi ha excuses perquè més dels tretze mil habitatges i quasi els tres mil sòls de titularitat de la Sareb es posin a disposició de les administracions catalanes. I defensem, evidentment, no deixar-nos envair les competències pròpies i, per tant, proposem regular des de Catalunya el lloguer temporal, les llars compartides, l'habitatge d'ús turístic i no pas fer-ho des de Madrid.

El dèficit estructural que patim en matèria d'habitatge no es resol en un dia. És una tasca que ens cal abordar des de maximalismes, amb eficiència, i sent conscients que requereix la implicació i el consens de nombrosos agents d'un sector que reclama abordar la seva activitat amb seguretat jurídica. Ara cal afrontar-ho amb una mirada àmplia i rigorosa, perquè les polítiques d'habitatge que impulsem avui cimentaran el benestar de la nostra societat en les properes dècades.

Per acabar, dir que votarem a favor d'alguns punts, i dels que hem fet esmenes, que, per cert, no hem tingut cap resposta per part d'Esquerra, els votarem en contra. Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en primer lloc, pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la diputada senyora Àngels Esteller Ruedas.

Àngels Esteller Ruedas

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats... Senyora Capella, ja he dit en la primera intervenció que hem substanciat abans que pel Partit Popular..., compartim aquest greu problema que hi ha a Catalunya d'accés a l'habitatge, i a més a més som molt conscients que hi ha moltes famílies que no poden accedir a un habitatge. Però no només les famílies més vulnerables, que tenen el dret, per descomptat, d'accedir a un habitatge social, sinó també les famílies amb rendes mitjanes, que han de cedir l'habitatge a un mercat de lloguer lliure, de mercat. I, per tant, des d'aquesta perspectiva, les seves polítiques són les que han enfonsat aquest mercat, per la qual cosa aquestes persones no hi poden accedir. Per tant, nosaltres, des d'aquesta perspectiva, li diem que reconeixem els problemes, però vostès són els causants també d'aquests problemes. Igual que el Govern d'Espanya, no?, el Partit Socialista, a l'hora de poder aprovar aquesta llei de *vivienda* que ha condicionat i ha intervingut en el mercat d'una manera tan, tan, tan dràstica, que l'ha enfonsat. Per tant, des d'aquesta visió i des d'aquesta perspectiva, nosaltres valorem aquest problema.

Per altra banda, vostè ha parlat del dret d'accés a l'habitatge. Està regulat en la Constitució, vull dir, no fa falta que des de Catalunya –i a més a més, no tenim competència per fer-ho– li donem contingut a aquest dret. Està a l'article 47 de la Constitució i vostè sap molt bé que no és un dret fonamental. Està regulat en el capítol III i, per tant, aquí queda subjecte a les polítiques econòmiques i socials de l'Estat, que són les que han de proveir i garantir i donar contingut a aquest dret. Per tant, no és un dret fonamental.

Dit això, és cert que té una connotació social molt important i, per tant, no la menystenim, sinó tot el contrari. Creiem que el que s'ha de fer són polítiques públiques favorables per generar un marc normatiu que garanteixi l'accés a l'habitatge en les diferents tipologies, en els diferents sectors i els diferents àmbits. Per tant, això

requereix flexibilitat i no l'intervencionisme que estan vostès fent, que estan enfonsant el que és tot el mercat privat. Per tant, des d'aquesta perspectiva, nosaltres considerem que és l'Administració la que ha de respondre. El problema sempre és: i qui garanteix aquest dret? L'Administració.

Escolti'm, el Tribunal Constitucional, en la sentència del 8 d'octubre, també els hi va dir això: no pots carregar a la iniciativa privada la responsabilitat de l'Administració. És molt còmode. Vostè parlava: «Vint mil lloguers socials hem creat, o s'han creat gràcies a la llei d'habitatge.» Escolti'm, però l'han sufragat els privats i amb costos molt elevats. Això ho ha de fer l'Administració, és la seva responsabilitat. Llavors, demostren una gran incompetència a l'hora de no fer-ho i carregar al sector privat la seva funció. Perquè la persona privada, a l'hora de posar el pis a lloguer, ja compleix una funció social, no ha de fer i assumir uns costos que no li corresponen. I aquí l'Administració ha de garantir l'equilibri entre drets i deures entre llogaters i inquilins..., entre propietaris i inquilins. El que no pot ser –el que no pot ser– és que el desequilibri d'aquests drets perjudiqui el propietari, que s'hi intervé dient-li el que s'ha de fer. Llavors, aquesta falta de seguretat jurídica el que fa és que moltes persones retirin el pis de lloguer del mercat.

I perjudica les classes mitjanes i els joves, perquè un altre excés d'intervencionisme és generar la capacitat o la condició de vulnerable a qui cobra menys de 1.800 euros. Què està passant? Que ningú lloga un pis a qui cobra 1.800 euros o menys. Per què? Perquè queda absolutament indefens davant d'un impagament. I estan vostès expulsant, amb aquesta regulació i aquestes lleis, el que és les persones, en aquest cas, del mercat de lloguer. Què hem de fer? Ja ho hem dit abans: equilibrar, comptar amb la iniciativa privada, afavorir que hi hagi un marc de seguretat jurídica per a tots i que tothom tingui els seus drets i els seus deures equilibrats a l'hora d'un contracte. I això és la clau del que s'ha de fer.

Per altra banda, des de l'àmbit de la construcció. S'ha enfonsat la construcció a Catalunya amb la reserva del trenta o quaranta per cent que ara exigeix la llei de *vivienda*. Aquesta construcció s'ha enfonsat. A Barcelona, en vuit anys, només seixanta pisos. Llavors, quantes vegades i què ha de passar perquè reconeguim aquest error? Aquest error està tenint unes conseqüències molt negatives en els barcelonins i també en la resta de catalans, que no poden accedir a un mercat perquè està tot enfonsat i la construcció està totalment limitada.

I jo deia, i a més ho dic: escolti'm, és igual tenir un pis, que dos, que tres, que quatre. Per què van criminalitzant el propietari? Per què? Quin problema hi ha? El propietari ha de tenir la seva propietat privada garantida i, a més, és una economia de mercat. I, llavors, el que no pot ser és criminalitzar el propietari pel fet de que tingui un pis o dos o tres. Escolti'm, doncs benvinguts siguin, i tots ells posats en el mercat de lloguer perquè la gent pugui accedir-hi. Enfonsen el propietari i enfonsen el que vol llogar un pis que no té. Aquesta és la gran incongruència i el gran desajust.

Per tant, des del Grup Popular tenim un model per a la «vivienda», un model que garanteix un marc estable que afavoreix el que és l'oferta i la demanda, que l'equilibra i que la compensa per, avui, totes les qüestions que he dit.

I, després, també una altra cosa, senyora Capella.

El president

Ha d'anar acabant, diputada.

Àngels Esteller Ruedas

Ara, intervenir el que és el lloguer temporal és un gran error. Ara volen enfonsar també el lloguer temporal. I una ciutat –Catalunya també– ha de tenir tipologies de lloguer diferents. No es pot perseguir tampoc el turístic. Per què? Perquè també ha de tenir aquesta tipologia. Ha de tenir la tipologia de temporal. Hi han diverses necessitats i el que no poden és criminalitzar els uns i els altres. L'únic culpable són

les polítiques que intervenen el mercat que vostès defensen, igual que les defensen els Comuns...

El president

Acabi, senyora diputada.

Àngels Esteller Ruedas

...i ara lamentem que el Partit Socialista també ho faci. Per tant, des del Grup Popular estem en contra d'aquestes polítiques... *(El president retira l'ús del micròfon a l'oradora i aquesta continua parlant uns moments.)*

El president

Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula la diputada senyora Mónica Lora Cisquer.

Mónica Lora Cisquer

Bé; bon dia, diputada Capella. Bé, és cert que Catalunya pateix una greu emergència habitacional, però el que vostès ens proposen avui en aquesta moció no és més que imposar normes, més ideologia i també més asfíxia cap als catalans. Ens proposen un pacte nacional pel dret a l'habitatge per seguir amb el seu sectarisme buit de coherència i sense cap mena de rigor i de fonament, i el que és pitjor és que després ni tan sols s'executa.

Després, volen recuperar el Decret llei 6/2024, del 24 d'abril, per sancionar els propietaris i crear un nou dret de tanteig i retracte a favor de la Generalitat de Catalunya en habitatges que estiguin en el mercat residencial que vostès anomenen «tensionats», quedant en mans de la pròpia Generalitat de Catalunya la decisió de quins són o no són els municipis declarats tensionats. I, en aquest sentit, doncs fan com un Juan Palomo, no?, *yo me lo guiso y yo me lo como*.

També ens proposen una llei catalana d'arrendaments urbans, perquè volen tenir el control absolut de tot, i del preu dels lloguers, en perjudici dels propietaris. I, en aquest sentit, hem de recordar que ja tenim la LAU, que és la *ley de arrendamientos urbanos* a nivell nacional. I, en aquest sentit, també hem de recordar que Catalunya no té competències per regular els arrendaments urbans o imposar índexs de referència per fixar el preu del lloguer. I això és una cosa que vostè, senyora Capella, sap molt bé.

Després ens trobem que cap de les seves propostes resol realment l'emergència habitacional. De fet, trobem que cal anar a l'arrel del problema, que és la falta de coordinació entre les polítiques de les diferents comunitats autònomes i també de l'Estat, que no tenen cap mena de coordinació, i també els equivocats plantejaments de les normatives.

A més, en aquesta moció ignoren un detall que considerem que és clau, no?: qui és el responsable d'aquesta situació que vivim? Qui és el responsable o, almenys, que amb la seva participació política ha fet que els catalans tinguin problemes d'accés a l'habitatge a Catalunya? Perquè, clar, és que em trobo que molts de vostès ara s'amaguen, passant ja des del Partit Socialista, des d'Esquerra Republicana, des de Junts i també En Comú Podem. A vegades el Govern, a vegades de comparsa, però sempre responsables, i més en polítiques d'habitatge.

I ara, diputada Capella, anem a les dades, perquè les xifres no menteixen. Però vostès, des d'Esquerra Republicana, sí que menteixen, i vostè avui està mentint. Miri, els darrers deu anys, només un tretze per cent dels habitatges construïts ha estat de protecció oficial. Estem parlant de 16.112 habitatges, quan el que necessitem almenys són 25.000 habitatges anuals. I ara ens trobem, doncs, que em ve amb aquesta moció i, clar, a mi m'agradaria preguntar-l'hi, perquè fa ben poc que vostè va sortir del Govern de la Generalitat: i què ha fet realment per canviar aquesta situació? On queda el seu compromís amb els més vulnerables, quan vostè portava les polítiques d'habitatge aquí a Catalunya?

Miri, els catalans no necessiten més excuses; de fet, necessiten respostes, necessiten accions, necessiten coses que siguin palpables i que realment es pugui garantir l'accés a l'habitatge. El pacte entre Salvador Illa i Esquerra Republicana és un intent desesperat de tapar precisament els forats que vostès mateixos han creat durant tots aquests últims anys. Ara prometen construir cinquanta mil habitatges públics a Catalunya fins a l'any 2030, un anunci que, sí, s'ha de reconèixer que és un anunci impactant, sobretot parlant en termes de propaganda política. Però aquest compromís no cobreix ni de lluny les necessitats reals de la nostra regió.

Mirin, inclús el seu propi pla territorial sectorial de l'habitatge reconeix que necessitem almenys 25.000 habitatges anuals per atendre la demanda actual, i això vol dir que en tan sols set anys haurien de construir més de 175.000 habitatges, i el seu acord no arriba ni tan sols al trenta per cent d'aquesta xifra.

Per tant, deixin de vendre fum i d'enganyar la gent, perquè Catalunya no aguanta més. Els catalans ja no suporten més els seus deliris normatius i les imposicions ideològiques. I el que han de fer, d'una vegada per totes, és que hi hagin polítiques que incentivin la inversió, que no s'espanti la inversió, com, per exemple, polítiques del trenta per cent, que el que estan fent és que els operadors privats se'n vagin d'aquells municipis, i necessitem que s'inverteixi més i s'ajudi també els operadors privats perquè pugui haver-hi inversió i pugui haver-hi més oferta. I també seguretat jurídica, reduir impostos, simplificar tràmits. I aquest és el camí per guanyar prosperitat i que els catalans doncs en siguin beneficiats i puguin tenir realment accés a un habitatge.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Seria el torn ara del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra. I té la paraula la diputada Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Bona tarda. Jo haig de dir que se'm glaça l'ànima d'escoltar la dreta parlant de seguretat, quan aquesta setmana no havíem ni enterrat els nostres morts al País Valencià i a Barcelona estava sonant l'alarma mentre s'executava un desnonament. A veure si ubiquem una mica què vol dir seguretat, que a mi no em sona encara que cap rendista s'hagi quedat fora de casa seva en un moment de temporal.

A partir d'aquí, la qüestió de l'habitatge. Tot el tema de l'habitatge no és ni una qüestió ni un problema; és un conflicte. Vivim en una època de conflictes; n'hi ha de major escala, n'hi ha de menor escala, n'hi ha de més físics i n'hi ha que transcorren en silenci. I aquest transcorre en silenci. I transcorre en el silenci de quan ja no saps quan vencerà el lloguer; transcorre en el silenci de cada matí revisant el mòbil a veure quin pis et pots pagar; transcorre en el silenci de les nits d'insomni, quan la gent ja no pot pensar el seu futur perquè no sap on estarà vivint al cap de cinc anys. I hi ha un conflicte que s'està jugant a Girona i s'està jugant a Barcelona i a totes les capitals d'aquest país; és un conflicte que s'està jugant metre a metre, pis a pis, habitació a habitació i barri a barri. I és un conflicte –i no ho amagarem–..., l'estem perdent. Estem perdent Barcelona i estem perdent tot el país. I aquest conflicte no l'hem declarat nosaltres. Per això no té gaire sentit apellar a la confraternitat dels rendistes i d'aquest sis per cent.

De la mateixa manera que, en el treball, la dreta pacta amb la patronal –i només pacta amb la patronal, i ho hem vist en cada reforma laboral–, quan abordem el conflicte de l'habitatge, hauríem d'escoltar la gent que lloga, la gent que intenta comprar un pis, la gent que intenta maldar per viure i que no viu de les paguetes i del treball de la resta. Aquest conflicte l'han declarat ells apujant els lloguers tres vegades més que el nostre salari. L'han declarat ells trinxant els pisos, amb la confraternitat, precisament, d'alguns grups que hi ha en aquesta sala, per poder cobrar tres vegades més. L'han declarat ells acaparant els pisos, convertint cada llar en un pis turístic, cada bloc de pisos, en un hotel encobert. L'han declarat ells quan a barris com l'Eixample tenim tres places turístiques legals per cada quatre veïns. L'han declarat

ells quan tenim tres desnonaments de mitjana diaris. És un conflicte i és una catàstrofe estar perdent. I no hi ha un altre nom per abordar el fet que cada deu dies de mitjana hi hagi un intent de suïcidi a Barcelona per la qüestió dels desnonaments. Si això és seguretat, que baixi Déu i que ho vegi.

Perquè aquest conflicte té els seus estandards: «Le informamos que venderemos la finca en un mes.» «Alquiler temporal: solo once meses.» Petit gran tenidor. És un conflicte, i ells han anomenat els seus portaveus: Joan Clos, exalcalde i exministre, després president d'Asval, patronal immobiliària; Pardo de Vera, exsecretària de l'Estat, després presidenta d'Asval; Marian Muro, exdirectora general de Turisme, CEO d'Apartur. És un conflicte i està claríssim que ells tenen els seus aliats, perquè entre els 350 diputats del Congreso s'acumulen 615 pisos. Perquè el pare Aznar fa la llei i el fill d'Aznar recull els beneficis. Perquè Junts no té cap problema en votar al costat de l'extrema dreta contra la regulació del lloguer de temporada i d'habitatges. Perquè la mesura estrella del PSOE és regalar 200 milions als rendistes. Perquè aquí, en comptes de tocar els habitatges buits dels voltors, estem parlant de que en vint anys tinguem un quinze per cent de l'habitatge assequible. Perquè la ministra del Congreso de l'Habitatge ens diu que si tenim dret a viure a les nostres ciutats és perquè servim *un vino y un espeto* als turistes, i que, davant dels voltors, demanem solidaritat. Doncs mirin, jo conec pràcticament tothom que viu de lloguer i encara no em consta que ens hagin abaixat el pis a ningú per solidaritat.

I si hi ha un conflicte hem d'estar a l'alçada. Els conflictes no es gestionen, els conflictes s'encaren. I no ho taparem. I la CUP no taparem aquesta qüestió, perquè ja vam veure com es tancaven les fàbriques i ens enviaven a tothom a treballar pel turisme. Perquè ja vam veure com entregaven les nostres cases als bancs que s'havien rescatat amb els nostres impostos. I ara ja no només estem perdent casa nostra; ara estem perdent la possibilitat de dir-li mai a algun lloc «casa nostra» durant més de set anys. Perquè, no s'equivoquin, això no és un problema de la gent jove, això no és un problema ni tan sols de la gent que viu de lloguer; això és un problema de tot el país, de tota la gent que no vol que la gent que estima no sàpiga on viurà i que no vol que el seu país es vagi venent peça a peça, pis a pis, metre quadrat a metre quadrat, als fons voltor.

Així que, si tenim competències, com s'ha dit, en matèria exclusiva d'habitatge, lo que no pot ser és que estiguem parlant de demanar-li al Govern de l'Estat que estudiï la possibilitat de com fem que l'habitatge es desmercantilitzi. Catalunya ha sigut pionera en aquest sentit. Nosaltres considerem que hi ha hagut molt bones polítiques que s'han fet aquí, però cal anar més enllà. Cal anar sempre més enllà, perquè la llei no hauria d'estar mai per sobre de cap dret. I està bé que es comenci des de ja, perquè cal, però no basta amb que no es puguin llogar els pisos a trossos pel triple de preu; perquè cal, però no basta amb construir habitatge públic quan tenim moltíssims pisos que no estan fent la funció que era, que és la de ser una llar per a la gent que és d'aquí; perquè cal, però no basta amb aturar la pujada dels lloguers, perquè ara mateix l'índex del mercat ja és una barbaritat. És impossible que la gent treballadora, avui, pugui estalviar un euro. És impossible que puguem dir-li algun dia a algun lloc «casa meva» de veritat.

I cal regular abaixar el preu del lloguer dràsticament. Caldrà recuperar els pisos en mans dels fons voltors i del capital estranger. Caldrà desmercantilitzar l'habitatge i, per tant, caldrà fer política i caldrà fer-la des d'aquí, no demanant-la a un altre govern que ja hem vist el que fa. Caldrà fer política, perquè precisament això és la diferència que es dirimeix entre els privilegis d'uns quants i els drets de tothom. I precisament hi ha tota una banda d'aquest Parlament que ho té claríssim.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Seria ara el torn del Grup Mixt, i té la paraula la diputada Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

La manca d'habitatge és un problema generalitzat a Catalunya, un problema que deriva de les polítiques forassenyades dels darrers anys. No poden obrir les portes del país de bat a bat i esperar que l'arribada anual de 110.000 estrangers no trasbalsi o tensioni el parc d'habitatge. No poden pretendre que la regularització massiva d'immigrants ilegals, en comptes de la seva expulsió immediata, no tingui afectacions greus en tots els àmbits, també en aquest. Tripartits i governs processistes no només no han construït habitatge públic, sinó que amb prou feines han exercit el dret de tempteig i retracte.

Per què volen més habitatge de protecció oficial? Per desafectar-lo i permetre l'especulació un cop liquidada la hipoteca? Per fomentar guetos i contracomunitats que demà ens disputin el domini cultural, ètic, polític i demogràfic de la nostra terra? Si no es modifiquen les bases d'adjudicació, els immigrants sempre tindran preferència per accedir-hi, perquè és cert que no es demana la nacionalitat, però també és cert que tenen preferència les unitats familiars amb menors d'edat a on treballa només un dels progenitors i ben pocs catalans compleixen amb aquest escenari.

Per què hem de construir cinquanta mil pisos nous quan els barris vells de mig país cauen a trossos? Per què no es poden invertir aquests diners en la rehabilitació de pisos ja existents, resolent així dos dels grans problemes amb què topem els batlles de tot Catalunya? Per què encetar nous terrenys quan podem refer nuclis històrics?

Aliança Catalana no és partidària de regular el preu dels lloguers, perquè està àmpliament demostrat que aquesta incursió de l'Administració en el que és o hauria de ser un contracte estrictament privat sols genera reticències en els propietaris i, per tant, redueix l'oferta de pisos, contribuint a engruixir encara més l'emergència habitacional que teòricament volem solucionar.

Votarem en contra d'aquesta moció perquè aquest elevat grau d'intervencionisme genera inseguretat jurídica als propietaris, afecta negativament els mercats i agreuja els problemes estructurals que ja té el sector de l'habitatge.

La vicepresidenta primera

Gràcies. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té ara la paraula la diputada Ester Capella i Farré. Disposa de dos minuts per pronunciar-se sobre les esmenes.

Ester Capella i Farré

Gràcies, vicepresidenta. Gràcies als diputats i diputades que han intervingut. Per tornar a centrar el debat: hi ha dos models molt diferents. Aquells que treballem i treballarem intensivament i totes les hores del dia perquè el dret a l'habitatge esdevingui un dret fonamental, superant els textos legals i la interpretació. Algú al·ludia a la Constitució espanyola. Escolti'm, article 47.9.3, la funció social de la propietat, la definició de la funció social. El dret de propietat no és el dret dels romans, com miraven la propietat els romans, i alguns encara estan en l'època dels romans.

Per tant, hi ha dos models diferents: sostreure l'habitatge de la lògica especulativa del mercat..., que no vol dir obtenir beneficis sobre allò que tu tens, que és diferent. L'especulació no és un dret. Els beneficis raonables, doncs, parlem-ne. I, per tant, el mercat, si no se l'embrida, funciona de manera que arrasa, arrasa amb els drets del conjunt dels ciutadans.

El PSC diu que està d'acord amb la majoria de punts, que ho veuen bé, però resulta que diu que s'abstenen. Doncs s'han d'aclarir. Hi ha dos models diferents: un sector que pensa que el dret de propietat et permet especular permanentment a costa del conjunt de la ciutadania, aquells que et donen lliçons sobre les polítiques públiques que, quan han governat, han privatitzat tot el parc públic d'habitatge, que han participat del festival del mercat i et donen ara lliçons del que hem de fer.

Per tant, paraigua normatiu, definició i embridament del mercat i no donar cobertura a aquells que no compleixen mai la llei. Perquè el lloguer de temporada és la manera d'escapar-se d'aplicar la contenció de rendes; el lloguer d'habitacions és el

barraquisme vertical al segle XXI. Ens hauria de fer vergonya: el conjunt de la ciutadania pateix; la nostra societat es fractura; les nostres ciutats perden població i la gent no té on viure.

Per tant, responsabilitat, tota, del Parlament de Catalunya. Exigència d'exercir la sobirania, l'autogovern, que no és una altra cosa que utilitzar les eines que tenim per donar resposta a les necessitats del conjunt de la ciutadania. Drets individuals per...

La vicepresidenta primera

Diputada...

Ester Capella i Farré

...conformar collectius. Llibertat individual per tenir llibertat collectiva.
Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà avui, un cop substantiat el punt 19 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els macroprojectes i el model de país

302-00007/15

I som ja al punt dinovè de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpel·lació del Govern sobre els macroprojectes i el model de país; presentada pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Per exposar-la, té la paraula el diputat Dani Cornellà Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. L'altre dia, la representant del Govern, consellera, ens preguntava quines mesures presentaríem la CUP després de la interpel·lació. Bé, dir que aquesta moció que presentem és una moció de mínims, que hauria de ser votada per la majoria dels partits aquí amb representació; evidentment, exceptuant els negacionistes climàtics.

Presentem una moció de mínims pensada per desplegar, doncs, lleis com la del canvi climàtic, que va ser aprovada el 2017 –és a dir, fa sis anys– i que encara avui no s'ha desplegat en la seva majoria. Això és una proposta de la CUP, una proposta de molts mínims i que aquest Parlament hauria d'assumir avui i aquí i posar-se a treballar. Perquè, si no, passen coses com les que portem parlant aquests darrers dies, com la catàstrofe del DANA al País Valencià, que també ha tingut afectacions a Catalunya.

Quan nosaltres parlem que s'han d'aturar els macroprojectes, que s'han d'aturar els macroesdeveniments, també parlem d'aquest urbanisme depredador que vam heretar del franquisme i que ha continuat fins a dia d'avui. I per això demanem que no se'n faci més, que no hi hagi macroesdeveniments, que s'aturin tots els projectes especulatiu urbanístics que tenen un consum d'aigua insuportable i que el territori no es pot permetre en un moment de canvi climàtic i d'emergència climàtica declarada a Catalunya. No ens podem permetre més modificacions urbanístiques, perquè passarà el mateix que ha passat aquests darrers dies al País Valencià o a molts de municipis de Catalunya.

I això, Govern, quan ens pregunten quines són les nostres propostes..., doncs que aturin –aturin– les seves polítiques, aturin el seu model de sempre, que ens el proposen des del Govern de la Generalitat de Catalunya, però que també ens l'estan tirant endavant als municipis on governen, per exemple a Mollet, on estan tirant endavant una modificació per fer un pla –un pla–, un nou barri en una zona inundable, en una zona actualment agrícola de trenta-tres hectàrees, i vostès hi volen fer un nou barri.

Sort que tenim Salvem el Calderí i totes les persones que estan lluitant per defensar aquest territori. Davant la tirania del totxo, lluitarem sempre per les nostres vides.

I aquesta és la política que no es pot fer: la del totxo, la del ciment i la de construir sobre terrenys edificables. I a Mollet lluitarem. Però, per exemple, ahir vam saber que hem guanyat a Sant Pere de Ribes, el macro... La modificació urbanística que va fer el PSC, conjuntament amb d'altres partits, per tirar endavant un macroprojecte a l'Autòdrom de Terramar, els jutjats l'han tombat. Els hi han tombat perquè hem estat lluitant com a partit, conjuntament amb les entitats ecologistes, perquè aquests despropòsits no poden continuar. Hem de preservar el territori, el medi ambient i els pocs espais agrícoles que queden al país. I aquí hem guanyat. A Sant Pere, hem guanyat.

Però estic segur que també guanyarem, perquè lluitarem, a Llançà per aturar la destrucció de la pineda la Farella, que també ho fa el Govern del PSC d'allà, amb..., de mà de Junts per Catalunya. O també lluitarem per suspendre, com ja vam presentar, de fet, en altres plens, tots els plans urbanístics que hi han en el país fins que no s'aprovin provisionalment els plans de previsió de risc d'inundació arreu del país. Perquè no podem continuar amb la mateixa política de sempre, com fan vostès, també, per exemple, amb el pla de les Tres Xemeneies, que també en aquest Ple l'hem discutit alguna vegada i vostès hi voten a favor sabent que es construeix en zones inundables. Aquestes són les propostes de la CUP: canviar el model de país, canviar el model aquest que vostès i d'altres partits ens proposen encara avui i que han fet durant molts i masses anys.

També parlarem de l'aeroport, perquè entenem que no podem ampliar aquesta infraestructura. I més, com també vam veure l'altre dia, com s'inundava, com la Ricarda recuperava terreny. Aquí el que s'ha de fer és exigir que es compleixin els acords que es van signar en el seu moment, ja, per fer l'aeroport, que encara ara no s'han complert, i que es reclami que AENA faci les compensacions pendents de l'anterior ampliació i que encara no s'han fet. Això sí que és una vergonya.

Doncs aquests són els mínims de la CUP que demanem al Govern, al Govern actual, perquè els altres tampoc no han fet la feina. I aquestes són moltes de les propostes que avui presentem aquí, i espero que per sentit comú de país, i entenent que vivim en emergència climàtica, que estem vivint unes conseqüències terribles del canvi climàtic, hi votin a favor; si no, seran còmplices del negacionisme climàtic de l'extrema dreta.

El president

Gràcies, senyor diputat. Hi ha dos grups parlamentaris que han presentat esmenes. En primer lloc, per fer-ho, per presentar aquestes esmenes i en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Andrea Zapata Alfonso.

Andrea Zapata Alfonso

Bon dia! Gràcies, president. Consellers, conselleres, diputats, diputades, en primer lloc, agrair al grup proposant la presentació d'aquesta moció, però comentar també, doncs, que es tracta, evidentment, d'un text transversal amb el que compartim l'esperit de preocupació per la reducció d'emissions i la lluita contra el canvi climàtic, però també la perspectiva que tenim, la veritat és que és completament distinta.

Creiem que algunes de les propostes que presenta aquesta moció tanquen les portes a totes les necessitats i demandes sectorials actuals i futures de Catalunya. Nosaltres ja disposem d'eines normatives i tècniques que garanteixen que molts dels esdeveniments als que es fa menció en aquesta moció respectin la sostenibilitat. I creiem, per descomptat, que cal tenir present les tecnologies eficients en l'ús de l'aigua i de compensació hídrica.

I és que evidentment que aquests esdeveniments han d'incorporar tecnologies innovadores per a la gestió eficient de l'aigua. Però si parlem de gestió de l'aigua

comptem amb nombroses fórmules, com, per exemple, incloure sistemes de recirculació, la reutilització d'aigües grises, la recollida d'aigua de pluja, o fonts no convencionals, com la dessalinització o l'aigua regenerada. Aquestes són solucions que ens permeten gestionar de manera responsable esdeveniments com dels que s'ha fet menció, minimitzant l'impacte ambiental, assegurant la seguretat hídrica per a les comunitats locals.

I és que és evident que molts d'aquests projectes tenen un alt consum de recursos, sí, evidentment, però també aporten beneficis econòmics com la creació de llocs de treball o més inversions. D'altra banda, també creiem que cal que existeixi un compromís perquè part d'aquests beneficis es reverteixin en mesures ambientals, que ajudin a minimitzar els efectes, entre d'altres, de la sequera i a mitigar els gasos d'efecte hivernacle.

Quant a la copa Amèrica, a la qual també es fa menció en aquesta moció, no només ja s'ha fet un informe extern, concretament per part de la UPF, de caràcter *ex ante*, sinó que a més està previst tancar al desembre l'estudi *ex post* per part de la Universitat de Barcelona. I, a més, l'organització està obligada a realitzar una auditoria interna un cop ha finalitzat l'esdeveniment.

La copa Amèrica, com la resta de projectes rellevants, s'han de valorar en base als objectius que es pretenen i que es volen assolir, però això requereix una anàlisi en termes de *value for money*, de retorn social general i de llegat. I és que no podem seguir amb la política del «no a tot perquè sí».

Hem de ser selectius amb les iniciatives que s'impulsin, amb l'objecte de maximitzar la utilitat dels recursos públics. I aquest ha estat i és i ha de seguir sent el compromís del conjunt d'administracions públiques davant dels nous reptes que es vulguin afrontar. I és evident que, en aquest sentit, tenim models completament oposats. Ja ho comentàvem al principi. No pot haver-hi progrés sostenible sense generació de riquesa i de llocs de treball, i, per tant, hem de fer compatible l'activitat econòmica amb la sostenibilitat.

I, en aquesta línia, també pel que fa a l'aeroport del Prat, que també es menciona en aquesta moció, ja s'ha manifestat en reiterades ocasions que no es farà cap moviment fins a disposar i estudiar tots els informes tècnics necessaris per tal de disposar de la màxima transparència en el procés d'elaboració i selecció d'alternatives. Des del Govern es defensa que cal desvincular les polítiques climàtiques de la celebració d'esdeveniments estratègics, que poden contribuir al creixement econòmic de Catalunya, sempre que es duguin a terme amb el màxim respecte cap al nostre entorn i amb la transparència que creiem que mereix la ciutadania.

I és que la sensació que dona és que l'objectiu d'aquesta moció no és precisament la recerca de transparència, ni tan sols l'optimització de recursos públics, sinó mantenir aquest país en la política del no a tot: no a les renovables, no al turisme, no a les inversions, no a les infraestructures; no a tot, independentment de l'objectiu o de l'horitzó que es contempli. I, hi insisteixo, no podem seguir amb aquesta política del no a tot, quan el que es posa en joc és el benestar futur de la nostra economia i del nostre territori.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Moltes gràcies, diputada. Té la paraula ara, per defensar les esmenes presentades, el diputat Jordi Albert i Caballero, en representació del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Jordi Albert i Caballero

Gràcies, presidenta. Bé, agrair als companys de la CUP que hagin presentat aquesta moció. Agrair sobretot al company Dani Cornellà, doncs, la voluntat d'entesa. De fet, ens hem entès en tots els punts –hem presentat tres esmenes des d'Es-

guerra Republicana. I, per tant, doncs, aquesta voluntat d'entesa crec que es tradueix també en una millora respecte al text.

Abans de començar, com sempre, consellera, consellers, consellera, i treballadors, treballadores de la casa..., com sempre faig, saludar a tothom. Diputats i diputades...

Crec que estem en un debat que és més transcendental del que potser estem enfocant. Crec que aquest debat, que té molta relació amb el canvi climàtic, però que també té molta relació amb tota la transversalitat de polítiques que hauríem d'articular des d'aquest Parlament amb una acció governamental decidida, s'ha de fonamentar des del punt de vista més radical. I explicaré el tema «radical».

Des del punt de vista més radical, perquè hem d'anar al moll de l'os. Avui mateix –avui mateix–, han sortit informacions de que ha incrementat l'escalfament global del planeta en 1,5 graus respecte a l'època preindustrial. Avui mateix. Fa quatre dies, deien que si arribàvem a aquests nivells estàvem a punt del col·lapse, i això ens ha de preocupar. Però és que ens ha de preocupar això, però també ens ha de preocupar canviar les lògiques, les lògiques d'un sistema, el sistema capitalista, que és la lògica de l'enriquiment permanent; la lògica d'un sistema que només afafeix uns pocs; la lògica d'un sistema que precaritzava la classe treballadora del país; la lògica d'un sistema que creu que les grans solucions sempre venen pel creixement; la lògica d'un sistema que perverteix el nostre dia a dia.

Quan nosaltres parlem de la mobilitat, també hem de tenir en compte la territorialització del progrés econòmic. Hem de tenir en compte que, quan parlem del progrés econòmic, tres de cada deu persones en situació de risc de pobresa al nostre país –tres de cada deu, segons un informe d'Intermón Oxfam–, tres de cada deu treballen. Precarització laboral.

Hi ha un informe d'en Jordi Galí que també ho apunta: «El creixement del producte interior brut d'aquest país ha anat destinat –ha anat destinat– als grans rendistes, ha anat destinat a aquells que ja tenen; no ha anat pas destinat a millorar o a incrementar la riquesa de les famílies de la classe treballadora d'aquest país.»

Estan potenciant les desigualtats. I la lluita contra el canvi climàtic s'ha d'enfocar des d'aquest punt de vista: des del punt de vista de la desigualtat, de la desigualtat territorial i de la desigualtat social que vivim als nostres pobles i a les nostres ciutats. S'ha d'enfocar també des del punt de vista de la precarització. I s'ha d'enfocar també en que la gran majoria d'aquest país –la gran majoria d'aquest país– és classe treballadora.

La gran minoria d'aquest país són els que sotmeten la classe treballadora i són els que també busquen influenciar en el disseny de les polítiques públiques, que precisament no només neguen el canvi climàtic, sinó que, a més, també minimitzen aquestes conseqüències. No hi ha progrés econòmic si aquest progrés econòmic no va lligat de la mà de la lluita contra l'emergència climàtica, de la mitigació de l'emergència climàtica. No hi haurà progrés econòmic, perquè no hi haurà planeta. I això ens ho hem de frotar al cap.

Però, més enllà d'aquestes qüestions, crec que també ho hem d'enfocar sobre l'àmbit de les infraestructures amb una lògica que superi també aquesta lògica capitalista. Quan parlem de la mobilitat, hem de defensar aquesta –i, de fet, les esmenes d'Esquerra Republicana anaven per aquí– diferència entre el transport de mercaderies i el transport de persones. Hem de, també, potenciar tots els àmbits del transport col·lectiu. Hem, també, de, quan pensem les infraestructures, dir clarament que la solució no és ampliar l'aeroport. I hem, també, de dir que la Ryder Cup pot ser un model que pot desestacionalitzar una part del turisme, però que en cap dels casos la Ryder Cup ha de comportar ni especulació ni construcció de cent vuitanta habitatges de luxe, ni continuar enriquint aquells que ja tenen les butxaques plenes.

I això aquest Parlament ho pot fer. I aquest Parlament avui ho pot fer, com també ho farà Esquerra Republicana donant suport a totes les mesures que planteja la CUP en la seva moció.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en primera instància, el Grup Parlamentari de Junts, i ho fa de la mà del diputat senyor Jordi Munell i Garcia.

Jordi Munell i Garcia

Gràcies, president. Govern, conselleres, consellers, diputades, diputats... Bé, en aquesta moció de la CUP plantegen, de fet, un model de país basat també en els macroprojectes, macroesdeveniments, que en parlen, i, de fet, el diputat Cornellà ens fa una reducció molt simple, no? Diu: «Si no me la voteu, sou extrema dreta.» Doncs nosaltres no l'hi votarem, però no som ni de dreta ni extrema; som Junts, Junts per Catalunya.

De fet, sí que l'hi votarem; li votarem un punt. I li votarem el punt 2, que demana desplegar la llei de canvi climàtic; una llei impulsada, doncs, l'any 17, amb Junts pel Sí, la Catalunya del sí, eh? –se'n recorda, també, d'una intervenció de la Glòria Freixa en aquest Parlament?–, impulsada, a més a més, quan el conseller Rull era el conseller responsable de Territori. Una llei que es va qualificar en el seu moment de innovadora i precursora a Europa. I, per tant, no podem, evidentment, estar en contra d'això.

En tot cas, també matisar que quan es desplegui la llei, sí que hi ha un punt que en aquests moments ja hem manifestat que no hi estem d'acord, que és el tema de la doble imposició a la taxa dels vaixells. Perquè en aquests moments la Unió Europea ja ha impulsat una taxa sobre el trànsit marítim i, per tant, creiem que no és oportú en aquests moments. I trauria competitivitat, doncs, al que és Catalunya i als ports de Catalunya.

Pel que fa a la resta de punts: el Hard Rock, Ryder Cup, l'ampliació de l'aeroport –se n'ha descuidat alguns, no?, suposo: la C-32, la ronda del Vallès, les MAT–..., s'ha debatut ja a l'ensem moltes vegades en aquest Parlament. Del Hard Rock, moltíssimes vegades: en el debat de política general, al desembre del 2023, que vostès i Comuns es van quedar sols; al juny del 23 també van quedar sols vostès, amb mocions similars en contra del Hard Rock.

I m'agradaria destacar les paraules del diputat de Territori, el diputat Calatayud, per la importància que és per al Camp de Tarragona, doncs, un projecte com aquest. S'ha d'entendre en la seva justa mesura. Avui dia, doncs, un projecte no s'entén sense el concepte de sostenibilitat. De fet, com hem dit, som defensors del camp i defensors de fer mesures contra el canvi climàtic i, per tant, qualsevol projecte no s'entén si no adopten mesures, ja d'entrada, de sostenibilitat i de circularitat, no?

El diputat Calatayud, com deia, diu: «Aquest és un projecte molt important per al Camp de Tarragona i hi ha totes les cambres de comerç del territori a favor, tots els ajuntaments a favor i grups sindicals a favor. Hi han moltes entitats de pes en aquest territori a favor i jo crec que tots rars o tots beneïts no deuen estar quan estan a favor d'aquest projecte.» Jo també li recordo que el 31 d'octubre, la setmana passada, el Camp de Tarragona sumava gairebé quaranta mil persones a l'atur. La major part d'aquestes persones del sector serveis i del sector turisme. I, per tant, aquest és un projecte estratègic per a aquest territori. I això no vol dir que sigui insostenible, s'ha de fer que sigui sostenible.

Pel que fa a l'ampliació de l'aeroport, també s'ha debatut ensems: l'any 21; al debat general de política general del 23; al debat de política general del 24; en el debat de pressupostos també del 24 i del 23, i la darrera, segurament, el mes de febrer, la moció que va defensar el nostre diputat Ramon Tremosa i que es va aprovar amb una àmplia majoria. En aquest cas, es demanava la creació d'una taula de negociació a l'aeroport amb la Generalitat, el Govern i AENA, amb la participació del món local, dels agents econòmics i socials rellevants de Catalunya; una taula que treballarà per oferir solucions i trobar la millor alternativa per ampliar la capacitat de l'aeroport de Barcelona, tenint en compte els compromisos existents de preservació del

medi natural, tot revisant, si cal, l'actual model de configuració de pistes; aprovada amb una àmplia majoria, gairebé vuitanta persones d'aquest Parlament.

També parlen dels grans esdeveniments, i també, d'entrada, els criminalitzen. Nosaltres pensem que no tot té per què ser dolent. I, per tant, els esdeveniments també són positius per a les ciutats, per als pobles, per a les comarques, per al país. Són pols atractors –atractors– i dinamitzen l'economia i la societat. Perquè també a la nostra societat hi ha sectors que viuen dels esdeveniments –sectors del turisme, de restauració o hotelers– i, per tant, també són beneficiaris i creen llocs de treball. Això no vol dir que no hagin de ser el màxim de descarbonitzats, el màxim de sostenibles i el màxim de circulars. De fet, Catalunya pensem que podria esdevenir un referent en aquest sentit de grans esdeveniments, amb aquesta marca o amb aquesta sensibilitat cap al medi ambient i cap al canvi climàtic.

De fet, també aquesta setmana hi havia un article en el *The New Barcelona Post* del que era el Comissionat de Promoció de la Ciutat de Barcelona, amb l'alcalde Colau, i defensava precisament aquests grans esdeveniments que tenen interès per a Barcelona, per a la Barcelona capital de Catalunya. I parlava que ofereixen oportunitats d'ocupació i desenvolupament, que han de ser sostenibles, que han de transitar cap a un model de descarbonització, apostant per l'especialització intel·ligent i, a més a més, que preservin i millorin l'equitat. I venen d'un govern, evidentment, que no és del nostre grat. Però, en canvi, doncs, així ho defensaven. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*)

Vostès –i acabo president– van defensar aquest decreixement; nosaltres defensem el creixement, el creixement com a sinònim d'un progrés sostenible. Créixer, pensem que pot ser perfectament sostenible, i decreixer no necessàriament ha de ser sostenible. Per tant, nosaltres defensem, com dèiem, una millor Catalunya: reduir l'atur; retenir talent; ocupació per a tothom; una millora dels salaris –salaries dignes, amb un salari de referència català, com es va defensar l'altre dia–; incentivar i captar inversions; transferència a la recerca. En definitiva, una Catalunya que progressi, una Catalunya en què es millori la qualitat de vida.

El president

Ha d'acabar, diputat.

Jordi Munell i Garcia

Moltes Gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Jaume Veray Cama.

Jaume Veray Cama

Sí; gràcies, senyor president. Consellers, conselleres, diputats i diputades, avui m'estreno en aquest faristol aquí al Parlament de Catalunya. És una cosa que m'omple d'orgull i d'illusió, però també suposo que és això mateix, precisament, la meua condició de novell, que em fa sentir una certa sensació de decepció amb la manera de fer del representant de la CUP, el senyor i veí Dani Cornellà.

I m'explico. El dia 16 d'octubre jo vaig escoltar atentament la seva interpellació al Govern sobre macroprojectes i el model que volen vostès per a Catalunya. Després d'escoltar com responia vostè a la consellera, quan ella li demanava propostes, dient-li textualment: «Les nostres propostes les hi presentarem a la moció que ve seguint aquesta interpellació.» I tot seguit ens fa un míting de les bondats de la CUP, i ara ens arriba aquesta moció.

Una moció on, diguem-ne, que propostes, allò propostes, ben dit, en positiu, poques. Miri, dels deu punts que porten a la moció un –un– demana l'aplicació d'una llei, la llei catalana del canvi climàtic, cosa que per nosaltres no ha de ser

una petició, sinó una normalitat. I ja li asseguro que no l'hi votarem en contra. Miri, des del PP no li votarem en contra una cosa a la CUP.

Un altre punt demana incorporar al baròmetre climàtic, preguntes sobre la copa Amèrica, la Ryder Cup..., bé, coses que res tenen a veure amb el canvi climàtic.

I és això el que em causa aquesta decepció: barregen el canvi climàtic amb esdeveniments. Sí, esdeveniments de gran envergadura, però que res tenen a veure amb el canvi climàtic. Barregen en tot un *totum revolutum* i aprofiten per carregar amb força contra tot allò que a vostès no els hi agrada per un motiu o per un altre. De la seva moció, qui no els conegui en podria arribar a pensar que la culpa del canvi climàtic a Catalunya la té la Ryder Cup, el Hard Rock, la copa Amèrica o qualsevol altra cosa que es vulguin vostès inventar.

Mirin, el problema que tenen vostès és que disfressen les seves fòbies i els seus odís d'ecologisme. Qualsevol iniciativa que no sigui cupaire el seu objectiu és fer-la fracassar. I només assenyalo de quina manera pretenen vostès utilitzar l'ecologia per emmascarar les seves fòbies. Tots sabem que vostès són el partit del no. La CUP o la cap? Cap acte, cap infraestructura, cap pressupost, cap, cap, res, res. No cal mentir. Vostès estan en contra de tot. No facin veure que és pel canvi climàtic. Només cal llegir la seva moció per veure que set dels deu punts –set dels deu punts– no proposen res més que aturar, oposar-se, reduir vols, negar-se a l'organització de la Ryder Cup, decreixement..., però ni una sola cosa en positiu.

Per això, si realment vostès pensessin en el canvi climàtic, nosaltres trobem a faltar, en la moció que vostès diuen que és el seu model per a Catalunya, que parlin sobre renovables, sobre l'eòlica marina –que vostè en va fer esment en la seva interpellació, però que se li ha oblidat–, sobre la sequera i les seves infraestructures, que serien necessàries per fer-hi front. Per això, hi insisteixo: no amaguin les seves intencions. Parlin clar i no s'excusin en el canvi climàtic. Vostès no volen turisme, no volen polígons, no volen ampliacions de l'aeroport, no volen carreteres, no volen dessaladores, no volen MATs. No volen, no volen res. Ja sabem que vostès són xirucaires de foc de camp –«mans a les mans», «bona nit, bons companys»–; però, per sort, no van aparèixer en política fins fa poc, perquè, si no, la societat no hagués avançat. Amb vostès decidint, encara aniríem amb el llum de carbur i amb el burro sota el llit per escalfar-nos les fredes nits d'hivern.

Però en el fons no em sorprenen, senyor Cornellà, no em sorprenen. Almenys a mi, perquè ja els patim la ciutadania de Girona i jo mateix a l'ajuntament. A Girona, ara, on governen. Vostès van prometre molt i de tot als veïns. I ara que són al Govern, tot són excuses i no compleixen. Ho podem preguntar als veïns de Montilivi, als veïns de Montjuïc, de Germans Sàbat, del parc Jordi Vilamitjana del barri de Can Gibert o als comerciants i als veïns del carrer de la Creu. Diuen una cosa i en fan una altra.

Suposo, doncs, que per les meves paraules ja han deduït que el nostre vot no serà favorable a la majoria dels punts d'aquesta moció.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari VOX en Cataluña, té la paraula el diputat senyor Andrés Bello Sanz.

Andrés Bello Sanz

Gracias, *president*. Señores *consellers*, diputados, buenos días de nuevo. Bueno, de todos es sabido que el modelo de sociedad que defiende la CUP y el que defiende VOX son diametralmente opuestos. Y esta moción que hoy nos presenta la CUP es un buen ejemplo de ello. La CUP es el grupo del no: no a la Copa América, no a la Ryder Cup, no al Hard Rock, no a lo que llaman los macroproyectos ni a los macroacontecimientos, no a la ampliación del aeropuerto de Barcelona y a la del resto de los aeropuertos catalanes, no a los campos de golf, no a los alojamientos turísticos, no a

la ampliació de les autopistes, no a la B-40. Y no han inclòid la reforma del camp del Barça porque no se les ha ocurridò. Bueno, a lo mejor porque les gusta el fùtbol. En resumen: no, no, no y no a todo lo que pueda suponer creaci3n de riqueza y mejora de la calidad de vida de los ciudadanos catalanes.

Parece que, para la CUP, el día que se inventó la rueda es el peor día de la historia de la humanidad y desde entonces todo ha ido de mal en peor. De ahí debe venir su defensa del decrecimiento. Es decir, no solo no mejorar, no avanzar, sino volver hacia atrás, al día previo al de invención de la rueda. Y, hasta hace unos años, la oposici3n frontal de los partidos comunistas a la riqueza de los ciudadanos venia motivada por su deseo de tener sociedades de personas pobres y dependientes de las limosnas del estado, gobernadas por los comunistas, por supuesto.

El peor enemigo de la izquierda siempre ha sido la creaci3n de riqueza y el bienestar de los ciudadanos, puesto que esto genera personas libres y lejos de los subsidios del Estado. Pero –pero– en los últimos años la izquierda ha añaído otro argumento aparentemente más presentable para oponerse a la creaci3n de riqueza y a la libertad de las personas: su fanatismo climático. Y, ante ese fanatismo climático y los supuestos gravísimos daños que cualquier acci3n humana genera en el planeta, se recorta la libertad individual y se sacrifica la calidad de vida de las personas. La izquierda antepone su ideología a las personas.

Ante esta situaci3n tan dramática, VOX es el defensor del sí. Sí a la inversi3n productiva, sí a la creaci3n de riqueza, sí a la mejora de la calidad de vida de los ciudadanos catalanes, sí a la mejora de los servicios públicos, sí a la libertad individual, sí a la libertad empresarial, sí al crecimiento. Es verdad –es verdad– que de todas las propuestas que se mencionan en la moci3n de la CUP algunas nos generan bastantes dudas –bastantes–, pero eso no nos parece motivo suficiente para rechazarlas de inicio. Habrá que estudiarlas, valorar sus ventajas e inconvenientes o ponerles limitaciones, condiciones o controles, pero creemos que no puede uno estar oponiéndose de inicio a cualquier propuesta que se nos ponga encima de la mesa.

Así, desde VOX, como partido defensor del sí y del sentido comùn, no podemos apoyar *ninguna* de las negaciones que nos propone la CUP.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Doncs, bon dia a tothom de nou. President, gràcies. Per tercer cop vinc a aquest faristol i, bé, com li he escoltat dir sovint a l'excalcalde Ignasi Llorente, l'excalcalde de Torrelles, jo crec que mai ens hauríem de cansar, o mai hauríem de deixar de recordar que estem en situaci3 d'emergència climàtica i que, per tant, també avui és de nou una bona oportunitat per fer aquest recordatori. Estem en una situaci3 d'emergència climàtica i, per tant, les mocions que avui s'han plantejat, que tenen a veure amb mobilitat i mobilitat sostenible i que ara tenen a veure també amb una sèrie de qüestions que planteja la CUP com a model de país, doncs, creiem que és important recordar-ho. Per tant, ha d'estar sempre en el centre de les nostres polítiques. Deia el company i diputat Jordi Albert, no?, que parlava d'aquesta radicalitat.

Jo crec que aquesta moci3 de la CUP, segurament, per nosaltres no és la ideal. Compartim en essència el que s'hi diu. La votarem a favor, evidentment, tots els punts, però segurament hi falta una mica d'element més constructiu, no?, construir alternatives respecte d'aquelles situaci3ns d'emergència climàtica que evidentment hem de frenar i combatre. Però segurament és un bon inici i és un bon començament perquè aquest Parlament, en la seva tramitaci3 de totes aquelles lleis que passin per aquí, doncs tingui en compte sempre aquesta situaci3 d'emergència climàtica i tingui en compte sempre aquesta transici3 ecològica en la que es troba el país.

El canvi climàtic, evidentment, veiem que està aguditzant els esdeveniments extrems, com ha estat la DANA, de forma molt alarmant. Les conseqüències són tràgiques i evidents: pèrdua de vides, destrucció d'infraestructures i un enorme impacte econòmic. Negar aquesta realitat i no actuar en conseqüència és una negligència gravíssima, inacceptable i que posa en risc la seguretat de la població. No podem continuar construint en zones inundables. No podem ignorar els plans de gestió del risc. La prioritat ha de ser la protecció de les persones i la protecció del medi ambient, no pas els interessos econòmics d'alguns.

És imprescindible revisar i actualitzar urgentment els nostres plans d'adaptació al canvi climàtic, invertint en mesures preventives i restaurant els ecosistemes. La planificació territorial ha d'evolucionar cap a una perspectiva més resilient al canvi climàtic, desenvolupant eines que incorporin projeccions climàtiques i escenaris de risc. L'avaluació de la vulnerabilitat i les infraestructures crítiques ha de ser un element fonamental, com deia, en la presa de decisions. De fet, considerem que cal ser atrevides i compromeses i adoptar mesures urgents i contundents per garantir la seguretat de la població i la protecció del territori. En aquest sentit, cal estudiar, decretar una moratòria immediata sobre qualsevol planificació territorial i urbanística que incrementi la vulnerabilitat o les inundacions. Cal replantejar els criteris d'ordenació del territori, prioritzant la conservació d'espais naturals, la restauració d'ecosistemes i la implementació de solucions basades en la natura, incorporant el principi de resiliència en la nova llei de territori, que, tanmateix, és urgent la seva tramitació.

I, en segon lloc, cal planificar una transició ecosocial justa cap a un sistema de mobilitat sostenible. I, com deuen comprendre, dos apunts com a veí del delta del Llobregat i com a alcalde del Prat. Vull reforçar dues idees. En primer lloc, cal elaborar un pla detallat per reduir progressivament el nombre d'operacions aèries al territori català, tenint en compte les implicacions socials i econòmiques d'aquesta transició; prioritzar el transport públic ferroviari, com fomentar la mobilitat sostenible i la reducció de la demanda de vols. Parlem de sistema aeroportuari de Catalunya. Enxarxem els aeroports. Cal aturar l'expansió del sector aeri i reduir-ne el seu impacte ambiental.

I, en segon lloc, recuperar el delta del Llobregat per a les persones i la natura. Iniciar de manera immediata els tràmits per elaborar un pla de restauració integral del delta del Llobregat amb l'objectiu de recuperar els ecosistemes danyats per l'activitat aeroportuària i garantir-ne la protecció, la biodiversitat i els recursos hídrics. Exigir a AENA l'execució immediata de les mesures compensatòries pendents que permeti la recuperació de la biodiversitat i els serveis ecosistèmics del Delta.

Amb aquesta reivindicació per una mobilitat sostenible i descarbonitzada no n'hi ha prou. Cal un gran acord social, polític i econòmic per impulsar el transport ferroviari, com hem vist abans amb les anteriors mocions. No volem un model de creixement que destrueixi el paisatge, que posi en perill la nostra salut i que esborri la identitat dels nostres pobles i ciutats.

Al Prat diem que cuidar el delta del Llobregat, tenir cura dels nostres espais naturals, és la forma pràctica de cuidar el planeta. Jo els demano, diputats i diputades, que cuido el país, que tinguem cura dels nostres espais naturals, perquè cuidar del nostre país, cuidar de Catalunya, ha de ser també la nostra forma de cuidar el planeta.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Per fixar la posició del Grup Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Bé, aquesta moció és una aposta ferma i enèrgica pel decreixement econòmic. Podem compartir les reticències i negatives respecte al casino. Som contraris a viciar els catalans, a temptar-los amb el joc o altres elements que generin dependència i que amenacin d'arruïnar-los o perjudicar-los. Però vostès no parlen d'això. Vostès són

contraris a la indústria, contraris al turisme, contraris a la projecció internacional. Només són favorables a obrir fronteres, tu. Es veu que doblar la població via immigració il·legal no genera problemes de sostenibilitat ni d'emissions, això no. Em poden dir de què viurem si no volen indústria ni turisme? De subsidis? Qui pagarà els subsidis?

Aliança Catalana és partidària d'analitzar cada projecte o esdeveniment de manera individual i valorar-ne l'impacte i la idoneïtat. Evidentment que cal vetllar per preservar el medi, per l'optimització dels nostres recursos naturals, però també cal bregar per la nostra economia, per la nostra riquesa. Si no generem riquesa, com pagarem les factures? Com pagarem els serveis socials? Perquè no es paguen sols, eh?

Votarem en contra d'aquesta moció perquè creiem en el potencial de Catalunya i, a diferència de vostès, no estem disposats a renunciar-hi. Si això és una mena de competició per veure qui diu «canvi climàtic» més cops per minut, doncs no pateixin, que ja els deixem guanyar.

El president

Gràcies, diputada. I ara, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Mirin, que el PSC i Junts comparteixen el mateix programa electoral ja ho dèiem fa temps i avui ho hem acabat comprovar, no?, que comparteixen el model de país. I no només vostès dos comparteixen això, sinó que amb la resta de partits, amb l'extrema dreta i fins i tot amb el PP, comparteixen la tonteria de dir que som la gent del no, quan el nostre..., quan el que diem, quan diem «no», és «sí a la vida», «sí al futur». I vostès quan diuen que nosaltres som la gent del no, de fet, el que ens estan dient és que nosaltres estem al costat de la ciutadania, al costat dels joves i al costat del futur d'aquest país i del planeta.

Donem les gràcies a Esquerra Republicana perquè sí, hem pactat tots els punts que ens han presentat i està bé. El sector que diuen que som els del no entenc que proposen com garantir que la Generalitat pugui incidir en les infraestructures aeroportuàries i, per tant, es creï un consell rector aeroportuari català i l'autoritat aeroportuària de Catalunya sembla ser que deu ser una cosa negativa. O, per exemple, que diguem que reduir les emissions establint un màxim, tal com s'ha acordat a Europa, doncs deu ser una cosa negativa que també s'inventa la CUP. O que eliminem els vols que tenen alternatives amb transport ferroviari d'alta velocitat, com estan fent a molts altres països del món, doncs sembla que això també és proposat dels del no.

Un pla de regeneració dels espais naturals del Delta del Llobregat, que ja hauria d'estar fet des de fa anys i que ha incomplert AENA sistemàticament, també deu ser una proposta que fa la CUP del no. O potser comencin a mirar-se al mirall, perquè aquí els únics del no són els negacionistes, els que no veuen que totes aquestes propostes que portem aquí són per garantir vida, per garantir el futur i per garantir que el medi..., preservar el medi ambient i mitigar i adaptar-nos al canvi climàtic.

Per tant, jo els animo a ser, com nosaltres, els del sí a la vida i els del sí al futur.

El president

Gràcies, diputat.

Acabat el debat, els faig avinent que procedirem tot seguit a la votació de les mocions substanciades avui, que són els punts de 13 a 19 de l'ordre del dia.

Cridem a votació.

(Pausa.)

Sí, la portaveu del Grup Socialistes i Units per Avançar em demana la paraula.

Elena Díaz Torreveiano

Sí, president. És per demanar votació separada d'un punt, el punt número 5 de la moció sobre polítiques d'habitatge i de defensa de la sobirania i l'autogovern, d'Esquerra Republicana.

El president

Votació separada de l'1 al 5. Molt bé. *(Elena Díaz Torrevejano intervé sense fer ús del micròfon.)* Ah, només el 5.

També demana la paraula la portaveu del Grup de Junts.

Mònica Sales de la Cruz

Sí, president. Nosaltres també voldríem demanar votació separada del punt número 5, que fa referència a la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de seguretat. El punt número 13 de l'ordre del dia.

El president

Sí, la diputada Laura Vega també demana la paraula.

Laura Fernández Vega

Sí. Demanarem el vot per separat del punt 9 de la moció sobre la defensa de..., no, les polítiques d'habitatge i la defensa de la sobirania i l'autogovern, d'Esquerra Republicana.

Gràcies.

El president

Cap altra petició més? *(Pausa.)* No? *(Pausa.)*

Doncs comencem les votacions.

Iniciem ara, doncs, les votacions de les mocions debatudes aquest dijous. Com bé saben, als textos de les mocions que sotmetem a votació, incorporem les esmenes i esmenes transaccionades admeses a tràmit.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de seguretat (continuació)

302-00002/15

Comencem pel punt 13, la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de seguretat.

I comencem amb la votació dels punts 3 i 6.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 74 vots en contra, 28 vots a favor i 31 abstencions.

Tot seguit passem a la votació del punt cinquè.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 106 vots en contra, 28 vots a favor i cap abstenció.

Passem tot seguit a la votació dels punts 4, 8 i 10.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 72 vots en contra, 62 vots a favor i cap abstenció.

Procedim ara a la votació de la resta de punts de la moció.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 106 vots en contra, 28 vots a favor i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació del català (continuació)

302-00003/15

Passem tot seguit a la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació del català.

I comencem votant els punts 1, 2 i 8 bis.

Comença la votació.
Aquests punts han estat aprovats per unanimitat.
Passem a la votació del punt 1 bis.
Comença la votació.
Aquest punt ha estat aprovat per 119 vots a favor i 15 abstencions.
Passem tot seguit a la votació dels punts 3 i 6.
Comença la votació.
Aquests punts han estat aprovats per 77 vots a favor, 42 en contra i 15 abstencions.
Passem a la votació del punt 4.
Comença la votació.
Aquest punt ha estat aprovat per 130 vots a favor i 4 abstencions.
Passem tot seguit a la votació del punt cinquè.
Comença la votació.
Aquest punt ha estat rebutjat per 68 vots en contra, 66 vots a favor i cap abstenció.
Tot seguit procedirem a la votació dels punts 6 bis, 9, 10 i 14.
Comença la votació.
Aquests punts han estat aprovats per 92 vots a favor, 42 vots en contra i cap abstenció.
Passem ara a la votació dels punts 7 i 15.
Comença la votació.
Aquests punts han estat aprovats per 66 vots a favor, 53 vots en contra i 15 abstenció.
Passem a la votació del punt vuitè.
Comença la votació.
Aquest punt ha estat rebutjat per 68 vots en contra, 60 vots a favor i 6 abstencions.
Tot seguit votarem el punt 11.
Comença la votació.
Aquest punt ha estat rebutjat per 69 vots en contra, 59 vots a favor i 6 abstencions.
Ara votarem el punt 11 bis.
Comença la votació.
Aquest punt ha estat rebutjat per 68 vots en contra, 66 vots a favor i cap abstenció.
Passem a la votació del punt número 12.
Comença la votació.
Aquest punt ha estat rebutjat per 68 vots en contra, 60 vots a favor i 6 abstencions.
Votem ara el punt número 13.
Comença la votació.
El punt 13 ha estat aprovat per 108 vots a favor, 26 en contra i cap abstenció.
I, finalment, votarem el punt setzè.
Comença la votació.
Aquest punt ha estat aprovat per 108 vots a favor, 11 vots en contra i 15 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques per a atendre l'emergència d'habitatge (continuació)

302-00001/15

Passem ara a votar la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques per atendre l'emergència d'habitatge.
Comencem votant els punts 1 i 4.
Comença la votació.
Aquests punts han estat rebutjats per 62 vots en contra, 30 vots a favor i 42 abstencions.
Passem ara a la votació dels punts 2 i 3.
Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 72 vots a favor, 62 vots en contra i cap abstenció.

Passem tot seguit a la votació del punt número 5.

Comença la votació.

El punt cinquè ha estat aprovat per 106 vots a favor, 28 vots en contra i cap abstenció.

Ara votarem el punt sisè.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 64 vots a favor, 28 en contra i 42 abstencions.

Tot seguit votarem els punts 7 i 8.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 72 vots a favor, 28 vots en contra i 34 abstencions.

I, finalment, votarem el punt novè.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 106 vots a favor, 28 vots en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el transport ferroviari (continuació)

302-00004/15

Passem ara a la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el transport ferroviari.

Comencem amb la votació dels punts 1, 4, 7, 8, 12, 17 i 19.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 128 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions.

Passem a votar el punt número 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 81 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

Votem ara els punts 3 i 5.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 92 vots a favor, 42 vots en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt sisè.

Comença la votació.

El punt sisè ha estat aprovat per 106 vots a favor, cap en contra i 28 abstencions.

Votarem tot seguit els punts 9 i 18.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 123 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

Votem ara el punt número 10.

Comença la votació.

El punt número 10 ha estat aprovat per 92 vots a favor, cap en contra i 42 abstencions.

Votarem tot seguit el punt número 11.

Comença la votació.

El punt número 11 ha estat rebutjat per 68 vots en contra, 58 vots a favor i 8 abstencions.

Votem ara el punt número 13.

Comença la votació.

El punt 13 ha estat aprovat per 92 vots a favor, cap en contra i 42 abstencions.

Votem tot seguit el punt número 14.

Comença la votació.

El punt 14 ha estat aprovat per 123 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció.

Votarem tot seguit el punt número 15.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 85 vots a favor, 4 en contra i 44 abstencions.

I, finalment, votarem el punt número 16.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 81 vots a favor, 11 en contra i 42 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el sistema ferroviari (continuació)

302-00005/15

Passem tot seguit a la votació de la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el sistema ferroviari.

Comencem amb la votació dels punts 1, 6, 16 i 20.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 123 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

Votem ara el punt número 2.

Comença la votació.

El punt número 2 ha estat aprovat per 66 vots a favor, 11 en contra i 57 abstencions.

Votem ara el punt número 3.

Comença la votació.

El punt número 3 ha estat aprovat per 69 vots a favor, 60 en contra i 5 abstencions.

Votem ara el punt número 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 81 vots a favor, 42 vots en contra i 11 abstencions.

A continuació, votarem els punts 5, 11 i 13.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 92 vots a favor, 42 vots en contra i cap abstenció.

Ara votarem els punts 7, 9, 10, 12, 14 i 17.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per unanimitat: 134 vots a favor.

Passem ara a la votació del punt número 8.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 32 vots a favor, 26 vots en contra i 75 abstencions.

Passem tot seguit a la votació del punt número 15.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 54 vots a favor, 46 vots en contra i 34 abstencions.

I ara sí, finalment votarem els punts 18 i 19.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 91 vots a favor, cap en contra i 42 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques d'habitatge i la defensa de la sobirania i l'autogovern (continuació)

302-00006/15

Passem ara a la votació de la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques d'habitatge i defensa de la sobirania i l'autogovern.

Comencem votant el punt número 1.
Comença la votació.
Aquest punt ha estat aprovat per 118 vots a favor, 15 en contra i cap abstenció.
Votarem tot seguit els punts 2 i 8.
Comença la votació.
Aquests punts han estat aprovats per 72 vots a favor, 61 vots en contra i cap abstenció.
Ara votarem, junts, els punts 3 i 10.
Comença la votació.
Aquests punts han estat aprovats per 65 vots a favor, 26 en contra i 42 abstencions.
Votem ara el punt número 5.
Comença la votació.
El punt número 5 ha estat aprovat per 107 vots a favor, 26 en contra i cap abstenció.
Passem tot seguit a votar el punt número 4.
Comença la votació.
Aquest punt ha estat aprovat per 77 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.
Tot seguit votarem els punts 6 i 13.
Comença la votació.
Aquests punts han estat aprovats per 105 vots a favor, 26 en contra i 2 abstencions.
Votem ara el punt número 7.
Comença la votació.
El número 7 ha estat rebutjat per 59 vots en contra, 30 vots a favor i 44 abstencions.
Votem ara el punt número 9.
Comença la votació.
Aquest punt ha estat aprovat per 63 vots a favor, 26 vots en contra i 44 abstencions.
Tot seguit votarem el punt número 11.
Comença la votació.
Aquest punt ha estat aprovat per 30 vots a favor, 26 vots en contra i 76 abstencions.
Votem ara el punt número 12.
Comença la votació.
El punt número 12 ha estat aprovat per 100 vots a favor, 26 vots en contra i 6 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els macroprojectes i el model de país (continuació)

302-00007/15

Tot seguit, procedirem a la votació de la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els macroprojectes i el model de país.
Comencem votant el punt número 1.
Comença la votació.
El punt número 1 ha estat rebutjat per 103 vots en contra, 30 vots a favor i cap abstenció.
Passem ara a la votació del punt número 2.
Comença la votació.
Aquest punt ha estat aprovat per 105 vots a favor, 13 en contra i 15 abstencions.
Passem a la votació dels punts 3, 4, 5 i 8.
Comença la votació.
Aquests punts han estat rebutjats per 103 vots en contra, 30 vots a favor i cap abstenció.

Votarem tot seguit els punts 6, 7 i 9.

Comença la votació... No comença la votació. Ara sí.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 61 vots en contra, 30 vots a favor i 42 abstencions.

Finalment, votarem el punt número 10.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 88 vots en contra, 30 vots a favor i 15 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques d'habitatge i la defensa de la sobirania i l'autogovern (continuació)

302-00006/15

Esperin-se un moment, perquè hem comès un petit lapsus i en la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques d'habitatge i la defensa de la sobirania i l'autogovern ens hem deixat de votar el punt 14 –ens hem deixat de votar el punt 14. Estan tots advertits? Sí? *(Pausa.)*

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 59 vots a favor, 26 en contra i 48 abstencions.

Atès que no hi ha cap altre punt a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les tres de la tarda i dotze minuts.